

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 343

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56
19 decembrie 2013

Cuprins

I Acte legislative

DECIZII

- ★ Decizia nr. 1359/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Directivei 2003/87/CE prin clarificarea dispozițiilor privind calendarul licitațiilor de cote de emisie de gaze cu efect de seră ⁽¹⁾ 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE) nr. 1360/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire, pentru anii de comercializare 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului, pentru anii de comercializare 2001/2002 și 2004/2005, a coeficientului necesar pentru calcularea cotizației suplimentare și a sumelor care urmează a fi plătite vânzătorilor de sfeclă de zahăr de către producătorii de zahăr, având în vedere diferența dintre valoarea maximă a cotizațiilor și valoarea acestor cotizații care urmează a fi încasată pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004 și 2005/2006 2
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1361/2013 al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului 7

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1362/2013 al Comisiei din 11 decembrie 2013 privind metodele de testare senzorială a cărnii de pasăre nepreparate termic și condimentate în vederea clasificării în Nomenclatura combinată	9
★ Regulamentul delegat (UE) nr. 1363/2013 al Comisiei din 12 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare în ceea ce privește definiția „nanomaterialelor fabricate” ⁽¹⁾	26
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1364/2013 al Comisiei din 17 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește utilizarea, în acvacultura ecologică, a puietului și a ouălor de moluște bivalve provenind din acvacultura convențională	29
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1365/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind autorizarea unui preparat de alfa-galactozidază produsă de <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) și de endo-1,4-beta-glucanază produsă de <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) ca aditiv în hrana speciilor minore de păsări de curte pentru îngrășat și a puicutelelor pentru ouat (titularul autorizației Kerry Ingredients and Flavours) ⁽¹⁾	31
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1366/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind derogările de la regulile de origine prevăzute în anexa II la Acordul de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte, care se aplică în cadrul contingentelor tarifare pentru anumite produse originare din Guatemala	34
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1367/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume ...	38

DECIZII

2013/772/UE:

★ Decizia Consiliului din 17 decembrie 2013 de numire a cinci membri în cadrul Curții de Conturi	40
--	----

2013/773/UE:

★ Decizia Consiliului din 17 decembrie 2013 de numire a unui membru german în cadrul Comitetului Regiunilor	41
---	----

2013/774/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 17 decembrie 2013 de aprobare a restricționărilor unor autorizări pentru produse biocide care conțin bromodiolonă, notificate de Germania în conformitate cu Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2013) 9030]	42
--	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

DECIZII

DECIZIA NR. 1359/2013/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

de modificare a Directivei 2003/87/CE prin clarificarea dispozițiilor privind calendarul licitațiilor de cote de emisie de gaze cu efect de seră

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 192 alineatul (1),
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea propunerii de act legislativ către parlamentele
naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social Euro-
pean ⁽¹⁾,
după consultarea Comitetului Regiunilor,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,
întrucât:

- (1) Articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ nu specifică modul în care urmează să fie distribuite volumele de cote de emisie de gaze cu efect de seră care urmează a fi licitate pe perioada de comercializare.
- (2) În scopul certitudinii juridice și pentru a asigura predicțibilitatea pieței, ar trebui precizat faptul că, în circumstanțe excepționale, Comisia poate să adapteze calendarul licitațiilor în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, pentru a asigura buna funcționare a pieței.
- (3) Prin urmare, Directiva 2003/87/CE trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 10 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/87/CE se adaugă următoarele teze:

„În cazul în care o evaluare a sectoarelor industriale individuale, indică faptul că nu este prevăzut un impact semnificativ asupra sectoarelor sau a subsectoarelor expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid carbon, Comisia poate, în circumstanțe excepționale, adapta calendarul pentru perioada menționată la articolul 13 alineatul (1) începând cu 1 ianuarie 2013, astfel încât să se asigure funcționarea corectă a pieței. Comisia aplică o singură adaptare de acest tip pentru un număr maxim de 900 de milioane de certificate.”

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

*Pentru Parlamentul European**Președintele*

M. SCHULZ

*Pentru Consiliu**Președintele*

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ JO C 11, 15.1.2013, p. 87.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 10 decembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 16 decembrie 2013.

⁽³⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1360/2013 AL CONSILIULUI

din 2 decembrie 2013

de stabilire, pentru anii de comercializare 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului, pentru anii de comercializare 2001/2002 și 2004/2005, a coeficientului necesar pentru calcularea cotizației suplimentare și a sumelor care urmează a fi plătite vânzătorilor de sfeclă de zahăr de către producătorii de zahăr, având în vedere diferența dintre valoarea maximă a cotizațiilor și valoarea acestor cotizații care urmează a fi încasată pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004 și 2005/2006

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (8) prima liniuță, articolul 16 alineatul (5) și articolul 18 alineatul (5), Comisia a fost autorizată să adopte norme detaliate privind cotizația la producția de bază și cotizația B care urmează să fie încasate de la deținătorii de cote care operează în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, coeficientul pentru calcularea cotizației suplimentare și rambursarea sau recuperarea parțială a cotizațiilor de la vânzătorii de sfeclă de zahăr.

(2) Comisia a stabilit cotizațiile la producție pentru anii de comercializare 2001/2002 ⁽²⁾, 2002/2003 ⁽³⁾, 2003/2004 ⁽⁴⁾, 2004/2005 ⁽⁵⁾ și 2005/2006 ⁽⁶⁾.

(3) Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 prevedea că, atunci când cotizația la producția de bază este mai mică decât valoarea maximă menționată la articolul 15 alineatul (3) sau atunci când cotizația B menționată la același articol este mai mică decât valoarea maximă indicată la articolul 15 alineatul (4) din regulamentul respectiv, ajustată, după caz, în conformitate cu articolul 15 alineatul (5), producătorii de zahăr trebuiau să plătească vânzătorilor de sfeclă de zahăr 60 % din diferența dintre valoarea maximă a cotizației vizate și valoarea cotizației care trebuie încasată.

(4) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 314/2002 al Comisiei ⁽⁷⁾, sumele pe care producătorii de zahăr trebuiau să le plătească vânzătorilor de sfeclă de zahăr pentru diferența dintre valoarea maximă a cotizației la producția de bază și a cotizației B și valorile cotizațiilor care urmează să fie încasate au fost stabilite pentru anii de comercializare 2002/2003 ⁽⁸⁾, 2003/2004 ⁽⁹⁾ și 2005/2006 ⁽¹⁰⁾.

(5) În cadrul reformei organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului ⁽¹¹⁾ a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 începând cu anul de comercializare 2006/2007. Regulamentul (CE) nr. 318/2006, ulterior abrogat și încorporat în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽¹²⁾, a înlocuit sistemul de cotizații variabile la producția de zahăr pentru autofinanțarea regimului de cote de producție cu o nouă

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, 30.6.2001, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1837/2002 al Comisiei (JO L 278, 16.10.2002, p. 13).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1762/2003 al Comisiei (JO L 254, 8.10.2003, p. 4).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei (JO L 316, 15.10.2004, p. 64).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1686/2005 al Comisiei (JO L 271, 15.10.2005, p. 12).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 164/2007 al Comisiei (JO L 51, 20.2.2007, p. 17).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 314/2002 al Comisiei din 20 februarie 2002 de stabilire a unor norme detaliate pentru aplicarea sistemului cotelor în sectorul zahărului (JO L 50, 21.2.2002, p. 40).

⁽⁸⁾ JO L 254, 8.10.2003, p. 5.

⁽⁹⁾ JO L 316, 15.10.2004, p. 65.

⁽¹⁰⁾ JO L 51, 20.2.2007, p. 16.

⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 58, 28.2.2006, p. 1).

⁽¹²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

- taxă pe producție, menită să contribuie la finanțarea cheltuielilor din sectorul zahărului în cadrul organizării comune a piețelor pentru zahăr.
- (6) La 8 mai 2008, Curtea de Justiție a dispus, în cauzele conexe C-5/06 și C-23/06 – C-36/06, anularea Regulamentului (CE) nr. 1762/2003 al Comisiei ⁽¹⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei ⁽²⁾. În hotărârea sa, Curtea a dispus că toate cantitățile de zahăr din produsele exportate trebuie să fie luate în considerare la calcularea pierderii medii estimate pe tona de produs, indiferent dacă s-au făcut sau nu restituții la export efective.
- (7) De asemenea, Curtea a dispus, în cauzele conexe C-175/07 – C-184/07, și în cauzele C-466/06 și C-200/06, anularea Regulamentului (CE) nr. 1686/2005 al Comisiei ⁽³⁾.
- (8) Pentru a respecta hotărârile Curții, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 ⁽⁴⁾.
- (9) La 29 septembrie 2011, Tribunalul a pronunțat hotărârea în cauza T-4/06, în care a declarat că nu există un temei juridic adecvat pentru stabilirea unui coeficient diferențiat pentru cotizația suplimentară în sectorul zahărului și a anulat articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1686/2005 astfel cum a fost modificat prin articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1193/2009.
- (10) La 27 septembrie 2012, Curtea a dispus, în cauzele conexe C-113/10, C-147/10 și C-234/10, anularea Regulamentului (CE) nr. 1193/2009, declarând că în scopul calculării pierderii medii estimate pe tonă de produs, articolul 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 se interpretează în sensul că valoarea totală a restituțiilor include valoarea totală a restituțiilor la export efectiv plătite.
- (11) Prin urmare, cotizațiile în sectorul zahărului ar trebui să fie stabilite la un nivel corespunzător. În cazul exporturilor definite în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 314/2002 al Comisiei, „pierderea medie”, în înțelesul articolului 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001, ar trebui să fie calculată prin împărțirea restituțiilor plătite efectiv pentru cantitățile exportate, indiferent dacă a fost plătită sau nu o restituție. „Excedentul exportabil”, în înțelesul articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001, ar trebui să fie calculat, de asemenea, pe baza tuturor exporturilor, indiferent dacă a fost plătită o restituție.
- (12) Dat fiind că la calcularea cotizațiilor pentru anul de comercializare 2001/2002 s-a utilizat aceeași metodă ca și cea anulată de către Curte, cotizațiile la producție și coeficientul pentru cotizația suplimentară pentru anul de comercializare 2001/2002 ar trebui de asemenea corectate în mod corespunzător.
- (13) Conform hotărârii Curții, cotizațiile corectate ar trebui să se aplice de la aceleași date ca cele care au fost anulate.
- (14) Ca urmare a stabilirii cotizațiilor pentru zahăr în conformitate cu metoda menționată la considerentul 11, sumele pe care producătorii de zahăr trebuie să le plătească vânzătorilor de sfeclă în ceea ce privește diferența dintre valoarea maximă a cotizației și valoarea cotizațiilor încasate pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004 și 2005/2006 ar trebui să fie stabilite de asemenea din nou și ar trebui să se aplice cu efect retroactiv.
- (15) Pentru anul de comercializare 2001/2002, suma reprezentând pierderea totală neacoperită, recalculată conform metodei menționate la considerentul 11, este de 14 123 937 EUR. Coeficientul menționat la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 ar trebui stabilit în mod corespunzător și ar trebui să se aplice cu efect retroactiv pentru anul de comercializare respectiv.
- (16) Pentru anul de comercializare 2002/2003, în urma aplicării metodei menționate la considerentul 11 rezultă un procentaj de 2 % pentru cotizația la producția de bază și de 16,371 % pentru cotizația B, care ar trebui să se aplice cu efect retroactiv pentru anul de comercializare respectiv. Pierderea globală recalculată este acoperită integral din veniturile provenite din cotizația la producția de bază și din cotizația B. Prin urmare, nu este necesar să se calculeze coeficientul suplimentar menționat la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 pentru anul de comercializare respectiv.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1762/2003 al Comisiei din 7 octombrie 2003 de stabilire, pentru anul de comercializare 2002/2003, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 254, 8.10.2003, p. 4).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei din 14 octombrie 2004 de stabilire, pentru anul de comercializare 2003/2004, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 316, 15.10.2004, p. 64).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1686/2005 al Comisiei din 14 octombrie 2005 de stabilire, pentru anul de comercializare 2004/2005, a valorilor cotizațiilor la producție și a coeficientului cotizației suplimentare în sectorul zahărului (JO L 271, 15.10.2005, p. 12).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 321, 8.12.2009, p. 1).

- (17) Pentru anul de comercializare 2002/2003, Regulamentul (CE) nr. 1440/2002 al Comisiei ⁽¹⁾ a stabilit valoarea maximă a cotizației B la 37,5 % din prețul de intervenție pentru zahărul alb. Cu toate acestea cotizația B revizuită în conformitate cu metoda menționată la considerentul 11, aplicabilă pentru anul de comercializare în cauză, este de 16,371 % din prețul de intervenție pentru zahărul alb. Din cauza diferenței, este necesar ca suma pe care producătorii de zahăr trebuie să o plătească vânzătorilor de sfeclă de zahăr să fie stabilită pe tonă de sfeclă de zahăr de calitate standard pentru anul de comercializare respectiv, în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001.
- (18) Pentru anul de comercializare 2003/2004, în urma aplicării metodei menționate la considerentul 11 rezultă un procentaj de 2 % pentru cotizația la producția de bază și de 17,259 % pentru cotizația B. Pierderea globală recalculată se acoperă integral din veniturile provenite din cotizația la producția de bază și din cotizația B. Prin urmare, nu este necesar să se calculeze coeficientul suplimentar indicat la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 pentru anul de comercializare respectiv.
- (19) Pentru anul de comercializare 2003/2004, Regulamentul (CE) nr. 1440/2002 a stabilit valoarea maximă a cotizației B la 37,5 % din prețul de intervenție pentru zahărul alb. Cu toate acestea cotizația B revizuită în conformitate cu metoda menționată la considerentul 11, aplicabilă pentru anul de comercializare respectiv, este de 17,259 % din prețul de intervenție pentru zahărul alb. Din cauza diferenței, este necesar ca suma pe care producătorii de zahăr trebuie să o plătească vânzătorilor de sfeclă de zahăr să fie stabilită pe tonă de sfeclă de zahăr de calitate standard pentru anul de comercializare respectiv, în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001.
- (20) Pentru anul de comercializare 2004/2005, în urma aplicării metodei menționate la considerentul 11, cotizația la producția de bază și cotizația B nu au suferit modificări. Pentru anul de comercializare respectiv, suma reprezentând pierderea globală neacoperită evidențiată în conformitate cu metoda menționată la considerentul 11 s-a ridicat la 57 648 788 EUR. Prin urmare, ar trebui să se calculeze coeficientul indicat la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001. Conform hotărârii Curții menționate la considerentul 9, coeficientul ar trebui să fie uniform pentru statele membre ale Uniunii în componența acesteia de la 30 aprilie 2004 și pentru statele membre ale Uniunii în componența acesteia de la 1 mai 2004.
- (21) Pentru anul de comercializare 2005/2006, în urma aplicării metodei menționată la considerentul 11 rezultă un procentaj de 1,2335 % pentru cotizația la producția de bază, fără să mai fie necesară calcularea unei cotizații B. Pierderea globală recalculată este acoperită integral din veniturile provenite din cotizația la producția de bază și, prin urmare, nu este necesar să se calculeze coeficientul suplimentar indicat la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 pentru anul de comercializare respectiv.
- (22) Pentru anul de comercializare 2005/2006, Regulamentul (CE) nr. 1296/2005 al Comisiei ⁽²⁾ stabilea valoarea maximă a cotizației B la 37,5 % din prețul de intervenție pentru zahărul alb. Cotizația la producția de bază, revizuită conform metodei menționate la considerentul 11, aplicabilă pentru anul de comercializare în cauză, este de 1,2335 % din prețul de intervenție pentru zahărul alb și, prin urmare, nu este necesară calcularea unei cotizații B. Din cauza diferențelor, este necesar să se stabilească sumele pe care producătorii de zahăr trebuie să le plătească vânzătorilor de sfeclă de zahăr pe tona de sfeclă de zahăr de calitate standard pentru anul de comercializare respectiv, în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001.
- (23) Din motive de securitate juridică și în vederea asigurării unui tratament uniform pentru agenții economici vizați din diferite state membre, este necesar să se fixeze o dată comună de aplicare a cotizațiilor stabilite în prezentul regulament, în sensul articolului 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului ⁽³⁾. Totuși, această dată de aplicare nu ar trebui să se aplice în cazul în care statele membre au obligația, conform legislațiilor lor naționale, să efectueze restituții operatorilor în cauză după respectiva dată de aplicare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Cotizațiile la producție pentru sectorul zahărului pentru anii de comercializare 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006 sunt cele stabilite la punctul 1 din anexă.

(2) Coeficienții necesari pentru calcularea cotizației suplimentare pentru anii de comercializare 2001/2002 și 2004/2005 sunt cei stabiliți la punctul 2 din anexă.

(3) Sumele pe care producătorii de zahăr trebuie să le plătească vânzătorilor de sfeclă de zahăr cu privire la cotizația A sau B pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004 și 2005/2006 sunt cele stabilite la punctul 3 din anexă.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1296/2005 al Comisiei din 5 august 2005 de revizuire a valorii maxime a cotizației la producție B și de modificare a prețului minim al sfecele de zahăr B în sectorul zahărului pentru anul de comercializare 2005/2006 (JO L 205, 6.8.2005, p. 20).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/436/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii al Comunităților Europene (JO L 130, 31.5.2000, p. 1).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1440/2002 al Comisiei din 7 august 2002 de revizuire a valorii maxime a cotizației la producție B și de modificare a prețului minim al sfecele de zahăr B în sectorul zahărului pentru anul de comercializare 2002/2003 (JO L 212, 8.8.2002, p. 3).

Articolul 2

Data de aplicare a cotizațiilor stabilite prin prezentul regulament, astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000, este 30 septembrie 2014, cu excepția cazului în care statele membre nu pot respecta această dată de aplicare, în temeiul dispozițiilor legislațiilor lor naționale privind recuperarea sumelor plătite nejustificat de către operatorii economici.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 alineatul (1) se aplică de la:

- 16 octombrie 2002 pentru anul de comercializare 2001/2002;
- 8 octombrie 2003 pentru anul de comercializare 2002/2003;
- 15 octombrie 2004 pentru anul de comercializare 2003/2004;

— 18 octombrie 2005 pentru anul de comercializare 2004/2005; și

— 23 februarie 2007 pentru anul de comercializare 2005/2006.

Articolul 1 alineatul (2) se aplică de la:

— 16 octombrie 2002 pentru anul de comercializare 2001/2002; și

— 18 octombrie 2005 pentru anul de comercializare 2004/2005.

Articolul 1 alineatul (3) se aplică de la:

— 8 octombrie 2003 pentru anul de comercializare 2002/2003;

— 15 octombrie 2004 pentru anul de comercializare 2003/2004; și

— 23 februarie 2007 pentru anul de comercializare 2005/2006.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 decembrie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
E. GUSTAS

ANEXĂ

1. Cotizațiile la producție pentru sectorul zahărului menționate la articolul 1 alineatul (1)

	2001/2002	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006
(a) EUR pe tona de zahăr alb reprezentând cotizația la producția de bază pentru zahărul A și zahărul B	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
(b) EUR pe tona de zahăr alb reprezentând cotizația B pentru zahărul B	236,963	103,447	109,061	236,963	—
(c) EUR pe tona de substanță uscată reprezentând cotizația la producția de bază pentru izoglucoza A și izoglucoza B	5,330	5,330	5,330	5,330	3,394
(d) EUR pe tona de substanță uscată reprezentând cotizația B pentru izoglucoza B	99,424	46,017	48,261	99,424	—
(e) EUR pe tona de substanță uscată, echivalent zahăr/izoglucoză, reprezentând cotizația la producția de bază pentru siropul de inulină A și siropul de inulină B	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
(f) EUR pe tona de substanță uscată, echivalent zahăr/izoglucoză, reprezentând cotizația B pentru siropul de inulină B	236,963	103,447	109,061	236,963	—

2. Coeficienții necesari pentru calcularea cotizației suplimentare, menționați la articolul 1 alineatul (2)

Anul de comercializare 2001/2002: 0,01839

Anul de comercializare 2004/2005: 0,07294

3. Sumele pe care producătorii de zahăr trebuie să le plătească vânzătorilor de sfeclă pentru cotizațiile A sau B, menționate la articolul 1 alineatul (3)

	2002/2003	2003/2004	2005/2006
Preț complementar pentru sfecla de zahăr A (*)			0,378
Preț complementar pentru sfecla de zahăr B (*)	10,414	9,976	18,258

(*) Preț complementar pentru cotizația A sau B pe tona de sfeclă de zahăr de calitate standard (EUR).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1361/2013 AL CONSILIULUI
din 17 decembrie 2013
privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului ⁽¹⁾, în special articolul 46 alineatul (2),

întrucât:

- (1) La 23 martie 2012, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 267/2012.
- (2) Ca urmare a hotărârii din 28 noiembrie 2013 a Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-280/12 P, Fereydoun MAHMOUDIAN și Fulmen nu sunt incluse pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive, prevăzută în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului ⁽²⁾.

- (3) Fereydoun MAHMOUDIAN și Fulmen ar trebui să fie eliminate de pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive, prevăzută în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
R. ŠADŽIUS

⁽¹⁾ JO L 88, 24.3.2012, p. 1.

⁽²⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 195, 27.7.2010, p. 39).

ANEXĂ

Anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 se modifică după cum urmează:

1. în partea I(A), rubrica nr. 9 referitoare la Fereydoun MAHMOUDIAN se elimină.
  2. în partea I(B), rubrica nr. 13 referitoare la Fulmen se elimină.
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1362/2013 AL COMISIEI**din 11 decembrie 2013****privind metodele de testare senzorială a cărnii de pasăre nepreparate termic și condimentate în vederea clasificării în Nomenclatura combinată**

COMISIA EUROPEANĂ,

(5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului vamal,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1) litera (a),*Articolul 1*

Metodele folosite pentru a stabili dacă carnea de pasăre nepreparată termic este sau nu condimentată în scopul clasificării în Nomenclatura combinată se stabilesc în anexă.

întrucât:

Articolul 2

(1) Nota complementară 6 litera (a) din capitolul 2 din Nomenclatura combinată anexată la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 definește „carnea nepreparată termic și condimentată” drept „carnea nepreparată termic, a cărei condimentare este efectuată în profunzime sau pe toată suprafața produsului și este perceptibilă cu ochiul liber ori în mod evident perceptibilă la gust”.

(1) Examinarea vizuală a cărnii de pasăre se efectuează cu ajutorul metodei și cu respectarea condițiilor prevăzute în partea I din anexă.

(2) Pentru a garanta că autoritățile vamale aplică o abordare uniformă în scopul clasificării vamale, este necesar să se prevadă metode prin care să se stabilească dacă carnea de pasăre nepreparată termic este sau nu condimentată în sensul notei complementare 6 litera (a) din capitolul 2 din Nomenclatura combinată.

Scopul examinării vizuale este de a stabili dacă carnea de pasăre a fost condimentată pe toată suprafața și dacă condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

(3) În lumina studiilor efectuate de grupul laboratoarelor vamale europene, metodele prin care se verifică dacă carnea de pasăre nepreparată termic este sau nu condimentată ar trebui să conste mai întâi într-o examinare vizuală, iar apoi în degustarea unui eșantion.

(2) Degustarea cărnii de pasăre se efectuează cu ajutorul metodei și cu respectarea condițiilor prevăzute în partea II din anexă.

Degustarea se efectuează numai în cazurile în care, pe baza rezultatelor examinării vizuale, nu se stabilește că eșantionul a fost condimentat pe întreaga suprafață și că condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

(4) Metoda care constă în degustarea unui eșantion ar trebui să se aplice numai în cazul în care examinarea vizuală nu conduce la rezultate concludente.

Scopul degustării este de a stabili dacă carnea de pasăre a fost condimentată în profunzime sau pe toată suprafața și dacă condimentarea este în mod evident perceptibilă la gust.

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

Pregătirile pentru degustare se efectuează exclusiv în spații care îndeplinesc cerințele minime privind echipamentul prevăzute la punctul 2 din partea II a anexei.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2013.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Algirdas ŠEMETA
Membru al Comisiei*

ANEXĂ

PARTEA I: EXAMINAREA VIZUALĂ A CĂRNII DE PASĂRE CONDIMENTATE

1. Obiectiv și definiții

Obiectivul acestei metode este de a stabili dacă carnea de pasăre nepreparată termic trebuie să fie clasificată la capitolul 2 sau la capitolul 16 din Nomenclatura combinată; se poate stabili că:

1. condimentarea acoperă toată suprafața eșantionului; și
2. condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Metoda constă în examinarea vizuală a unuia sau a mai multor eșantioane de carne de pasăre nepreparată termic.

2. Pregătire eșantioanelor

Orice eșantion trebuie prelevat dintr-un lot declarat și trebuie să provină dintr-un ambalaj original nedeschis. Eșantionul poate fi ambalat într-o cutie sau într-un ambalaj din plastic sub vid.

În cazul cărnii nepreparate termic congelate, eșantionul trebuie decongelat (de exemplu, într-un frigider, la o temperatură scăzută de 4 °C). Scurgerea de lichid trebuie să fie limitată la un minim.

Informațiile relevante cu privire la ambalaj și/sau eșantioane trebuie să fie înregistrate sau fotografiate și incluse în raportul de încercare menționat la punctul 4.

3. Efectuarea examinării vizuale

Eșantionul trebuie să fie examinat vizual după scoaterea din ambalaj.

Eșantionul trebuie să fie examinat de cel puțin doi evaluatori.

Atunci când efectuează examinarea vizuală, evaluatorii trebuie să țină seama de următorii factori:

- (a) nu este necesar ca fiecare parte a suprafeței să fie condimentată în aceeași măsură;
- (b) absența condimentării pe cutele sau pliurile fileului interior este neimportantă atunci când se stabilește dacă condimentarea a fost aplicată sau nu pe toată suprafața;
- (c) observarea piperului alb este mai dificilă decât observarea piperului negru;
- (d) observarea piperului pe suprafața unei cărnii de culoare deschisă (de exemplu, pieptul) este mai ușoară decât observarea piperului pe suprafața unei cărnii de culoare închisă (de exemplu, carnea de pe coapse).

4. Evaluarea rezultatelor

Toți evaluatorii trebuie să decidă de comun acord dacă eșantionul a fost condimentat pe toată suprafața și dacă condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Ei trebuie să completeze raportul de încercare privind examinarea vizuală a cărnii de pasăre nepreparate termic. Modelul formularului pentru raportul de încercare este prezentat în apendicele 1.

Dacă evaluatorii nu ajung toți la aceeași concluzie în ceea ce privește un anumit eșantion sau dacă ajung toți la concluzia că eșantionul nu a fost condimentat pe toată suprafața sau că condimentarea nu este perceptibilă cu ochiul liber, eșantionul trebuie să fie testat în conformitate cu partea II.

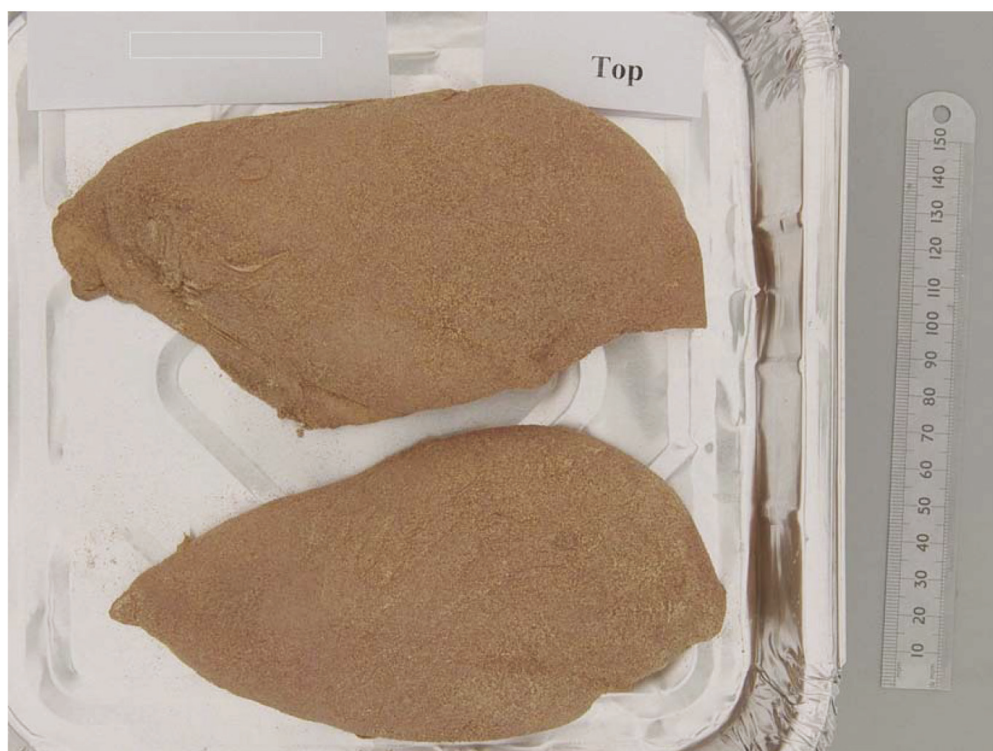
5. Imagini explicative

Imaginile anexate prezintă modul în care trebuie evaluate eșantioanele în timpul examinării vizuale.

Imaginile sunt pentru carnea de pasăre piperată, însă explicațiile de sub fiecare imagine se pot aplica și altor condimente.

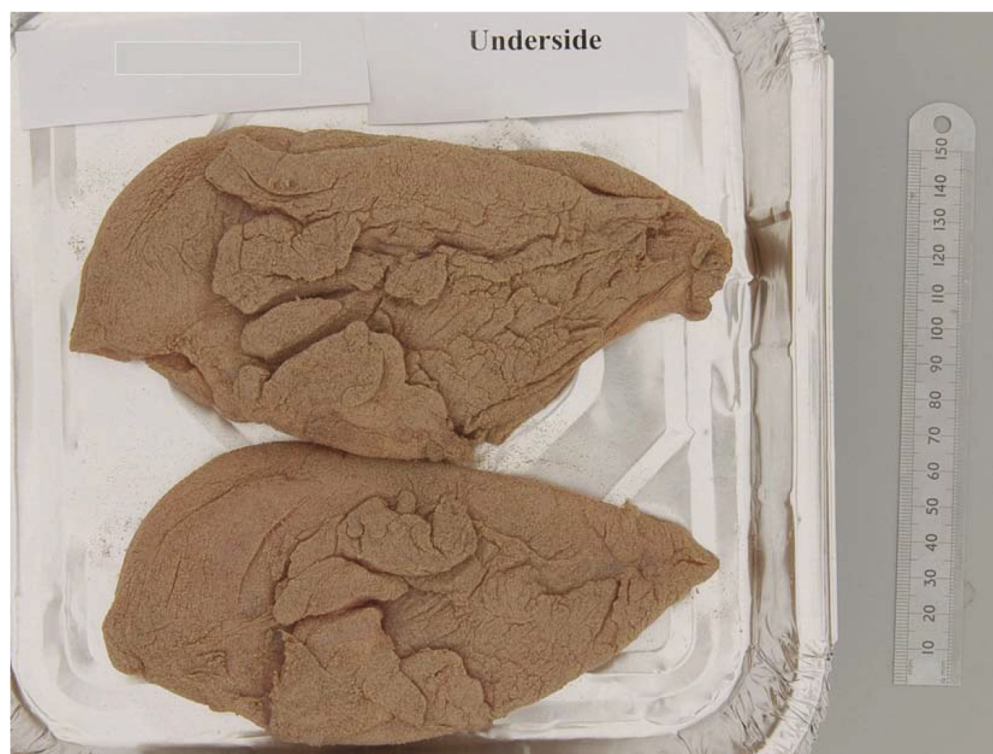
Imaginile intitulate „FAȚA SUPERIOARĂ” se referă la suprafața exterioară a pieptului, iar cele intitulate „FAȚA INTERIOARĂ” se referă la suprafața pieptului expusă atunci când se taie începând de la os.

Imaginea 1A

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 1B

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 2A

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 2B

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 3A

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 3B

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 4A

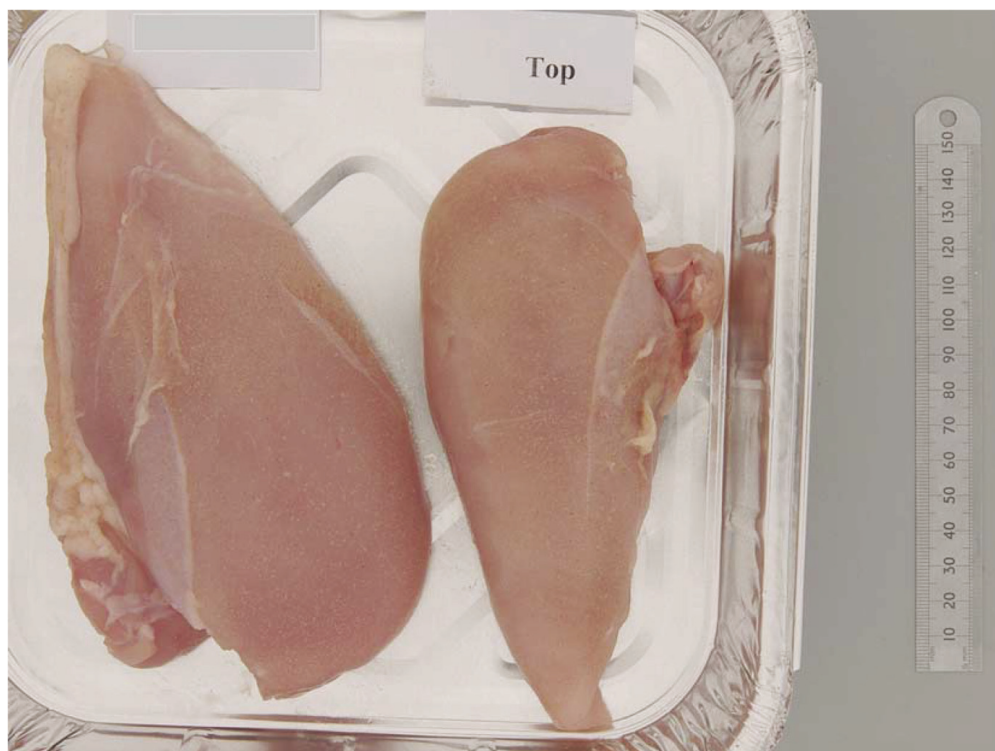
Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 4B

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 5A

Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

Imaginea 5B

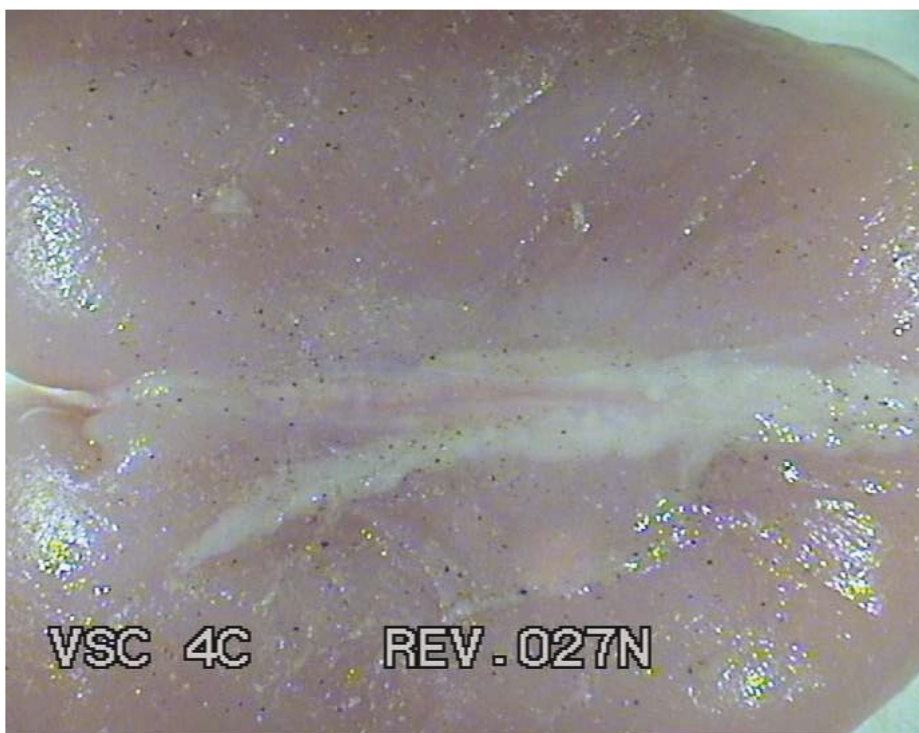
Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

Imaginea 6

Rezultatul examinării vizuale: Eșantionul este condimentat pe toată suprafața, iar condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber.

Imaginea 7

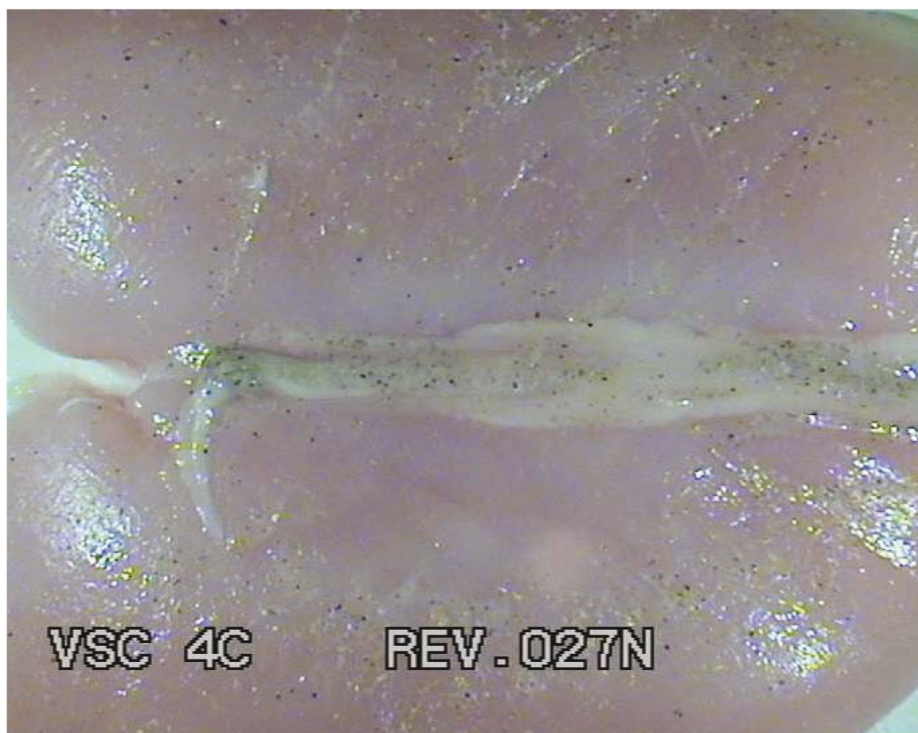
Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafața eșantionului.

Imaginea 8

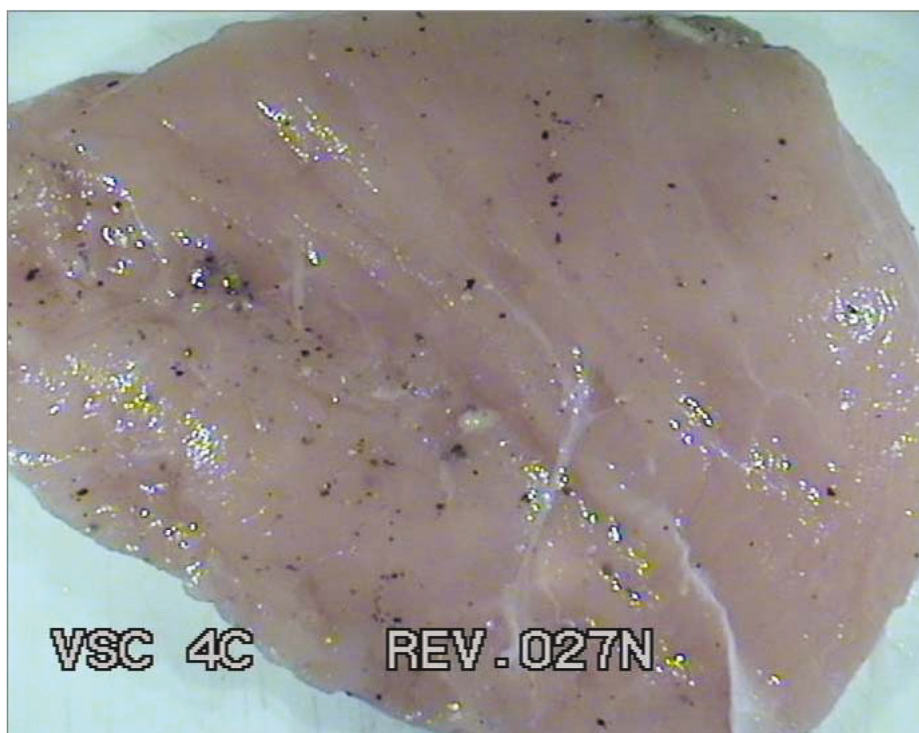
Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

Imaginea 9

Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

Imaginea 10

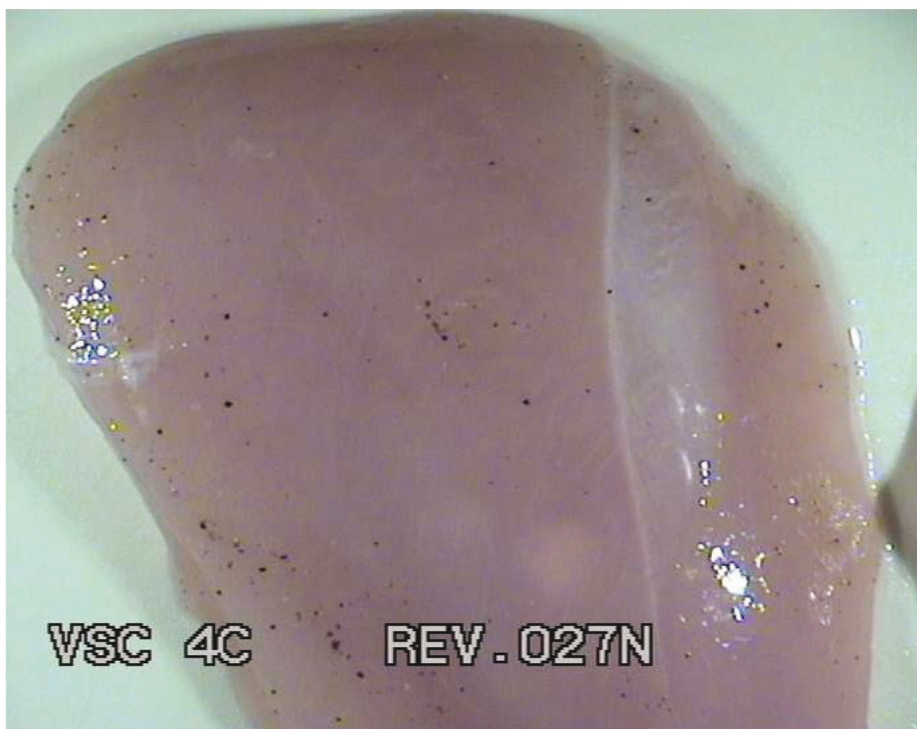
Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

Imaginea 11

Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

Imaginea 12

Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

Imaginea 13

Rezultatul examinării vizuale: Condimentarea este perceptibilă cu ochiul liber, însă NU acoperă toată suprafață eșantionului.

PARTEA II: DEGUSTAREA CĂRNII DE PASĂRE CONDIMENTATE

1. Obiectiv și definiții

Obiectivul acestei metode este de a stabili dacă carnea de pasăre nepreparată termic trebuie să fie clasificată la capitolul 2 sau la capitolul 16 din Nomenclatura combinată; se poate stabili că:

3. carnea de pasăre a fost condimentată în profunzime sau pe toată suprafața; și
4. condimentarea este în mod evident perceptibilă la gust.

Metoda constă în degustarea uneia sau a mai multor eșantioane de carne de pasăre după prepararea termică.

2. Echipamentele din spațiile de testare

Spațiile în care se desfășoară degustarea trebuie să aibă cel puțin următoarele echipamente:

- un cuptor cu microunde;
- tocătoare;
- cuțite ascuțite;
- farfurii obișnuite (de exemplu, din polistiren sau faianță) etichetate cu coduri formate din trei cifre aleatorii;
- furculițe;
- sondă (termometru pentru alimente);
- mănuși de unică folosință.

3. Pregătire eșantioanelor

Un eșantion trebuie să conțină o parte reprezentativă din carnea de pasăre destinată consumului.

Dacă există vreo îndoială cu privire la un eșantion, de exemplu în ceea ce privește adăugarea unuia sau a mai multor compuși atipici sau o posibilă contaminare microbiană, trebuie efectuată o evaluare a riscurilor sau o analiză microbiologică înainte de realizarea încercării.

Eșantionul trebuie să facă obiectul unei preparări termice complete într-un cuptor cu microunde. Atunci când este supus încercării, eșantionul trebuie să fie adecvat pentru consumul uman.

Eșantionul trebuie să atingă o temperatură internă de cel puțin 77 °C. Temperatura este verificată utilizând o sondă (termometru pentru alimente) la finalul preparării termice. Dacă specificațiile cuptorului cu microunde prevăd un „timp de așteptare”, temperatura este măsurată după scurgerea timpului de așteptare. Timpul de așteptare permite continuarea preparării termice după ce aparatul este oprit, utilizând căldura deja generată, în timp ce ușa cuptorului cu microunde este închisă.

Suprafața exterioară a eșantionului trebuie să fie îndepărtată cu ajutorul unui cuțit ascuțit, pentru a expune carnea preparată termic din centrul eșantionului. Trebuie avut grijă să nu se contamineze partea centrală a cărnii cu suprafața exterioară.

Partea centrală a cărnii trebuie să fie tăiată în porții de aproximativ 2 cm³.

Eșantioanele trebuie lăsate să se răcească timp de cel puțin 10 minute.

Eșantioanele trebuie să fie servite evaluatorilor pe farfurii etichetate.

4. Efectuarea degustării

Între cinci și opt evaluatori calificați și formați primesc unul sau mai multe eșantioane. Nu se pot evalua mai mult de cinci eșantioane într-o sesiune.

Trebuie să se prevadă timp suficient și/sau un produs adecvat de curățare a cerului gurii (apă îmbuteliată și biscuiți nesărați) între servirea eșantioanelor.

Atunci când evaluatorii efectuează evaluarea, atenția acestora trebuie să fie distrasă cât mai puțin posibil.

Evaluatorii trebuie să deguste eșantionul și să descrie cu obiectivitate principalele caracteristici privind aroma, gustul rezidual și senzația buco-tactilă a eșantionului.

Evaluatorii trebuie să completeze următoarele două formulare:

- (a) formularul de creare de caracteristici pentru încercările vamale ale produselor din carne de pasăre;
- (b) formularul de compilare a descrierilor libere pentru încercările vamale ale produselor din carne de pasăre.

Modele de formulare sunt prevăzute în apendicele 2 și 3.

Fiecare evaluator completează individual formularul de creare de caracteristici, indicând pe o scară de la 1 la 3 intensitatea fiecărei caracteristici, utilizând doar termenii „SLABĂ” (1), „PERCEPTIBILĂ ÎN MOD EVIDENT” (2) și „PUTERNICĂ” (3).

Termenii descriptivi principali utilizați de evaluatori sunt trecuți în formularul de compilare a descrierilor libere, indicându-se numărul evaluatorilor care au utilizat fiecare termen pentru fiecare eșantion.

Intensitatea și vigoarea caracteristicii sunt de asemenea rezumate în formularul de compilare a descrierilor libere.

Dacă diferiți evaluatori utilizează termeni diferiți cunoscuți ca având un sens similar, cum ar fi „gras” și „unsuros”, se va considera că au utilizat același termen.

Rezultatele privind adăugarea de arome sau condimente (de exemplu, „acru”, „dulce”, „picant”, „condimentat”, „piperat”, „cu usturoi” etc.) trebuie să fie completate în formularul de compilare a descrierilor libere.

5. Evaluarea rezultatelor

Atunci când cel puțin jumătate dintre evaluatori au indicat în formularul de creare de caracteristici și formularul de compilare a descrierilor libere că au detectat adăugarea de arome și condimente cu o intensitate de cel puțin 2 („PERCEPTIBILĂ ÎN MOD EVIDENT”), în conformitate cu punctul 4, condimentarea eșantionului este considerată ca fiind în mod evident perceptibilă la gust.

Formularele trebuie să indice toate detaliile privind eșantioanele, pregătirea acestora, precum și procedura/procedurile urmată/urmate pentru a ajunge la rezultatele obținute și a le interpreta.

Raport de încercare privind examinarea vizuală a cărnii de pasăre nepreparate termic și condimentate

Data: .....

	Cod ...	Cod ...	Cod ...	Cod ...	Cod ...
Condimentare pe toată suprafața produsului	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU
Condimentare perceptibilă cu ochiul liber	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU
Informații relevante					

Formularul de creare de caracteristici pentru încercările vamale ale produselor din carne de pasăre

Nume: .....

Data: .....

Produs: .....

Cod	Aromă/gust rezidual/senzație buco-tactilă	Intensitate

Scară

1	2	3
SLAB(Ă)	PERCEPTIBIL(Ă) ÎN MOD EVIDENT	PUTERNIC(Ă)

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1363/2013 AL COMISIEI

din 12 decembrie 2013

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare în ceea ce privește definiția „nanomaterialelor fabricate”

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 18 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 prevede că toate ingredientele alimentare prezente sub formă de nanomateriale fabricate trebuie specificate în mod clar în lista ingredientelor alimentare, pentru a asigura informarea consumatorilor. În plus, denumirile ingredientelor alimentare prezente sub formă de nanomateriale fabricate trebuie să fie urmate de cuvântul „nano” între paranteze. În consecință, Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 prevede o definiție a „nanomaterialelor fabricate”.
- (2) Articolul 18 alineatul (5) din acest regulament împuternicește Comisia să ajusteze și să adapteze definiția „nanomaterialelor fabricate” menționată la articolul respectiv în funcție de progresele tehnice și științifice sau de definițiile convenite la nivel internațional, prin intermediul actelor delegate, în scopul atingerii obiectivelor regulamentului în cauză.
- (3) Recomandarea 2011/696/UE a Comisiei ⁽²⁾ a fost adoptată, la 18 octombrie 2011, pentru a răspunde, printre altele, la o cerere din partea Parlamentului European în vederea introducerii în legislația Uniunii a unei definiții cuprinzătoare și științifice a nanomaterialelor. Definiția stabilită în respectiva recomandare se bazează numai pe dimensiunea particulelor care intră în componența unui material și include materialele naturale, secundare sau fabricate. Ea ține cont, printre altele, de raportul de referință al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene „Considerations on a Definition of Nanomaterial for Regulatory purposes” („Considerații privind definirea nanomaterialelor în scopuri de reglementare”) ⁽³⁾, de avizul Comitetului

științific pentru riscuri sanitare emergente și noi (CSRSSEN) privind „Scientific basis for the definition of the term «Nanomaterial»” („Bazele științifice pentru definirea termenului de «nanomaterial»”) ⁽⁴⁾ și de definiția „nanomaterialelor” elaborată de Organizația Internațională de Standardizare (ISO) ⁽⁵⁾.

- (4) În conformitate cu Recomandarea 2011/696/UE a Comisiei, definiția „nanomaterialelor” prevăzută în această recomandare nu prejudiciază și nici nu reflectă domeniul de aplicare al actelor legislative ale Uniunii.
- (5) Într-o comunicare către Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Economic și Social European privind „A doua revizuire a cadrului de reglementare a nanomaterialelor” ⁽⁶⁾, Comisia și-a exprimat intenția de a aplica definiția „nanomaterialelor” din Recomandarea 2011/696/UE în actele legislative ale Uniunii. În cazul în care în legislația UE sunt utilizate alte definiții, dispozițiile vor fi adaptate în scopul de a asigura o abordare coerentă, deși soluțiile specifice sectorului pot rămâne în continuare necesare.
- (6) Prin urmare, este necesar să se adapteze definiția „nanomaterialelor fabricate” prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 la cea prevăzută în Recomandarea 2011/696/UE, care reflectă progresele tehnice și științifice de până acum.
- (7) Întrucât definiția prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 se referă la „nanomateriale fabricate” și nu la „nanomateriale” în general, ar trebui ca definiția să includă nanomaterialele naturale și secundare.
- (8) În plus, este necesar să se stabilească o legătură între definiția „nanomaterialelor fabricate” și materialele produse în mod intenționat, care ar trebui să fie definite în mod explicit. Această definiție ar trebui să țină seama de definiția adoptată de ISO, conform căreia „nanomaterialele fabricate” sunt „nanomateriale concepute pentru un anumit scop sau o anumită funcție” ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

⁽²⁾ Recomandarea 2011/696/UE a Comisiei din 18 octombrie 2011 privind definiția nanomaterialelor (JO L 275, 20.10.2011, p. 38).

⁽³⁾ EUR 24 403 EN, iunie 2010.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenih_r_o_032.pdf

⁽⁵⁾ <http://cdb.iso.org>

⁽⁶⁾ COM(2012) 572 final, 3.10.2012.

⁽⁷⁾ <http://cdb.iso.org>

- (9) În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, numai aditivii alimentari autorizați incluși în listele Uniunii pot fi comercializați ca atare și utilizați în alimente, în aditivii alimentari, în enzimele alimentare și în aromele alimentare, în condițiile de utilizare specificate de aceste liste și în urma unei evaluări a siguranței.
- (10) Aceste liste ale Uniunii au fost stabilite prin Regulamentele (UE) nr. 1129/2011⁽²⁾ și (UE) nr. 1130/2011⁽³⁾ ale Comisiei. Listele astfel stabilite cuprind aditivii alimentari care au fost autorizați pentru utilizare înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1333/2008, după examinarea conformității acestora cu dispozițiile regulamentului menționat. Toți acești aditivi alimentari autorizați fac în prezent obiectul unui program de reevaluare de către Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”), în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 257/2010 al Comisiei⁽⁴⁾. Reevaluarea aditivilor alimentari se efectuează în conformitate cu prioritățile prevăzute în regulamentul respectiv și pe grupe de aditivi alimentari în funcție de clasa funcțională principală de care aparțin. Reevaluarea acoperă, de asemenea, toate aspectele legate de nanotehnologii care pot fi abordate în cadrul unei revizuirii a condițiilor de utilizare, după caz. Prin urmare, 30 de coloranți alimentari au fost deja evaluați. Niciunul dintre coloranți nu este produs sub formă nano. Pentru carbonatul de calciu (E 170) și carbonul vegetal (E 153), autoritatea a recomandat stabilirea în specificații a distribuției granulometrice. Alți aditivi care ar putea fi produși sub formă nano vor fi evaluați până la:
- (a) 31 decembrie 2015: dioxid de titan (E 171), oxizi de fier și hidroxizi de fier (E 172), argint (E 174) și aur (E 175);
- (b) 31 decembrie 2016: dioxid de siliciu (E 551);
- (c) 31 decembrie 2018: silicat de calciu (E 552), silicat de magneziu (E 553a) și talc (E 553b).
- (11) Anumiți aditivi alimentari incluși în listele Uniunii stabilite prin Regulamentele (UE) nr. 1129/2011 și (UE) nr. 1130/2011 ar putea să fie conținuți sub formă de „nanomateriale fabricate” în produsele alimentare finale. Cu toate acestea, indicarea unor astfel de aditivi alimentari în lista ingredientelor, adăugând în urma lor a cuvântului „nano” între paranteze, poate genera confuzie în rândul consumatorilor, deoarece s-ar putea înțelege că acești aditivi sunt noi, deși, în realitate, ei au fost utilizați de decenii în produse alimentare sub această formă.
- (12) Prin urmare, aditivii alimentari incluși în listele Uniunii prin Regulamentele (UE) nr. 1129/2011 și (UE) nr. 1130/2011 ale Comisiei nu ar trebui să fie însoțiți [în mod obligatoriu] de calificativul „nano” în lista ingredientelor și ar trebui să nu fie acoperiți de definiția nanomaterialelor fabricate. Necesitatea stabilirii unor cerințe de etichetare specifice legate de nanomateriale în ceea ce privește aditivii respectivi ar trebui să fie abordată în contextul programului de reevaluare, prin modificarea, dacă este necesar, a condițiilor de utilizare din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 și a specificațiilor acestor aditivi alimentari, prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 231/2012 al Comisiei⁽⁵⁾. Această excepție nu ar trebui să se aplice în cazul aditivilor alimentari introduși în listele respective la o dată ulterioară, incluzând noile înregistrări în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008.
- (13) În viitor, limita de 50 % aplicabilă distribuției dimensionale după număr ar trebui revizuită pentru a evalua dacă ar trebui înlocuită cu o limită cuprinsă între 1 % și 50 %, în funcție de evoluțiile tehnologice cu privire la metodele de detectare și de cuantificare și în cazul în care considerații legate de sănătate și de siguranță justifică acest lucru.
- (14) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 2 alineatul (2) litera (t) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 se înlocuiește cu următorul text:

„(t) „nanomaterial fabricat” înseamnă orice material fabricat în mod intenționat care conține particule, fie în stare liberă, fie formând agregate sau aglomerate, atunci când una sau mai multe dimensiuni externe a cel puțin 50 % din particule calculate folosind distribuția dimensională după număr se încadrează în intervalul de mărime 1 nm-100 nm.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1129/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea unei liste a Uniunii a aditivilor alimentari (JO L 295, 12.11.2011, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1130/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind aditivii alimentari, prin stabilirea unei liste a Uniunii a aditivilor alimentari autorizați pentru utilizarea în aditivii alimentari, în enzimele alimentare, în aromele alimentare și în nutrienți (JO L 295, 12.11.2011, p. 178).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 257/2010 al Comisiei din 25 martie 2010 de stabilire a unui program de reevaluare a aditivilor alimentari autorizați în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind aditivii alimentari (JO L 80, 26.3.2010, p. 19).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 231/2012 al Comisiei din 9 martie 2012 de stabilire a specificațiilor pentru aditivii alimentari enumerați în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 83, 22.3.2012, p. 1).

Prin derogare:

- (a) aditivii alimentari acoperiți de definiția stabilită la primul alineat nu se consideră nanomateriale fabricate în cazul în care au fost incluși în listele Uniunii menționate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008, prin Regulamentele (UE) nr. 1129/2011 (*) și (UE) nr. 1130/2011 (**) ale Comisiei;
- (b) se consideră nanomateriale fabricate fullerenele, fulgii de grafen și nanotuburile de carbon cu un singur perete care au una sau mai multe dimensiuni externe mai mici de 1 nm.

În sensul definiției prevăzute la primul alineat:

- (i) „particulă” înseamnă o parte foarte mică de materie care are limite fizice definite;
- (ii) „aglomerat” înseamnă o acumulare de particule slab legate sau agregate, pentru care aria suprafeței externe rezultantă este aproximativ egală cu suma ariilor suprafețelor componentelor individuali;
- (iii) „agregat” înseamnă o particulă formată din particule unite prin legături puternice sau din particule fuzionate;

- (iv) „fabricat în mod intenționat” înseamnă că materialul este fabricat pentru a efectua/a îndeplini o anumită funcție sau un anumit scop;

(*) Regulamentul (UE) nr. 1129/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea unei liste a Uniunii a aditivilor alimentari (JO L 295, 12.11.2011, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 1130/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind aditivii alimentari, prin stabilirea unei liste a Uniunii a aditivilor alimentari autorizați pentru utilizarea în aditivii alimentari, în enzimele alimentare, în aromele alimentare și în nutrienți (JO L 295, 12.11.2011, p. 178).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 decembrie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1364/2013 AL COMISIEI

din 17 decembrie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește utilizarea, în acvacultura ecologică, a puietului și a ouălor de moluște bivalve provenind din acvacultura convențională

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (3), articolul 15 alineatul (2) și articolul 40,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 834/2007 stabilește cerințele de bază pentru producția ecologică de alge marine și de animale de acvacultură. Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei stabilește norme de aplicare a acestor cerințe⁽²⁾.

(2) În perioada cuprinsă între noiembrie 2012 și aprilie 2013, anumite state membre au depus cereri de revizuire a normelor privind produsele, a substanțelor și a tehnicilor care pot fi utilizate în producția acvicolă ecologică. Aceste cereri urmează să fie evaluate de grupul de experți pentru consultanță tehnică în domeniul producției ecologice, instituit prin Decizia (CE) nr. 2009/427 a Comisiei⁽³⁾. Pe baza acestei evaluări, Comisia va concluziona dacă este necesar să se revizuiască normele respective în 2014.

(3) În unele dintre aceste cereri se afirmă că pe piață nu există suficient puiet și ouă de moluște ecologice pentru a asigura conformitatea cu condițiile prevăzute la articolele 25e și 25o din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

(4) Deoarece puietul și ouăle de moluște ecologice nu sunt încă disponibile în cantități suficiente, pentru a permite continuitatea, pentru a se evita perturbarea producției acvicole ecologice în Uniune și pentru a se acorda timpul necesar dezvoltării pieței puietului și ouălor de moluște ecologice, este justificat, până la primirea avizului din partea experților, să se amâne cu un an, până la 31 decembrie 2014, aplicarea procentului de 50 % prevăzut la articolul 25e alineatul (3) și la articolul 25o alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.

(5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 889/2008 ar trebui modificat în consecință.

(6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare pentru producția ecologică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 889/2008 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 25e, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Procentul maxim de animale de acvacultură tinere neecologice introduse în crescătorie este de: 80 % la 31 decembrie 2011, 50 % la 31 decembrie 2014 și 0 % la 31 decembrie 2015.”

2. La articolul 25o alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, în unitățile de producție ecologice se poate introduce material de reproducere provenind de la instalațiile de reproducere artificială și de incubare pentru moluște bivalve neecologice, respectându-se următoarele procente maxime: 80 % la 31 decembrie 2011, 50 % la 31 decembrie 2014 și 0 % la 31 decembrie 2015.”

⁽¹⁾ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, 18.9.2008, p. 1).

⁽³⁾ Decizia (CE) nr. 2009/427 a Comisiei din 3 iunie 2009 de constituire a grupului de experți pentru consultanță tehnică în domeniul producției ecologice (JO L 139, 5.6.2009, p. 22).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 31 decembrie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1365/2013 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2013

privind autorizarea unui preparat de alfa-galactozidază produsă de *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) și de endo-1,4-beta-glucanază produsă de *Aspergillus niger* (CBS 120604) ca aditiv în hrana speciilor minore de păsări de curte pentru îngrășat și a puicuțelor pentru ouat (titularul autorizației Kerry Ingredients and Flavours)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați hranei animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unei astfel de autorizări.

(2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, a fost transmisă o cerere de autorizare a unei noi utilizări a unui preparat de alfa-galactozidază produsă de *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) și de endo-1,4-beta-glucanază produsă de *Aspergillus niger* (CBS 120604). Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și de documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

(3) Cererea se referă la autorizarea unei noi utilizări a unui preparat de alfa-galactozidază produsă de *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) și de endo-1,4-beta-glucanază produsă de *Aspergillus niger* (CBS 120604) ca aditiv în hrana speciilor minore de păsări de curte pentru îngrășat și a puicuțelor pentru ouat, care urmează să fie clasificat în categoria „aditivi zootehnici”.

(4) Utilizarea preparatului respectiv a fost autorizată pentru 10 ani pentru puii pentru îngrășat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 237/2012 al Comisiei ⁽²⁾.

(5) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară („autoritatea”) a concluzionat în avizul ei din 18 iunie 2013 ⁽³⁾ că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de alfa-galactozidază produsă de *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) și de endo-1,4-beta-glucanază produsă de *Aspergillus niger* (CBS 120604) nu are un efect advers asupra sănătății animale, umane sau asupra mediului și are potențialul de a fi eficace în cazul puicuțelor pentru ouat, iar acest efect poate fi extrapolat la speciile minore de păsări de curte pentru îngrășat. Autoritatea nu consideră că există necesitatea unor cerințe specifice privind monitorizarea ulterioară introducerii pe piață. Autoritatea a verificat, de asemenea, raportul privind metoda de analiză a aditivului furajer în furaje, transmis de laboratorul de referință înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1831/2003.

(6) Evaluarea preparatului de alfa-galactozidază produsă de *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) și de endo-1,4-beta-glucanază produsă de *Aspergillus niger* (CBS 120604) indică faptul că sunt îndeplinite condițiile de autorizare, astfel cum sunt precizate la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea preparatului respectiv ar trebui să fie autorizată conform specificațiilor din anexa la prezentul regulament.

(7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul specificat în anexă, aparținând categoriei „aditivi zootehnici” și grupului funcțional „promotori de digestibilitate”, este autorizat ca aditiv în hrana animalelor în condițiile menționate în anexă.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 237/2012 al Comisiei din 19 martie 2012 privind autorizarea unui preparat din alfa-galactozidază (EC 3.2.1.22) produsă de *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) și endo-1,4-beta-glucanază (EC 3.2.1.4) produsă de *Aspergillus niger* (CBS 120604) ca aditiv furajer destinat puilor pentru îngrășare (titularul autorizației Kerry Ingredients and Flavours) (JO L 80, 20.3.2012, p. 1).

⁽³⁾ EFSA Journal 2013; 11(7):3286.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda de analiză	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Unități de activitate/kg de hrană completă pentru animale cu un conținut de umiditate de 12 %			
Categoria aditivilor zootehnici. Grup funcțional: promotori de digestibilitate									
4a17	Kerry Ingredients and Flavours	Alfa-galactozidază EC 3.2.1.22 Endo-1,4-beta-glucanază EC 3.2.1.4	<p><i>Compoziția aditivului</i></p> <p>Preparat de alfa-galactozidază produsă de <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) și de endo-1,4-beta-glucanază produsă de <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) cu o activitate minimă de:</p> <p>— 1 000 U ⁽¹⁾ alfa-galactozidază/g — 5 700 U ⁽²⁾ endo-1,4-beta-glucanază/g</p> <p>Formă solidă</p> <p><i>Caracterizarea substanței active</i></p> <p>alfa-galactozidază (EC 3.2.1.22) produsă de <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) și endo-1,4-beta-glucanază (EC 3.2.1.4) produsă de <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604).</p> <p><i>Metoda de analiză</i> ⁽³⁾</p> <p>Pentru determinarea:</p> <p>— alfa-galactozidazei: metoda colorimetrică de măsurare a p-nitrofenolului eliberat prin acțiunea alfa-galactozidazei din substratul p-nitrofenil-alfa-galactopiranozidă;</p> <p>— endo-1,4-beta-glucanază: metoda colorimetrică de măsurare a colorantului hidrosolubil eliberat prin acțiunea endo-1,4-beta-glucanazei din substratul glucan din orz, colorat cu azurină și polimerizat.</p>	Specii minore de păsări de curte pentru îngrășat. Puicuțe pentru ouat.	—	alfa-galactozidază 50 U endo-1,4-beta-glucanază 285 U	—	<p>1. În instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecului se indică condițiile de depozitare și stabilitatea la granulare.</p> <p>2. Doza maximă recomandată:</p> <p>— 100 U alfa-galactozidază/kg de furaj complet;</p> <p>— 570 U endo-1,4-beta-glucanază/kg de furaj complet.</p> <p>3. Pentru siguranță: în timpul manipulării, trebuie utilizate măști de protecție respiratorie, ochelari de protecție și mănuși.</p>	8 ianuarie 2024

⁽¹⁾ 1 U este cantitatea de enzimă care eliberează 1 μmol de p-nitrofenol pe minut din p-nitrofenil-alfa-galactopiranozidă (pNPG) la pH 5 și la 37 °C.

⁽²⁾ 1 U este cantitatea de enzimă care eliberează 1 mg de zahăr reducător (echivalent în glucoză) pe minut din beta-glucan, la pH 5 și la 50 °C.

⁽³⁾ Detaliile privind metodele analitice sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință:
http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1366/2013 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2013

privind derogările de la regulile de origine prevăzute în anexa II la Acordul de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte, care se aplică în cadrul contingentelor tarifare pentru anumite produse originare din Guatemala

COMISIA EUROPEANĂ,

unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽²⁾.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

(4) Dreptul de a beneficia de concesiile tarifare ar trebui condiționat de prezentarea unei dovezi pertinente de origine autorităților vamale, în conformitate cu prevederile acordului.

având în vedere Decizia 2012/734/UE a Consiliului din 25 iunie 2012 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte, precum și aplicarea provizorie a părții IV din acord referitoare la comerț ⁽¹⁾, în special articolul 6,

(5) Întrucât acordul se aplică cu titlu provizoriu de la 1 decembrie 2013, prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu aceeași dată.

(6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului vamal,

întrucât:

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

(1) Prin Decizia 2012/734/UE, Consiliul a autorizat semnarea, în numele Uniunii, a Acordului de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”). În temeiul Deciziei 2012/734/UE, acordul se aplică cu titlu provizoriu până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea acestuia.

Articolul 1

(1) Regulile de origine prevăzute în apendicele 2A la anexa II la Acordul de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și America Centrală, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”), se aplică produselor enumerate în anexa la prezentul regulament.

(2) Anexa II la acord vizează definirea conceptului de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă. Pentru un anumit număr de produse, apendicele 2A la anexa menționată prevede posibilitatea aplicării unor derogări de la regulile de origine prevăzute în apendicele 2 la anexa II în cadrul contingentelor anuale. Deoarece Uniunea a decis să utilizeze această posibilitate, este necesar să se prevadă condițiile de aplicare a respectivelor derogări pentru importurile din Guatemala.

(2) Regulile de origine menționate la alineatul (1) se aplică prin derogare de la regulile de origine prevăzute în apendicele 2 la anexa II la acord, în cadrul contingentelor prevăzute în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Pentru a beneficia de derogarea prevăzută la articolul 1, produsele sunt însoțite de o dovadă a originii conform prevederilor din anexa II la acord.

(3) Contingentele stabilite în apendicele 2A la anexa II ar trebui să fie gestionate pe principiul „primul venit, primul servit”, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a

Articolul 3

Contingentele prevăzute în anexă se gestionează în conformitate cu articolele 308a, 308b și 308c din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

⁽¹⁾ JO L 346, 15.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 decembrie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

GUATEMALA

Fără a aduce atingere regulilor de interpretare a Nomenclaturii combinate, textul descrierii produselor trebuie considerat ca având o valoare pur indicativă, domeniul de aplicare al regimului preferențial fiind determinat, în contextul prezentei anexe, de codurile NC existente la momentul adoptării prezentului regulament.

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada contingentară	Volum contingentar anual [în articole (perechi) dacă nu se specifică altfel]
09.7047	6104 62 00	Pantaloni, salopete cu bretele, pantaloni scurți și șorturi pentru femei sau fete, din bumbac	De la 1.12.2013 la 31.12.2013	87 500
			De la 1.1.2014 la 31.12.2014	1 144 500
			De la 1.1.2015 la 31.12.2015	1 239 000
			De la 1.1.2016 la 31.12.2016	1 333 500
			De la 1.1.2017 la 31.12.2017	1 428 000
			De la 1.1.2018 la 31.12.2018 și pentru fiecare perioadă ulterioară de la 1.1 la 31.12	1 522 500
09.7048	6105 20	Cămăși și bluze, tricotate sau croșetate, pentru bărbați sau băieți, din fibre sintetice sau artificiale	De la 1.12.2013 la 31.12.2013	291 667
			De la 1.1.2014 la 31.12.2014	3 815 000
			De la 1.1.2015 la 31.12.2015	4 130 000
			De la 1.1.2016 la 31.12.2016	4 445 000
			De la 1.1.2017 la 31.12.2017	4 760 000
			De la 1.1.2018 la 31.12.2018 și pentru fiecare perioadă ulterioară de la 1.1 la 31.12	5 075 000
09.7049	6203 42	Pantaloni, salopete cu bretele, pantaloni scurți și șorturi pentru bărbați sau băieți, din bumbac	De la 1.12.2013 la 31.12.2013	87 500
			De la 1.1.2014 la 31.12.2014	1 144 500
			De la 1.1.2015 la 31.12.2015	1 239 000
			De la 1.1.2016 la 31.12.2016	1 333 500
			De la 1.1.2017 la 31.12.2017	1 428 000
			De la 1.1.2018 la 31.12.2018 și pentru fiecare perioadă ulterioară de la 1.1 la 31.12	1 522 500
09.7050	6203 43	Pantaloni, salopete cu bretele, pantaloni scurți și șorturi pentru bărbați sau băieți, din fibre sintetice	De la 1.12.2013 la 31.12.2013	58 334
			De la 1.1.2014 la 31.12.2014	763 000
			De la 1.1.2015 la 31.12.2015	826 000
			De la 1.1.2016 la 31.12.2016	889 000
			De la 1.1.2017 la 31.12.2017	952 000
			De la 1.1.2018 la 31.12.2018 și pentru fiecare perioadă ulterioară de la 1.1 la 31.12	1 015 000

Nr. de ordine	Codul NC	Descrierea mărfurilor	Perioada contingentară	Volum contingentar anual [în articole (perechi) dacă nu se specifică altfel]
09.7051	6204 62	Pantaloni, salopete cu bretele, pantaloni scurți și șorturi pentru femei sau fete, din bumbac	De la 1.12.2013 la 31.12.2013	58 334
			De la 1.1.2014 la 31.12.2014	763 000
			De la 1.1.2015 la 31.12.2015	826 000
			De la 1.1.2016 la 31.12.2016	889 000
			De la 1.1.2017 la 31.12.2017	952 000
			De la 1.1.2018 la 31.12.2018 și pentru fiecare perioadă ulterioară de la 1.1 la 31.12	1 015 000

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1367/2013 AL COMISIEI**din 18 decembrie 2013****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import

din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 decembrie 2013.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	55,3
	IL	216,6
	MA	74,7
	TN	111,2
	TR	111,2
	ZZ	113,8
0707 00 05	AL	106,5
	MA	158,2
	TR	135,9
	ZZ	133,5
0709 93 10	MA	120,5
	TR	138,4
	ZZ	129,5
0805 10 20	AR	26,3
	MA	57,5
	TR	58,5
	ZA	57,8
	ZZ	50,0
0805 20 10	MA	54,3
	ZZ	54,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	104,4
	MA	69,9
	TR	70,1
	ZZ	81,5
0805 50 10	AR	102,8
	TR	72,5
	ZZ	87,7
0808 10 80	CN	77,6
	MK	31,3
	NZ	153,0
	US	131,8
	ZZ	98,4
0808 30 90	TR	121,9
	US	158,4
	ZZ	140,2

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

de numire a cinci membri în cadrul Curții de Conturi

(2013/772/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

— dl Alex BRENNINKMEIJER,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 286 alineatul (2),

— dl Henri GRETHEN,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

— dna Danièle LAMARQUE,

întrucât:

— dl Nikolaos MILIONIS,

(1) Mandatele dlui Gijs DE VRIES, dlui Henri GRETHEN, dlui Michel CRETIN, dlui Ioannis SARMAS și dlui David BOSTOCK urmează să se încheie la 31 decembrie 2013.

— dl Phil WYNN OWEN.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(2) Ar trebui, prin urmare, să fie numiți noi membri,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

Articolul 1

Sunt numiți în calitate de membri în cadrul Curții de Conturi,
pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie
2019:

Pentru Consiliu

Președintele

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ Avizul din 11 decembrie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

DECIZIA CONSILIULUI
din 17 decembrie 2013
de numire a unui membru german în cadrul Comitetului Regiunilor
(2013/773/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 305,

Articolul 1

Se numește în calitate de membru în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2015:

având în vedere propunerea guvernului german,

— Dr. Beate MERK, *Bayerische Staatsministerin für Europaangelegenheiten und regionale Beziehungen.*

întrucât:

Articolul 2

(1) La 22 decembrie 2009 și la 18 ianuarie 2010, Consiliul a adoptat Deciziile 2009/1014/UE ⁽¹⁾ și 2010/29/UE ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2010 și 25 ianuarie 2015.

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

(2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor va deveni vacant ca urmare a încheierii mandatului dnei Emilia MÜLLER,

Pentru Consiliu

Președintele

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ JO L 348, 29.12.2009, p. 22.

⁽²⁾ JO L 12, 19.1.2010, p. 11.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 17 decembrie 2013****de aprobare a restricționărilor unor autorizări pentru produse biocide care conțin bromodiolonă, notificate de Germania în conformitate cu Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului***[notificată cu numărul C(2013) 9030]***(Numai textul în limba germană este autentic)**

(2013/774/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Anexa I la Directiva 98/8/CE conține lista substanțelor active aprobate la nivelul Uniunii pentru includerea în categoria produselor biocide. Directiva 2009/92/CE a Comisiei ⁽²⁾ a adăugat substanța activă bromodiolonă pentru utilizarea în produse aparținând tipului de produs 14, rodenticide, astfel cum este definit în anexa V la Directiva 98/8/CE.
- (2) Bromodiolona este un rodenticid anticoagulant cunoscut ca prezentând riscuri de accidente în care sunt implicați copii, precum și riscuri pentru animalele nevizate și pentru mediu. Aceasta a fost identificată ca având un caracter potențial persistent, capacitate de bioacumulare și toxicitate („PBT”) sau un caracter foarte persistent și capacitate semnificativă de bioacumulare („vPvB”).
- (3) Din motive de sănătate publică și igienă, s-a considerat totuși că este justificată includerea bromodiolonei și a altor rodenticide anticoagulante în anexa I la Directiva 98/8/CE, permițând astfel statelor membre să autorizeze produse ce au la bază bromodiolona. Cu toate acestea, statele membre au obligația de a se asigura, atunci când autorizează produse care conțin bromodiolonă, că sunt reduse la minimum atât expunerea primară, cât și expunerea secundară a persoanelor, a animalelor

nevizate și a mediului, prin luarea în considerare și aplicarea tuturor măsurilor adecvate și disponibile de reducere a riscurilor. Prin urmare, măsurile de reducere a riscurilor menționate în Directiva 2009/92/CE includ, printre altele, limitarea utilizării la scopuri exclusiv profesionale.

- (4) În conformitate cu articolul 8 din Directiva 98/8/CE, societatea Belgagri SA („solicitantul”) a depus o cerere în Irlanda pentru autorizarea a patru rodenticide care conțin bromodiolonă („produsul”).
- (5) Irlanda a acordat autorizațiile pentru produse la 30 septembrie 2012. Produsele au fost autorizate cu restricții, pentru a se garanta că au fost îndeplinite în Irlanda condițiile prevăzute la articolul 5 din Directiva 98/8/CE. Restricțiile respective nu au inclus limitarea la utilizarea de către utilizatori profesioniști formați sau deținători ai unei licențe în acest sens.
- (6) La 5 februarie 2013, solicitantul a depus o cerere completă în Germania pentru recunoașterea reciprocă a primelor autorizații pentru produse.
- (7) La 17 aprilie 2013, Germania a notificat Comisiei, celorlalte state membre și solicitantului propunerea sa de restricționare a primelor autorizații în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Directiva 98/8/CE. Germania a propus impunerea unei restricții asupra produselor, astfel încât acestea să fie utilizate doar de profesioniști formați sau de deținători ai unei licențe în acest sens.
- (8) Comisia a invitat celelalte state membre și solicitantul să prezinte în scris observații cu privire la notificare în termen de 90 de zile, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din Directiva 98/8/CE. Nu au fost prezentate observații în acest termen. Notificarea a făcut, de asemenea, obiectul unei discuții între Comisie și autoritățile competente în materie de produse biocide din statele membre, în cadrul reuniunii din 14 mai 2013 a Grupului de facilitare a autorizării și a recunoașterii reciproce a produselor.

⁽¹⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.⁽²⁾ Directiva 2009/92/CE a Comisiei din 31 iulie 2009 de modificare a Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului în vederea includerii bromodiolonei ca substanță activă în anexa I la directivă (JO L 201, 1.8.2009, p. 43).

- (9) În conformitate cu Directiva 98/8/CE, autorizațiile pentru produsele biocide care conțin bromodiolonă trebuie condiționate de luarea tuturor măsurilor adecvate și disponibile de reducere a riscurilor, inclusiv de limitarea utilizării la scopuri exclusiv profesionale. Concluzia evaluării științifice care a condus la includerea bromodiolonei în Directiva 98/8/CE a fost că doar utilizatorii profesioniști ar fi în măsură să urmeze instrucțiunile prin care se reduce la minimum riscul de otrăvire secundară a animalelor nevizate și să utilizeze produsele într-un mod care împiedică selecția și răspândirea rezistenței. Prin urmare, în principiu, o restricționare la utilizatorii profesioniști ar trebui să fie considerată drept o măsură adecvată de reducere a riscurilor, în special în statele membre în care se înregistrează o rezistență la bromodiolonă.
- (10) Prin urmare, în absența oricărei indicații contrare, restricționarea la utilizatorii profesioniști este o măsură adecvată și disponibilă de reducere a riscurilor în cazul autorizării în Germania a produselor care conțin bromodiolonă. Această concluzie este susținută de argumentele prezentate de Germania, potrivit cărora în această țară s-a constatat existența și tendința de răspândire a rezistenței șobolanilor la bromodiolonă. În plus, Germania dispune de o infrastructură funcțională de operatori formați pentru controlul dăunătorilor și de profesioniști deținători ai unei licențe în acest sens, precum fermieri, grădinari și pădurari, care au beneficiat de formare profesională, ceea ce înseamnă că restricționarea propusă nu împiedică prevenirea infecțiilor.
- (11) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru produse biocide,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Germania poate restricționa la utilizarea de către profesioniști formați sau deținători ai unei licențe autorizările acordate în conformitate cu articolul 4 din Directiva 98/8/CE pentru produsele menționate în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

Pentru Comisie
Janez POTOČNIK
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Produse pentru care Germania poate restricționa la utilizarea de către profesioniști formați sau deținători ai unei licențe autorizările acordate în conformitate cu articolul 4 din Directiva 98/8/CE:

Denumirea produsului în Irlanda	Numărul de referință din Registrul produselor biocide al cererii depuse în Irlanda	Denumirea produsului în Germania	Numărul de referință în Registrul produselor biocide al cererii depuse în Germania
Control	2011/6289/13066/IE/AA/21745	Control	2011/6289/13066/DE/MA/21749
Control Bloc	2011/6289/13146/IE/AA/21805	Control Bloc	2011/6289/13146/DE/MA/21809
Control Pasta	2011/6289/13126/IE/AA/21785	Control Pasta	2011/6289/13126/DE/MA/21788
Control Bar	2011/6289/13166/IE/AA/21825	Control Bar	2011/6289/13166/DE/MA/21829

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 17 decembrie 2013

privind contribuția financiară din partea Uniunii la măsurile de urgență pentru combaterea gripei aviare în Germania, Italia și Țările de Jos în 2012 și 2013 și în Danemarca și Spania în 2013

[notificată cu numărul C(2013) 9084]

(Numai textele în limbile daneză, germană, italiană, neerlandeză și spaniolă sunt autentice)

(2013/775/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2009/470/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar ⁽¹⁾, în special articolul 4,

întrucât:

- (1) Gripa aviară este o boală infecțioasă virală a păsărilor de curte și a altor păsări aflate în captivitate care are un impact grav asupra rentabilității fermelor avicole, ceea ce perturbă comerțul în cadrul Uniunii, precum și exportul către țări terțe.
- (2) În cazul apariției unui focar de gripă aviară, există riscul ca agentul infecțios să se răspândească la alte ferme avicole din statul membru respectiv, precum și în alte state membre și în țări terțe ca urmare a comerțului cu păsări de curte vii sau cu produse provenite de la acestea.
- (3) Directiva 2005/94/CE a Consiliului ⁽²⁾ de introducere a unor măsuri comunitare de combatere a gripei aviare stabilește măsuri care trebuie puse în aplicare imediat de statele membre, în regim de urgență, în cazul apariției unui focar, în scopul de a preveni răspândirea virusului.
- (4) În conformitate cu articolul 84 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, angajarea cheltuielilor de la bugetul Uniunii este precedată de o decizie de finanțare care stabilește elementele esențiale ale acțiunii care implică cheltuielile și care este adoptată de către instituția competentă sau de către autoritățile împuternicite de aceasta.
- (5) Decizia 2009/470/CE stabilește procedurile care reglementează contribuția financiară a Uniunii la măsuri veterinare specifice, inclusiv la măsuri de urgență. În temeiul articolului 4 alineatul (2) din decizia menționată anterior,

statele membre obțin o contribuție financiară pentru cheltuielile aferente anumitor măsuri de eradicare a gripei aviare.

- (6) Articolul 4 alineatul (3) prima și a doua liniuță din Decizia 2009/470/CE stabilește norme privind procentajul cheltuielilor suportate de statul membru care poate fi acoperit de contribuția financiară din partea Uniunii.
- (7) Plata unei contribuții financiare din partea Uniunii pentru măsurile de urgență luate pentru eradicarea gripei aviare face obiectul normelor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 349/2005 al Comisiei din 28 februarie 2005 de stabilire a normelor privind finanțarea comunitară a intervențiilor de urgență și a combaterii anumitor boli ale animalelor menționate în Decizia 90/424/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (8) S-au înregistrat focare de gripă aviară în Germania, Italia și Țările de Jos în 2012 și 2013 și în Danemarca și Spania în 2013. Germania, Italia, Țările de Jos, Danemarca și Spania au luat măsuri pentru combaterea acestor focare, în conformitate cu Directiva 2003/85/CE a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (9) Autoritățile din Germania, Italia, Țările de Jos, Danemarca și Spania au informat Comisia și celelalte state membre, în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, cu privire la măsurile aplicate în conformitate cu legislația Uniunii privind notificarea și eradicarea bolii și cu privire la rezultatele acestora.
- (10) Prin urmare, autoritățile din Germania, Italia, Țările de Jos, Danemarca și Spania și-au îndeplinit obligațiile tehnice și administrative cu privire la măsurile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Decizia 2009/470/CE și la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 349/2005.
- (11) În acest stadiu, valoarea exactă a contribuției financiare din partea Uniunii nu poate fi determinată, întrucât informațiile furnizate cu privire la cheltuielile legate de compensare și la cheltuielile operaționale sunt estimative.

⁽¹⁾ JO L 155, 18.6.2009, p. 30.⁽²⁾ JO L 10, 14.1.2006, p. 16.⁽³⁾ JO L 298, 26.10.2012, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 55, 1.3.2005, p. 12.⁽⁵⁾ JO L 306, 22.11.2003, p. 1.

(12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Contribuția financiară din partea Uniunii acordată Germaniei, Italiei, Țărilor de Jos, Danemarcei și Spaniei

(1) Germania, Italia, Țările de Jos, Danemarca și Spania beneficiază de o contribuție financiară din partea Uniunii pentru cheltuielile suportate de aceste state membre pentru luarea de măsuri în temeiul articolului 4 alineatele (2) și (3) din Decizia 2009/470/CE, în vederea combaterii gripei aviare în Germania, Italia și Țările de Jos în 2012 și 2013 și în Danemarca și Spania în 2013.

(2) Valoarea contribuției financiare menționate la alineatul (1) se stabilește printr-o decizie ulterioară care va fi adoptată conform procedurii stabilite la articolul 40 alineatul (2) din Decizia 2009/470/CE.

Articolul 2

Modalități de plată

În conformitate cu articolul 1 alineatul (1), o primă tranșă în valoare de 500 000,00 EUR este plătită Germaniei ca parte a contribuției financiare a Uniunii.

În conformitate cu articolul 1 alineatul (1), o primă tranșă în valoare de 40 000,00 EUR pentru 2012 și de

2 600 000,00 EUR pentru 2013 este plătită Italiei ca parte a contribuției financiare a Uniunii.

În conformitate cu articolul 1 alineatul (1), o primă tranșă în valoare de 210 000,00 EUR pentru 2012 și de 250 000,00 EUR pentru 2013 este plătită Țărilor de Jos ca parte a contribuției financiare a Uniunii.

În conformitate cu articolul 1 alineatul (1), o primă tranșă în valoare de 33 000,00 EUR pentru 2013 este plătită Danemarcei ca parte a contribuției financiare a Uniunii.

În conformitate cu articolul 1 alineatul (1), o primă tranșă în valoare de 30 000,00 EUR pentru 2013 este plătită Spaniei ca parte a contribuției financiare a Uniunii.

Articolul 3

Destinatari

Prezenta decizie se adresează Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Regatului Spaniei, Republicii Italiene și Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

Pentru Comisie

Tonio BORG

Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 18 decembrie 2013****de stabilire a „Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură” și de abrogare a Deciziei 2009/336/CE**

(2013/776/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

tineretului și, ulterior, a înlocuit Decizia 2005/56/CE cu Decizia 2009/336/CE a Comisiei ⁽³⁾.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agențiilor executive cărora urmează să li se încredințeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare ⁽¹⁾, în special articolul 3,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 58/2003 abilitază Comisia să delege competențe agențiilor executive pentru a implementa, integral sau parțial, programe sau proiecte ale Uniunii în numele și pe răspunderea sa, în conformitate cu regulamentul respectiv.
- (2) Scopul încredințării către agenții executive a sarcinilor de gestionare a programelor este acela de a permite Comisiei să se concentreze asupra activităților și funcțiilor sale prioritare care nu pot fi externalizate, fără a renunța la controlul și la responsabilitatea finală asupra activităților gestionate de agențiile executive respective.
- (3) Delegarea sarcinilor de implementare a programelor către o agenție executivă necesită o separare clară între etapele de programare care implică un nivel înalt de discreție în luarea de decizii determinate de considerente de politică, aceasta fiind realizată de Comisie, și implementarea programelor, care ar trebui să fie încredințată agenției executive.
- (4) Prin Decizia 2005/56/CE ⁽²⁾, Comisia a înființat Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (denumită în continuare „agenția”), căreia i-a încredințat gestionarea acțiunilor comunitare în domeniul educației, al audiovizualului și al culturii.
- (5) Comisia a modificat mandatul agenției de mai multe ori, extinzându-l la gestionarea de noi proiecte și programe în domeniul educației, al audiovizualului, al cetățeniei și al

- (6) În comunicarea sa din 29 iunie 2011 intitulată „Un buget pentru Europa 2020” ⁽⁴⁾, Comisia a propus utilizarea opțiunii de a recurge pe scară mai largă la agențiile executive existente pentru implementarea programelor Uniunii în următorul cadru financiar multianual.
- (7) Agenția a demonstrat un nivel înalt de expertiză tehnică și financiară în gestionarea programelor Uniunii. Studiile privind satisfacția desfășurate în cadrul primei și al celei de a doua evaluări intermediare ale EACEA (2009 și 2013) arată că beneficiarii și alte părți interesate consideră că EACEA prestează servicii de o mai bună calitate în comparație cu modalitățile anterioare (biroul de asistență tehnică). EACEA este în măsură să atragă și să păstreze personal cu înaltă calificare, ceea ce asigură stabilitatea resurselor umane. Agenția își optimizează în mod continuu operațiunile interne pentru a-și îmbunătăți eficiența și caută să-și standardizeze metodele de lucru în cadrul diverselor programe. Ea beneficiază de statutul ei de organism public creat în mod specific pentru a gestiona programe în domeniul educației, al audiovizualului și al culturii, această concentrare sporind vizibilitatea programelor UE în rândul părților interesate și al publicului larg. Existența unei entități unice care gestionează câteva programe complementare generează efecte de sinergie în ceea ce privește vizibilitatea acțiunilor UE, în beneficiul reciproc al tuturor programelor. Ratele de eroare constatate prin controalele *ex post* sunt mici pentru EACEA, fiind cu mult sub limita de 2 %. A doua evaluare intermediară constată o ameliorare constantă a expertizei tehnice și financiare a EACEA, care se reflectă, la rândul ei, într-o ameliorare generală a performanței agenției, astfel cum se observă din analiza indicatorilor-cheie ai performanței.
- (8) În ceea ce privește comparația costurilor cu opțiunea gestionării în intern, prin analiza costuri-beneficii realizată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 58/2003 s-a constatat că gestionarea sarcinilor de către Comisie ar fi mai costisitoare cu 23 % în termeni de valoare actualizată netă. Noile programe preconizate a fi delegate către EACEA sunt în conformitate cu mandatul și cu misiunea actuală ale agenției și reprezintă o continuare a activităților existente. Agenția a acumulat competențe, cunoștințe și capacități în gestionarea acestor programe de-a lungul anilor. Prin urmare, noile programe ar

⁽¹⁾ JO L 11, 16.1.2003, p. 1.
⁽²⁾ JO L 24, 27.1.2005, p. 35.

⁽³⁾ JO L 101, 21.4.2009, p. 26.
⁽⁴⁾ COM(2011) 500 final.

beneficia de experiența și de expertiza acumulate de EACEA în gestionarea programelor, precum și de câștigurile în productivitate rezultante. Trecerea la gestionarea în intern ar avea un efect perturbator, dat fiind că majoritatea programelor nu au fost niciodată gestionate în intern de către DG-urile responsabile, care nu dispun de capacitatea de a gestiona programe în intern. Așadar, delegarea gestionării unor programe către EACEA ar asigura astfel continuitatea activităților pentru beneficiarii programelor și părțile interesate. De asemenea, delegarea către EACEA va continua să permită Comisiei să se concentreze mai mult pe sarcinile sale instituționale.

(9) Pentru a conferi agențiilor executive o identitate coerentă, atunci când le-a stabilit noile mandate, Comisia, în măsura posibilului, a grupat activitățile în funcție de tematicile domeniilor de politici.

(10) Agenția ar trebui să fie responsabilă de implementarea unor părți din următoarele noi programe și acțiuni ale Uniunii:

— Erasmus+ ⁽¹⁾; (succesor al programelor „Învățare pe tot parcursul vieții” ⁽²⁾, „Tineretul în acțiune” ⁽³⁾ și „Erasmus Mundus” ⁽⁴⁾, printre altele);

— „Europa creativă” ⁽⁵⁾; (succesor al programelor „Media” ⁽⁶⁾ și „Cultură” ⁽⁷⁾, printre altele);

— „Europa pentru cetățeni” ⁽⁸⁾ (succesor al programului „Europa pentru cetățeni” ⁽⁹⁾);

— „Corp voluntar european de ajutor umanitar” ⁽¹⁰⁾ (succesor al acțiunii pregătitoare a programului-pilot – „Corp voluntar european de ajutor umanitar”);

— proiecte din domeniul învățământului superior care intră sub incidența instrumentelor de cooperare externă ⁽¹¹⁾ [succesor al instrumentelor de cooperare externă în 2013 ⁽¹²⁾];

— proiecte din domeniul învățământului superior în cadrul financiar multianual privind finanțarea cooperării UE cu statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și cu țările și teritoriile de peste mări, pentru perioada 2014-2020 (Al 11-lea Fond european de dezvoltare) ⁽¹³⁾.

(11) Agenția ar trebui să fie în continuare responsabilă de implementarea următoarelor programe și acțiuni existente ale Uniunii:

— proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind ajutorul economic către anumite țări din Europa Centrală și de Est (Phare), astfel cum prevede Regulamentul (CEE) nr. 3906/89 al Consiliului ⁽¹⁴⁾;

— programul de încurajare a dezvoltării și a distribuirii operelor audiovizuale europene (MEDIA II – Dezvoltare și distribuire) (1996-2000), înființat prin Decizia 95/563/CE a Consiliului ⁽¹⁵⁾;

— programul de formare profesională pentru profesioniștii din industria europeană a programelor audiovizuale (MEDIA II – Formare profesională) (1996-2000), aprobat prin Decizia 95/564/CE a Consiliului ⁽¹⁶⁾;

— a doua fază a programului de acțiune comunitară în domeniul educației „Socrates” (2000-2006), aprobată prin Decizia nr. 253/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁷⁾;

⁽¹⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 788 din 23 noiembrie 2011 de instituire a programului „Erasmus pentru toți”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport (denumit în continuare programul „Erasmus+”).

⁽²⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 45.

⁽³⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 30.

⁽⁴⁾ JO L 340, 19.12.2008, p. 83.

⁽⁵⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 785 din 23 noiembrie 2011 de instituire a programului „Europa creativă”.

⁽⁶⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 12.

⁽⁷⁾ JO L 372, 27.12.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ Propunere de regulament al Consiliului COM(2011) 884 din 14 decembrie 2011 de instituire, pentru perioada 2014-2020, a programului „Europa pentru cetățeni”.

⁽⁹⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 32.

⁽¹⁰⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2012) 514 de instituire a unui „Corp voluntar european de ajutor umanitar”.

⁽¹¹⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 843 de instituire a unui Instrument de parteneriat pentru cooperare cu țări terțe; Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 840 de instituire a unui Instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare; Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 839 de instituire a unui Instrument european de vecinătate; Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 838 privind Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA II).

⁽¹²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 82; JO L 310, 9.11.2006, p. 1; JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁽¹³⁾ COM(2011) 837 final.

⁽¹⁴⁾ JO L 375, 23.12.1989, p. 11.

⁽¹⁵⁾ JO L 321, 30.12.1995, p. 25.

⁽¹⁶⁾ JO L 321, 30.12.1995, p. 33.

⁽¹⁷⁾ JO L 28, 3.2.2000, p. 1.

- a doua fază a programului de acțiune comunitară în domeniul formării profesionale „Leonardo da Vinci” (2000-2006), aprobată prin Decizia 1999/382/CE a Consiliului ⁽¹⁾;
- programul de acțiune comunitară „Tineret” (2000-2006), aprobat prin Decizia 1031/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾;
- programul „Cultura 2000” (2000-2006), aprobat prin Decizia nr. 508/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
- proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind asistența acordată statelor partenere din Europa de Est și din Asia Centrală (2000-2006), astfel cum prevede Regulamentul (CE, Euratom) nr. 99/2000 al Consiliului ⁽⁴⁾;
- proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind ajutorul acordat pentru Albania, Bosnia și Herțegovina, Croația, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Serbia și provincia Kosovo (UNSCR 1244) (2000-2006), aprobate prin Regulamentul (CE) nr. 2666/2000 al Consiliului ⁽⁵⁾;
- proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind măsurile financiare și tehnice care însoțesc reforma structurilor economice și sociale în cadrul parteneriatului euro-mediteranean (MEDA), aprobate prin Regulamentul (CE) nr. 2698/2000 al Consiliului ⁽⁶⁾;
- a treia fază a programului de cooperare trans-europeană în învățământul superior (Tempus III) (2000-2006), aprobată prin Decizia 1999/311/CE a Consiliului ⁽⁷⁾;
- proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii de reînnoire a unui program de cooperare în domeniul învățământului superior și al învățământului și formării profesionale (2001-2005), aprobat prin Decizia 2001/196/CE a Consiliului ⁽⁸⁾;
- proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Guvernul Canadei de reînnoire a unui program de cooperare în domeniul învățământului superior și al învățământului și formării profesionale (2001-2005), aprobat prin Decizia 2001/197/CE a Consiliului ⁽⁹⁾;
- programul de încurajare a dezvoltării operelor audiovizuale europene (MEDIA Plus – Dezvoltare, Distribuție și Promovare) (2001-2006), aprobat prin Decizia 2000/821/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾;
- programul de formare profesională pentru profesioniștii din industria europeană a programelor audiovizuale (MEDIA – Formare profesională) (2001-2006), aprobat prin Decizia nr. 163/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾;
- programul multianual pentru integrarea eficientă a tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) în sistemele de educație și de formare profesională din Europa („învățământ online”/„e-learning”) (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 2318/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾;
- programul de acțiune comunitară pentru promovarea cetățeniei europene active (participare civică) (2004-2006), aprobat prin Decizia 2004/100/CE a Consiliului ⁽¹³⁾;
- programul de acțiune comunitară pentru promovarea organismelor active la nivel european în domeniul tineretului (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 790/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁴⁾;
- programul de acțiune comunitară pentru promovarea organismelor active la nivel european și sprijinirea activităților specifice în domeniul educației și al formării profesionale (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 791/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁾ JO L 146, 11.6.1999, p. 33.

⁽²⁾ JO L 117, 18.5.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 63, 10.3.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 12, 18.1.2000, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 306, 7.12.2000, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 311, 12.12.2000, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 120, 8.5.1999, p. 30.

⁽⁸⁾ JO L 71, 13.3.2001, p. 7.

⁽⁹⁾ JO L 71, 13.3.2001, p. 15.

⁽¹⁰⁾ JO L 336, 30.12.2000, p. 82.

⁽¹¹⁾ JO L 26, 27.1.2001, p. 1.

⁽¹²⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 9.

⁽¹³⁾ JO L 30, 4.2.2004, p. 6.

⁽¹⁴⁾ JO L 138, 30.4.2004, p. 24.

⁽¹⁵⁾ JO L 138, 30.4.2004, p. 31.

- programul de acțiune comunitară pentru promovarea organismelor active la nivel european în domeniul culturii (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 792/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- programul pentru îmbunătățirea calității învățământului superior și promovarea înțelegerii interculturale prin cooperare cu țările terțe (Erasmus Mundus) (2004-2008), aprobat prin Decizia nr. 2317/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾;
- proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii de reînnoire a programului de cooperare în domeniul învățământului superior și al învățământului și formării profesionale (2006-2013), aprobat prin Decizia 2006/910/CE a Consiliului ⁽³⁾;
- proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Guvernul Canadei de stabilire a unui cadru de cooperare în domeniul învățământului superior, al formării profesionale și al tineretului (2006-2013), aprobat prin Decizia 2006/964/CE a Consiliului ⁽⁴⁾;
- programul de acțiune în domeniul învățării pe tot parcursul vieții (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1720/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾;
- programul „Cultura” (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1855/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾;
- programul „Europa pentru cetățeni”, care are ca scop promovarea cetățeniei europene active (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1904/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾;
- programul „Tineretul în acțiune” (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1719/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾;
- programul de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1718/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾;
- programul de acțiune Erasmus Mundus (II) 2009-2013 destinat îmbunătățirii calității învățământului superior și promovării înțelegerii interculturale prin cooperare cu țări terțe, aprobat prin Decizia nr. 1298/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾;
- programul de cooperare în domeniul audiovizualului cu profesioniști din țări terțe (MEDIA Mundus) (2011-2013), înființat prin Decizia nr. 1041/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾;
- proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind ajutorul pentru cooperarea economică cu țările în curs de dezvoltare din Asia, aprobate prin Regulamentul (CEE) nr. 443/92 al Consiliului ⁽¹²⁾;
- proiecte din domeniul învățământului superior și al tineretului care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA), instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului ⁽¹³⁾;
- proiecte din domeniul învățământului primar, secundar și superior și din domeniul tineretului care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului european de vecinătate și de parteneriat, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾;
- proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului de finanțare a cooperării pentru dezvoltare, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁾ JO L 138, 30.4.2004, p. 40.

⁽²⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 346, 9.12.2006, p. 33.

⁽⁴⁾ JO L 397, 30.12.2006, p. 14.

⁽⁵⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 45.

⁽⁶⁾ JO L 372, 27.12.2006, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 32.

⁽⁸⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 30.

⁽⁹⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 12.

⁽¹⁰⁾ JO L 340, 19.12.2008, p. 83.

⁽¹¹⁾ JO L 288, 4.11.2009, p. 10.

⁽¹²⁾ JO L 52, 27.2.1992, p. 1.

⁽¹³⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 82.

⁽¹⁴⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

⁽¹⁵⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

— proiecte din domeniul învățământului superior și al tineretului care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului financiar pentru cooperare cu țările industrializate și cu alte țări și teritorii cu venituri mari, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului ⁽¹⁾;

— proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate din Fondul european de dezvoltare, în temeiul Acordului de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 [Decizia 2003/159/CE a Consiliului ⁽²⁾], astfel cum a fost modificat prin acordul semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005 [Decizia 2005/599/CE a Consiliului ⁽³⁾].

(12) Gestionarea respectivelor părți ale acestor programe și acțiuni implică implementarea unor proiecte tehnice care nu necesită luarea unor decizii politice, în schimb necesită un nivel înalt de expertiză tehnică și financiară pe întreaga durată de desfășurare a proiectului.

(13) Pentru a asigura o implementare coerentă în timp a prezentei decizii și a programelor în cauză, este necesar să se asigure faptul că agenția își realizează sarcinile legate de implementarea respectivelor programe de la data intrării lor în vigoare, dacă acesta va fi cazul.

(14) Ar trebui înființată Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură. Ea ar trebui să înlocuiască și să succedă Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură înființate prin Decizia 2009/336/CE. Ea ar trebuie să funcționeze în conformitate cu statutul general prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 58/2003.

(15) Decizia 2009/336/CE de înființare a agenției executive ar trebui abrogată și ar trebui să fie prevăzute dispoziții tranzitorii.

(16) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru agenții executive,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Înființare și durată

Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (denumită în continuare „agenția”) este înființată pentru

perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2024, statutul ei fiind reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 58/2003.

Articolul 2

Sediu

Agenția are sediul în Bruxelles.

Articolul 3

Obiective și sarcini

(1) Agenția răspunde de implementarea anumitor părți ale următoarelor programe ale Uniunii:

(a) Erasmus+;

(b) programul „Europa creativă”;

(c) programul „Europa pentru cetățeni”;

(d) programul „Corp voluntar european de ajutor umanitar”;

(e) proiecte în domeniul învățământului superior, în cadrul următoarelor instrumente de cooperare externă:

— Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA II) ⁽⁴⁾;

— Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului european de vecinătate ⁽⁵⁾;

— Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽⁶⁾;

— Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Instrument de parteneriat pentru cooperare cu țări terțe ⁽⁷⁾;

— Regulament al Consiliului privind instituirea celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare ⁽⁸⁾.

⁽⁴⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 838 privind Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA II).

⁽⁵⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 839 de instituire a unui Instrument european de vecinătate.

⁽⁶⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 840 de instituire a unui Instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare.

⁽⁷⁾ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului COM(2011) 843 de instituire a unui Instrument de parteneriat pentru cooperare cu țări terțe.

⁽⁸⁾ Propunere de regulament al Consiliului COM(2013) 445 privind instituirea celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare.

⁽¹⁾ JO L 405, 30.12.2006, p. 41.

⁽²⁾ JO L 65, 8.3.2003, p. 27.

⁽³⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 26.

Primul paragraf se aplică de la data intrării în vigoare a fiecăruia dintre respectivele programe, dacă acesta va fi cazul.

(2) Agenției îi este încredințată implementarea moștenirilor anumitor părți ale următoarelor programe ale Uniunii:

(a) proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind ajutorul economic către anumite țări din Europa Centrală și de Est (Phare), astfel cum prevede Regulamentul (CEE) nr. 3906/89;

(b) programul de încurajare a dezvoltării și a distribuirii operelor audiovizuale europene (MEDIA II – Dezvoltare și distribuire) (1996-2000), înființat prin Decizia 95/563/CE;

(c) programul de formare profesională pentru profesioniștii din industria europeană a programelor audiovizuale (MEDIA II – Formare profesională) (1996-2000), aprobat prin Decizia 95/564/CE;

(d) a doua fază a programului de acțiune comunitară în domeniul educației „Socrates” (2000-2006), aprobată prin Decizia nr. 253/2000/CE;

(e) a doua fază a programului de acțiune comunitară în domeniul formării profesionale „Leonardo da Vinci” (2000-2006), aprobată prin Decizia 1999/382/CE;

(f) programul de acțiune comunitară „Tineret” (2000-2006), aprobat prin Decizia nr. 1031/2000/CE;

(g) programul „Cultura 2000” (2000-2006), aprobat prin Decizia nr. 508/2000/CE;

(h) proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind asistența acordată statelor partenere din Europa de Est și din Asia Centrală (2000-2006), astfel cum prevede Regulamentul (CE, Euratom) nr. 99/2000;

(i) proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind ajutorul acordat pentru Albania, Bosnia și Herțegovina, Croația, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Serbia și provincia Kosovo (UNSCR 1244) (2000-2006), aprobate prin Regulamentul (CE) nr. 2666/2000;

(j) proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind măsurile financiare și tehnice care însoțesc reforma structurilor

economice și sociale în cadrul parteneriatului euro-mediteranean (MEDA), aprobate prin Regulamentul (CE) nr. 2698/2000;

(k) a treia fază a programului de cooperare transeuropeană în învățământul superior (Tempus III) (2000-2006), aprobată prin Decizia 1999/311/CE;

(l) proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii de reînnoire a unui program de cooperare în domeniul învățământului superior și al învățământului și formării profesionale (2001-2005), aprobat prin Decizia 2001/196/CE;

(m) proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Guvernul Canadei de reînnoire a unui program de cooperare în domeniul învățământului superior și al învățământului și formării profesionale (2001-2005), aprobat prin Decizia 2001/197/CE;

(n) programul de încurajare a dezvoltării operelor audiovizuale europene (MEDIA Plus – Dezvoltare, Distribuire și Promovare) (2001-2006), aprobat prin Decizia 2000/821/CE;

(o) programul de formare profesională pentru profesioniștii din industria europeană a programelor audiovizuale (MEDIA – Formare profesională) (2001-2006), aprobat prin Decizia nr. 163/2001/CE;

(p) programul multianual pentru integrarea eficientă a tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) în sistemele de educație și de formare profesională din Europa („învățământ online”/„e-learning”) (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 2318/2003/CE;

(q) programul de acțiune comunitară pentru promovarea cetățeniei europene active (participare civică) (2004-2006), aprobat prin Decizia 2004/100/CE;

(r) programul de acțiune comunitară pentru promovarea organismelor active la nivel european în domeniul tineretului (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 790/2004/CE;

(s) programul de acțiune comunitară pentru promovarea organismelor active la nivel european și sprijinirea activităților specifice în domeniul educației și al formării profesionale (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 791/2004/CE;

- (t) programul de acțiune comunitară pentru promovarea organismelor active la nivel european în domeniul culturii (2004-2006), aprobat prin Decizia nr. 792/2004/CE;
- (u) programul pentru îmbunătățirea calității învățământului superior și promovarea înțelegerii interculturale prin cooperare cu țările terțe (Erasmus Mundus) (2004-2008), aprobat prin Decizia nr. 2317/2003/CE;
- (v) proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii de reînnoire a programului de cooperare în domeniul învățământului superior și al învățământului și formării profesionale (2006-2013), aprobat prin Decizia 2006/910/CE;
- (w) proiecte care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Guvernul Canadei de stabilire a unui cadru de cooperare în domeniul învățământului superior, al formării profesionale și al tineretului (2006-2013), aprobat prin Decizia 2006/964/CE;
- (x) programul de acțiune în domeniul învățării pe tot parcursul vieții (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1720/2006/CE;
- (y) programul „Cultura” (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1855/2006/CE;
- (z) programul „Europa pentru cetățeni”, care are ca scop promovarea cetățeniei europene active (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1904/2006/CE;
- (aa) programul „Tineretul în acțiune” (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1719/2006/CE;
- (bb) programul de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) (2007-2013), aprobat prin Decizia nr. 1718/2006/CE;
- (cc) programul de acțiune Erasmus Mundus (II) 2009-2013 destinat îmbunătățirii calității învățământului superior și promovării înțelegerii interculturale prin cooperare cu țări terțe, aprobat prin Decizia nr. 1298/2008/CE;
- (dd) programul de cooperare în domeniul audiovizualului cu profesioniști din țări terțe (MEDIA Mundus) (2011-2013), înființat prin Decizia nr. 1041/2009/CE;
- (ee) proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor privind ajutorul pentru cooperarea economică cu țările în curs de dezvoltare din Asia, aprobate prin Regulamentul (CEE) nr. 443/92;
- (ff) proiecte din domeniul învățământului superior și al tineretului care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA), instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1085/2006;
- (gg) proiecte din domeniul învățământului primar, secundar și superior și din domeniul tineretului care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului european de vecinătate și de parteneriat, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1638/2006;
- (hh) proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului de finanțare a cooperării pentru dezvoltare, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1905/2006;
- (ii) proiecte din domeniul învățământului superior și al tineretului care pot fi finanțate în temeiul dispozițiilor Instrumentului financiar pentru cooperare cu țările industrializate și cu alte țări și teritorii cu venituri mari, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1934/2006;
- (jj) proiecte din domeniul învățământului superior care pot fi finanțate din Fondul european de dezvoltare, în temeiul Acordului de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Decizia 2003/159/CE), astfel cum a fost modificat prin acordul semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005 (Decizia 2005/599/CE).
- (3) Agenția este responsabilă de realizarea următoarelor sarcini de implementare a părților din programele Uniunii menționate la alineatele (1) și (2):
- (a) gestionarea tuturor etapelor de implementare a programelor și a tuturor fazelor duratei de desfășurare a proiectelor specifice pe baza programelor de lucru relevante adoptate de Comisie, în cazul în care Comisia a împuternicit agenția în acest sens prin actul de delegare;
- (b) adoptarea instrumentelor de execuție bugetară pentru venituri și cheltuieli și efectuarea tuturor operațiunilor necesare pentru gestionarea programelor, în cazul în care Comisia a împuternicit agenția în acest sens prin actul de delegare;

- (c) acordarea de sprijin în implementarea programelor în cazul în care Comisia a împuternicit agenția în acest sens prin actul de delegare, inclusiv sprijin în activitățile de diseminare, acolo unde este relevant, în cooperare cu agenții naționale;
- (d) implementarea, la nivelul Uniunii, a rețelei de informare privind educația în Europa (Eurydice) și a activităților destinate îmbunătățirii înțelegerii și cunoașterii în domeniul tineretului;
- (e) implementarea, la nivelul Uniunii, a activităților destinate îmbunătățirii înțelegerii și cunoașterii în domeniul educației și formării profesionale.
- (4) Agenția poate fi responsabilă de prestarea unor servicii de sprijin administrativ și logistic în cazul în care acestea sunt prevăzute în actul de delegare, în beneficiul organismelor de implementare a programelor și în limitele sferei de cuprindere a programelor menționate în actul respectiv.

Articolul 4

Durata numirilor

- (1) Membrii comitetului director sunt numiți pentru doi ani.
- (2) Directorul este numit pentru patru ani.

Articolul 5

Cerință privind controlul și raportarea

Agenția face obiectul controlului din partea Comisiei și raportează cu regularitate cu privire la progresele implementării programelor Uniunii sau a unor părți ale acestora de care răspunde, în conformitate cu modalitățile și la intervalele prevăzute în actul de delegare.

Articolul 6

Execuția bugetului operațional

Agenția execută propriul buget operațional în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1653/2004 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 7

Abrogare și dispoziții tranzitorii

- (1) Decizia 2009/336/CE se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2014. Trimiterile la decizia abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta decizie.
- (2) Agenția este considerată succesorul legal al agenției executive înființate prin Decizia 2009/336/CE.
- (3) Fără a aduce atingere revizuirii încadrării în grad a funcționarilor detașați prevăzută în instrumentul de delegare, prezenta decizie nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor personalului angajat de agenție, inclusiv ale directorului acesteia.

Articolul 8

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 297, 22.9.2004, p. 6.

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

NR. 28/13/COL

din 30 ianuarie 2013

de modificare, pentru a optzeci și opta oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea unui nou capitol privind asigurarea creditelor la export pe termen scurt

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European ⁽¹⁾, în special articolele 61 - 63 și Protocolul 26 la acesta,

având în vedere Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție ⁽²⁾, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și articolul 24,

reamintind normele procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat adoptate de Autoritate la 19 ianuarie 1994 ⁽³⁾,

întrucât:

În temeiul articolului 24 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea AELS de Supraveghere pune în aplicare dispozițiile Acordului privind SEE referitoare la ajutoarele de stat,

În temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, autoritatea emite notificări sau orientări privind aspectele tratate în Acordul privind SEE, în cazul în care acordul respectiv sau

Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede în mod expres acest lucru sau în cazul în care autoritatea îl consideră necesar,

La 6 decembrie 2012, Comisia Europeană a adoptat o nouă Comunicare privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt ⁽⁴⁾.

Comunicarea menționată anterior are relevanță și pentru Spațiul Economic European,

Aplicarea uniformă a normelor SEE privind ajutoarele de stat trebuie asigurată pe tot teritoriul Spațiului Economic European,

În conformitate cu punctul II de la titlul „GENERALITĂȚI” de la sfârșitul anexei XV la Acordul privind SEE, autoritatea, după consultarea prealabilă a Comisiei, adoptă acte corespunzătoare celor adoptate de Comisia Europeană,

Comisia Europeană și statele AELS au fost consultate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările privind ajutoarele de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol privind asigurarea creditelor la export pe termen scurt. Noul capitol este inclus în anexa la prezenta decizie.

⁽⁴⁾ Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt (JO C 392, 19.12.2012, p. 1).

⁽¹⁾ „Acordul privind SEE”.

⁽²⁾ „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”.

⁽³⁾ Orientările privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul privind SEE și a articolului 1 din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, adoptate și emise de autoritate la 19 ianuarie 1994, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare JO) L 231 din 3.9.1994 p. 1 și în suplimentul SEE nr. 32 din 3.9.1994 p. 1, denumite în continuare „Orientările privind ajutoarele de stat”. Versiunea actualizată a Orientărilor privind ajutoarele de stat este publicată pe site-ul internet al autorității: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Articolul 2

Numai versiunea în limba engleză este autentică.

Adoptată la Bruxelles, 30 ianuarie 2013.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Oda Helen SLETNES
Președinte

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Membru al Colegiului

—

ANEXĂ

ORIENTĂRI PRIVIND ASIGURAREA CREDITELOR LA EXPORT PE TERMEN SCURT ⁽¹⁾**1 Introducere**

- (1) Subvențiile la export pot afecta în mod negativ concurența pe piață între furnizorii de bunuri și servicii care se află în situație de rivalitate potențială. Acesta este motivul pentru care Comisia Europeană și Autoritatea AELS de Supraveghere („autoritatea”), în calitate de gardieni ai concurenței în temeiul Tratatului CE și al Acordului privind SEE, au condamnat întotdeauna cu fermitate ajutoarele la export în favoarea comerțului intra-SEE și a exporturilor în afara SEE. Pentru ca sprijinul acordat de statele din SEE în vederea asigurării creditelor la export să nu denatureze concurența, trebuie clarificat modul în care sprijinul este evaluat în temeiul normelor SEE cu privire la ajutoarele de stat.
- (2) În 1998, autoritatea a stabilit principiile pentru intervenția statului în Orientările sale privind asigurarea creditelor la export pe termen scurt ⁽²⁾. Orientările din 1998 urmau să se aplice pentru o perioadă de aproape cinci ani, începând cu data de 1 iunie 1998. Acestea au fost ulterior modificate, iar perioada lor de aplicare a fost prelungită în 2001 ⁽³⁾.
- (3) Experiența dobândită în aplicarea orientărilor din 1998, în special în perioada crizei financiare dintre 2009 și 2011, arată că politica adoptată de autoritate în acest domeniu ar trebui revizuită.
- (4) Normele prevăzute în prezentele orientări vor contribui la asigurarea faptului că ajutoarele de stat nu denaturează concurența în rândul asigurătorilor de credite la export privați și publici sau care beneficiază de sprijin public și la crearea unor condiții de concurență echitabile în rândul exportatorilor.
- (5) Obiectivul este de a oferi statelor AELS orientări mai detaliate cu privire la principiile pe baza cărora autoritatea intenționează să își fundamenteze interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul privind SEE și cu privire la modul în care se aplică aceste articole în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt. Acestea ar trebui să asigure un grad de transparență cât mai ridicat al politicii autorității în domeniu, precum și caracterul previzibil și egalitatea de tratament. În acest scop, orientările prezintă o serie de condiții pe care trebuie să le îndeplinească asigurătorii de stat care doresc să intre pe piața asigurării creditelor la export pe termen scurt pentru riscurile asigurabile pe piața privată.
- (6) Riscurile care, în principiu, sunt neasigurabile pe piața privată nu intră în domeniul de aplicare al prezentelor orientări.
- (7) Secțiunea 2 descrie domeniul de aplicare al prezentelor orientări și definițiile utilizate. Secțiunea 3 se referă la aplicabilitatea articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE și la interdicția generală de a acorda ajutor de stat pentru asigurarea riscurilor asigurabile pe piața privată ale creditelor la export. În fine, secțiunea 4 prevede unele excepții de la definiția riscurilor asigurabile pe piața privată și precizează condițiile pentru intervenția statului în asigurarea riscurilor temporar neasigurabile pe piața privată.

2 Domeniul de aplicare al orientărilor și definiții**2.1 Domeniul de aplicare**

- (8) Autoritatea va aplica principiile prevăzute în prezentele orientări numai în cazul asigurării creditelor la export cu o perioadă a riscului mai mică de doi ani. Toate celelalte instrumente de finanțare a exporturilor sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentelor orientări.

2.2 Definiții

- (9) În sensul prezentelor orientări, se aplică următoarele definiții:

„coasigurare” înseamnă procentajul din fiecare pierdere asigurată care nu este despăgubit de către asigurător și care este suportat de un alt asigurător;

„perioada creditului” înseamnă perioada de timp de care dispune cumpărătorul pentru a face plata aferentă bunurilor livrate și serviciilor prestate în cadrul unei tranzacții de credit la export;

„riscuri comerciale” înseamnă riscuri care includ, în special:

- rezilierea arbitrară a contractului de către un cumpărător, adică decizia arbitrară luată de un cumpărător din afara sectorului public de a întrerupe sau de a rezilia contractul fără a avea un motiv întemeiat;
- refuzul arbitrar al unui cumpărător din afara sectorului public de a accepta bunurile care fac obiectul contractului fără a avea un motiv întemeiat;

⁽¹⁾ Aceste orientări corespund Comunicării Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt, 6.12.2012 (JO C 392, 19.12.2012, p. 1).

⁽²⁾ JO L 120, 23.4.1998, p. 27 și suplimentul SEE nr. 16, 23.4.1998, p. 1.

⁽³⁾ JO L 30, 31.1.2002, p. 52 și suplimentul SEE nr. 7, 31.1.2002, p. 1.

- insolvența unui cumpărător din afara sectorului public și a garantului acestuia;
- neplata prelungită, respectiv neonorarea de către un cumpărător din afara sectorului public și de către garantul acestuia a obligației de plată a datoriei care derivă în baza contractului.

„asigurarea creditului la export” înseamnă un produs de asigurare prin care asigurătorul oferă asigurare împotriva riscului comercial și politic aferent obligațiilor de plată în cadrul unei tranzacții de export;

„perioadă de fabricație” înseamnă perioada cuprinsă între data efectuării unei comenzi și livrarea mărfurilor sau a serviciilor;

„riscuri asigurabile pe piața privată” înseamnă riscuri comerciale și politice cu o perioadă maximă a riscului de mai puțin de doi ani, stabilite pentru cumpărători din sectorul public și din afara sectorului public din țările enumerate în appendice. În sensul prezentelor orientări, toate celelalte riscuri sunt considerate riscuri neasigurabile pe piața privată;

„riscuri politice” înseamnă riscuri care includ, în special:

- riscul ca un cumpărător din sectorul public sau o țară să împiedice finalizarea unei tranzacții sau să nu plătească la timp;
- riscul care nu depinde de un anumit cumpărător sau care nu ține de răspunderea unui anumit cumpărător;
- riscul ca o țară să nu transfere în țara asiguratului sumele de bani plătite de către cumpărătorii domiciliați în țara respectivă;
- riscul apariției unui caz de forță majoră în afara țării asigurătorului, care ar putea include evenimente de tipul războaielor, în măsura în care efectele sale nu ar fi altfel asigurate.

„asigurător privat al creditelor” înseamnă o societate sau o organizație, diferită de asigurătorul de stat, care oferă servicii de asigurare a creditelor la export;

„cotă-procentuală” înseamnă o reasigurare prin care asigurătorul are obligația de a transfera, iar reasigurătorul are obligația de a accepta, un anumit procentaj din fiecare risc din cadrul unei categorii de activități comerciale la care asigurătorul a subscris;

„reasigurare” înseamnă asigurarea cumpărată de un asigurător de la un alt asigurător ca modalitate de gestionare a riscului cu scopul de a-și reduce propriul risc;

„durata riscului” înseamnă perioada de fabricație, la care se adaugă perioada creditului;

„acoperirea unui singur risc” înseamnă acoperirea pentru toate vânzările către un cumpărător sau pentru un singur contract cu un singur cumpărător;

„asigurător de stat” înseamnă o societate sau o altă organizație care oferă servicii de asigurare a creditelor la export cu sprijinul sau în numele unui stat din SEE ori un stat din SEE care oferă servicii de asigurare a creditelor la export;

„acoperire complementară” înseamnă o acoperire suplimentară peste o limită a creditului stabilită de un alt asigurător;

„politica privind cifra de afaceri globală” înseamnă o politică de asigurare a creditelor diferită de acoperirea unui singur risc, și anume o politică de asigurare a creditelor care acoperă totalitatea sau cea mai mare parte a vânzărilor pe credit ale asiguratului, precum și sumele de încasat din vânzările către cumpărători multipli.

3 Aplicabilitatea articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE

3.1 Principii generale

- (10) Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE prevede că „orice ajutor acordat de un stat membru al CE, de statele AELS sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor bunuri, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante, este incompatibil cu prezentul acord”.
- (11) În cazul în care asigurarea creditelor la export este acordată de asigurători de stat, aceasta implică resurse de stat. Implicarea statului poate conferi asigurătorilor și/sau exportatorilor un avantaj selectiv și ar putea, astfel, denatura sau ar putea amenința să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele din SEE. Obiectivul principiilor enunțate în cele ce urmează este de a oferi orientări cu privire la modul în care astfel de măsuri vor fi evaluate în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat.

3.2 Ajutor pentru asigurători

- (12) Dacă asigurătorii de stat au anumite avantaje comparativ cu asigurătorii privați ai creditelor, se poate vorbi de ajutor de stat. Avantajele pot avea forme diferite și ar putea include, de exemplu:
- (a) garanții de stat pentru împrumuturi și pierderi;
  - (b) exceptare de la obligația de a constitui rezerve adecvate și de la celelalte cerințe care derivă din excluderea operațiunilor de asigurare a creditelor la export în numele statului sau garantate de stat, în temeiul Primei directive 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă ⁽¹⁾;
  - (c) reducerea sau scutirea de la taxe și impozitele plătite în mod normal (cum ar fi impozitele și taxele aplicabile întreprinderilor și taxele și impozitele percepute pentru polițele de asigurare);
  - (d) ajutoare de la stat sau capital pus la dispoziție de către stat sau alte forme de finanțare care nu sunt conforme cu principiul investitorului în economia de piață;
  - (e) servicii în natură furnizate de stat, precum accesul la infrastructuri și structuri ale statului sau la informații privilegiate și utilizarea acestora în condiții care nu reflectă valoarea lor de piață;
  - (f) reasigurarea directă de către stat sau o garanție pentru reasigurarea directă de către stat în condiții mai avantajoase decât cele disponibile pe piața reasigurărilor private, ceea ce duce la prețuri mai mici pentru acoperirea reasigurării sau la crearea artificială de capacitate care nu ar fi generată de piața privată.

3.3 Interzicerea ajutoarelor de stat pentru creditele la export

- (13) Avantajele pentru asigurătorii de stat enumerate la punctul 12 în ceea ce privește riscurile asigurabile pe piața privată afectează comerțul cu serviciile de asigurare a creditelor în interiorul SEE. Aceste avantaje conduc la apariția de variații în ceea ce privește acoperirea asigurării disponibile pentru riscurile asigurabile pe piața privată în diferite state din SEE. Acest lucru denaturează concurența în rândul asigurătorilor din diferite state din SEE și are efecte secundare asupra schimburilor comerciale din interiorul SEE, indiferent dacă sunt vizate exporturile în cadrul SEE sau exporturile în afara SEE ⁽²⁾. Este necesară definirea condițiilor în care asigurătorii de stat își pot desfășura activitatea în cazul în care au astfel de avantaje comparativ cu asigurătorii privați ai creditelor, pentru a se asigura faptul că nu beneficiază de ajutor de stat. Astfel, ar fi necesar ca aceștia să nu poată asigura riscuri asigurabile pe piața privată.
- (14) De asemenea, avantajele pentru asigurătorii de stat sunt transferate uneori exportatorilor, cel puțin parțial. Aceste avantaje pot denatura concurența și schimburile comerciale și constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Cu toate acestea, în cazul în care s-au întrunit condițiile pentru asigurarea creditelor la export pentru riscuri temporar neasigurabile pe piața privată, astfel cum sunt prezentate în secțiunea 4.3 din prezentele orientări, autoritatea va considera că nu s-a transferat niciun avantaj necuvenit exportatorilor.

4 Condiții pentru furnizarea serviciilor de asigurare a creditelor la export pentru riscurile temporar neasigurabile pe piața privată

4.1 Principii generale

- (15) Astfel cum s-a arătat la punctul 13, dacă asigurătorii de stat au toate avantajele comparativ cu asigurătorii privați ai creditelor, astfel cum sunt descrise la punctul 12, aceștia nu trebuie să asigure riscuri asigurabile pe piața privată. În cazul în care asigurătorii de stat sau filialele acestora doresc să asigure riscuri asigurabile pe piața privată, trebuie să se garanteze că, acționând astfel, nu beneficiază în mod direct sau indirect de ajutoare de stat. În acest scop, trebuie să dețină un anumit nivel de fonduri proprii (o marjă de solvabilitate, inclusiv un fond de garantare) și provizioane tehnice (o rezervă de egalizare) și să fi obținut autorizația necesară în conformitate cu Directiva 73/239/CEE. De asemenea, trebuie cel puțin să păstreze evidențe separate privind administrarea și evidențe financiare distincte pentru asigurarea în numele statului sau cu garanția statului a riscurilor asigurabile pe piața privată și a riscurilor neasigurabile pe piața privată, pentru a demonstra că nu beneficiază de ajutor de stat pentru activitatea de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată. Situațiile financiare pentru activitățile asigurate în numele asigurătorului ar trebui să respecte Directiva 91/674/CE a Consiliului ⁽³⁾.
- (16) Statele AELS care oferă acoperire pentru reasigurare unui asigurător al creditelor la export prin participare sau implicare în convențiile de reasigurare ale sectorului privat care reglementează riscurile asigurabile pe piața privată și riscurile neasigurabile pe piața privată trebuie să poată demonstra că acest regim nu implică ajutor de stat, astfel cum se menționează la punctul 12 litera (f).

⁽¹⁾ JO L 228, 16.8.1973, p. 3, a se vedea punctul 2 din anexa IX la Acordul privind SEE.

⁽²⁾ În hotărârea sa în cauza C-142/87, Regatul Belgiei/Comisia Comunităților Europene, Curtea Europeană de Justiție a statuat că nu numai ajutoarele pentru exporturile din cadrul Uniunii, ci și ajutorul pentru exporturile în afara Uniunii pot afecta concurența și schimburile comerciale din cadrul Uniunii. Ambele tipuri de operațiuni sunt asigurate de asigurătorii creditelor la export, iar ajutorul pentru ambele tipuri de operațiuni poate afecta, prin urmare, concurența și comerțul din cadrul Uniunii.

⁽³⁾ Directiva 91/674/CE a Consiliului din 19.12.1991 privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 374, 31.12.1991, p. 7), astfel cum a fost adaptată în sensul Acordului privind SEE prin Decizia nr. 7/94 a Comitetului mixt al SEE (JO L 160, 28.6.1994; suplimentul SEE nr. 17, 28.6.1994).

- (17) Asigurătorii de stat pot furniza servicii de asigurare a creditelor la export pentru riscuri temporar neasigurabile pe piață, sub rezerva condițiilor expuse în prezentele orientări.

4.2 *Excepții de la definiția riscurilor asigurabile pe piața privată: riscuri temporar neasigurabile pe piața privată*

- (18) Fără a aduce atingere definiției riscurilor asigurabile pe piața privată, anumite riscuri comerciale și politice suportate de cumpărătorii stabiliți în țările enumerate în apendice sunt considerate riscuri temporar neasigurabile pe piața privată în următoarele situații:

(a) în cazul în care autoritatea decide să elimine temporar una sau mai multe țări din lista țărilor cu risc asigurabil pe piața privată din apendice, recurgând la mecanismul descris în secțiunea 5.2, deoarece capacitatea pieței asigurărilor private este insuficientă pentru a acoperi toate riscurile care pot fi justificate din punct de vedere economic în țara sau țările în cauză;

(b) în cazul în care autoritatea, după ce a primit o notificare din partea unui stat AELS, decide că riscurile suportate de întreprinderile mici și mijlocii, astfel cum sunt definite în Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ⁽¹⁾, și a căror cifră de afaceri anuală totală a exporturilor nu depășește 2 milioane EUR sunt considerate riscuri temporar neasigurabile pe piața privată pentru exportatorii din statul AELS care efectuează notificarea;

(c) în cazul în care autoritatea, după ce a primit o notificare din partea unui stat AELS, decide că acoperirea unui singur risc cu o perioadă a riscului de cel puțin 181 de zile și mai mică de doi ani este un risc temporar neasigurabil pe piața privată pentru exportatorii din statul AELS care efectuează notificarea;

(d) în cazul în care autoritatea, după ce a primit o notificare din partea unui stat AELS, decide că, din cauza unei penurii a serviciilor de asigurare a creditelor la export, anumite riscuri sunt temporar neasigurabile pe piața privată pentru exportatorii din statul AELS care efectuează notificarea.

- (19) Pentru a reduce la minimum denaturarea concurenței pe piața SEE, riscurile considerate temporar neasigurabile pe piața privată în conformitate cu punctul 18 pot fi acoperite de asigurători de stat dacă sunt întrunite condițiile menționate în secțiunea 4.3.

4.3 *Condiții pentru oferirea acoperirii pentru riscuri temporar neasigurabile pe piața privată*

4.3.1 *Calitatea acoperirii*

- (20) Calitatea acoperirii oferite de asigurătorii de stat trebuie să fie consecventă cu standardele pieței. În mod concret, pot face obiectul acoperirii numai riscurile justificate din punct de vedere economic, respectiv riscurile care sunt acceptabile în baza unui principii de subscriere solide. Procentul maxim al acoperirii trebuie să fie de 95 % pentru riscurile comerciale și politice, iar perioada de așteptare a obținerii despăgubirii trebuie să fie de cel puțin 90 de zile.

4.3.2 *Principii de subscriere*

- (21) La evaluarea riscurilor trebuie să se aplice întotdeauna principii de subscriere solide. Așadar, riscul unor tranzacții neviabile din punct de vedere financiar trebuie să nu fie eligibil pentru acoperire în temeiul schemelor care beneficiază de sprijin public. În ceea ce privește astfel de principii, criteriile de acceptare a riscurilor trebuie să fie explicite. În cazul în care există deja o relație comercială, exportatorii trebuie să aibă o experiență pozitivă în ceea ce privește schimburile comerciale și istoricul plăților. Cumpărătorii trebuie să aibă un istoric curat în ceea ce privește despăgubirile, probabilitatea de neplată în cazul cumpărătorilor trebuie să fie acceptabilă, iar ratingul financiar intern și/sau extern al cumpărătorilor trebuie, de asemenea, să fie acceptabil.

4.3.3 *Prețul adecvat*

- (22) Suportarea unui risc în baza unui contract de asigurare a creditului la export trebuie remunerată printr-o primă adecvată. Pentru a reduce la minimum eliminarea de pe piață a asigurătorilor privați ai creditelor, primele medii percepute în baza schemelor care beneficiază de sprijin public trebuie să fie mai mari decât primele medii percepute de asigurătorii privați ai creditelor pentru riscuri similare. Această cerință garantează eliminarea treptată a intervenției statului, deoarece prima mai mare va asigura că exportatorii se reîntorc la asigurătorii privați ai creditelor de îndată ce condițiile de piață le permit să acționeze astfel și de îndată ce riscul devine din nou asigurabil pe piața privată.

- (23) Se consideră că prețul este adecvat în cazul în care se percepe prima minimă ⁽²⁾ („prima safe-harbour”) pentru categoria de risc a cumpărătorilor relevantă ⁽³⁾, conform tabelului de mai jos. Prima safe-harbour se aplică, cu excepția cazului în care statele AELS dovedesc că aceste valori nu sunt adecvate pentru riscul în cauză. Pentru politica privind cifra de afaceri globală, categoria de risc trebuie să corespundă riscului mediu al cumpărătorilor care fac obiectul politicii.

⁽¹⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

⁽²⁾ Pentru fiecare categorie de risc relevantă, intervalul de valori al primei de risc safe-harbour a fost stabilit în funcție de spreadurile la swapul pe riscul de credit (CDS) la un an, pe baza unui rating compus, care includea ratingurile tuturor celor trei agenții principale de rating (Standard & Poor, Moody's și Fitch), pentru ultimii cinci ani (2007 – 2011), plecând de la premisa că rata medie a recuperării în cazul asigurării creditului la export pe termen scurt este de 40 %. Intervalele de valori au fost definite apoi ca fiind continue pentru a lua mai bine în considerare faptul că primele de risc nu sunt constante în timp.

⁽³⁾ Categoriile de risc ale cumpărătorilor au la bază ratinguri de credit. Nu este necesar ca ratingurile să fie obținute de la anumite agenții de rating. Atât sistemele naționale de rating, cât și sistemele de rating utilizate de bănci sunt acceptabile. În cazul firmelor fără un rating public, s-ar putea aplica un rating ce are la bază informații verificabile.

Categoria de risc	Prima de risc anuală ⁽¹⁾ (% din volumul asigurat)
Excelent ⁽²⁾	0,2 – 0,4
Bine ⁽³⁾	0,41 – 0,9
Satisfăcător ⁽⁴⁾	0,91 – 2,3
Slab ⁽⁵⁾	2,31 – 4,5

⁽¹⁾ Prima safe-harbour pentru un contract de asigurare de 30 de zile se poate obține prin împărțirea primei de risc anuale la 12.

⁽²⁾ Categoria de risc „excelent” include riscurile echivalente ratingului de credit AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- al agenției Standard & Poor's.

⁽³⁾ Categoria de risc „bine” include riscurile echivalente ratingului de credit BBB+, BBB sau BBB- al agenției Standard & Poor's.

⁽⁴⁾ Categoria de risc „satisfăcător” include riscurile echivalente ratingului de credit BB+, BB sau BB- al agenției Standard & Poor's.

⁽⁵⁾ Categoria de risc „slab” include riscurile echivalente ratingului de credit B+, B sau B- al agenției Standard & Poor's.

- (24) În cazul coasigurării, al cotei procentuale și al acoperirii complementare se consideră că prețurile sunt adecvate numai dacă prima percepută este cu cel puțin 30 % mai mare decât prima percepută pentru acoperirea (inițială) asigurată de un asigurător privat al creditelor.
- (25) O taxă administrativă trebuie să se adauge primei de risc indiferent de durata contractului pentru ca prețul să fie considerat adecvat.

4.3.4. Transparență și raportare

- (26) Statele AELS trebuie să publice schemele instituite pentru riscurile considerate temporar neasigurabile pe piața privată în conformitate cu punctul 18 pe site-urile internet ale asigurătorilor de stat, indicând toate condițiile aplicabile.
- (27) Statele AELS trebuie să prezinte autorității rapoarte anuale cu privire la riscurile considerate temporar neasigurabile pe piața privată în conformitate cu punctul 18 și care sunt acoperite de asigurători de stat. Rapoartele trebuie prezentate până cel târziu la data de 31 iulie a anului următor intervenției.
- (28) Raportul trebuie să conțină informații privind utilizarea fiecărei scheme, în special volumul total al limitelor de credit acordate, cifra de afaceri asigurată, primele percepute, cererile de despăgubiri înregistrate și plătite, sumele recuperate și costurile administrative ale schemei. Autoritatea va publica rapoartele pe site-ul său internet.

5 Aspecte procedurale

5.1 Principii generale

- (29) Riscurile menționate la punctul 18 litera (a) pot fi acoperite de asigurători de stat sub rezerva condițiilor menționate în secțiunea 4.3. Autoritatea nu trebuie notificată în aceste cazuri.
- (30) Riscurile menționate la punctul 18 literele (b), (c) și (d) pot fi acoperite de asigurători de stat sub rezerva condițiilor din secțiunea 4.3 și după notificarea autorității și obținerea aprobării acesteia.
- (31) Neîndeplinirea uneia dintre condițiile enunțate în secțiunea 4.3 nu înseamnă că asigurarea creditelor la export sau că schema de asigurare este automat interzisă. În cazul în care un stat AELS dorește să se abată de la oricare dintre condiții sau în cazul în care există îndoieli cu privire la întrunirea, de către schema de asigurare a creditelor la export preconizată, a condițiilor enunțate în prezentele orientări, statul AELS respectiv trebuie să notifice schema autorității.
- (32) Analiza efectuată în temeiul normelor privind ajutoarele de stat nu aduce atingere compatibilității unei anumite măsuri cu alte prevederi ale Acordului privind SEE.

5.2 Modificarea listei țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată

- (33) Atunci când stabilește dacă lipsa unei capacități private suficiente justifică eliminarea temporară a unei țări de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată, astfel cum se menționează la punctul 18 litera (a), autoritatea va lua în considerare următorii factori, în ordinea priorității:
- (a) contractarea capacității sectorului privat de asigurare a creditelor: în special, decizia unui important asigurător al creditelor de a nu acoperi riscurile suportate de cumpărători în țara în cauză, reducerea semnificativă a totalului sumelor asigurate sau reducerea semnificativă a ratelor de acceptare pentru țara în cauză în cursul unei perioade de șase luni;

- (b) deteriorarea ratingurilor sectorului suveran: în special, variația bruscă a ratingurilor de credit într-o perioadă de șase luni, de exemplu retrogradarea în repetate rânduri de către agențiile independente de rating sau creșterea semnificativă a spreadurilor la swapul pe riscul de credit;
- (c) deteriorarea performanței sectorului corporativ: în special, creșterea bruscă a cazurilor de insolvență în țara în cauză în cursul unei perioade de șase luni.
- (34) Atunci când capacitatea pieței devine insuficientă pentru a acoperi toate riscurile justificabile din punct de vedere economic, autoritatea poate revizui lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată la cererea scrisă a unui stat AELS sau din proprie inițiativă.
- (35) În cazul în care autoritatea intenționează să modifice lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată din apendice, va consulta și va solicita informații de la statele AELS, de la asigurătorii privați ai creditelor și de la părțile interesate. Consultarea și tipul de informații solicitate vor fi anunțate pe site-ul internet al autorității. De obicei, perioada de consultare nu va depăși 20 de zile lucrătoare. În cazul în care, pe baza informațiilor obținute, autoritatea decide să modifice lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată, aceasta informează în scris statele AELS și comunică decizia pe site-ul său internet.
- (36) Eliminarea temporară a unei țări din lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată va fi valabilă o perioadă de cel puțin 12 luni. Polițele de asigurare aferente țării eliminate temporar de pe listă care sunt semnate în această perioadă pot fi valabile pentru o perioadă de cel mult 180 de zile de la data la care încetează eliminarea temporară. După această dată nu pot fi semnate noi polițe de asigurare. Cu trei luni înainte de încetarea eliminării temporare, autoritatea va analiza o eventuală prelungire a perioadei de eliminare de pe listă a țării în cauză. În cazul în care autoritatea stabilește că în țara respectivă capacitatea pieței este încă insuficientă pentru a acoperi toate riscurile justificabile din punct de vedere economic, ținând seama de factorii prevăzuți la punctul 33, poate prelungi eliminarea temporară de pe listă a țării în cauză, în conformitate cu punctul 35.

5.3 Obligația de notificare în cazul excepțiilor de la punctul 18 literele (b) și (c)

- (37) Dovezile de care dispune în prezent autoritatea sugerează că poate fi vorba de o lacună a pieței în ceea ce privește riscurile menționate la punctul 18 literele (b) și (c) și că riscurile respective sunt, prin urmare, riscuri neasigurabile pe piața privată⁽¹⁾. Trebuie avut în vedere, totuși, faptul că lipsa acoperirii nu este o situație întâlnită în fiecare stat din SEE și că situația s-ar putea schimba în decursul timpului, întrucât sectorul privat ar putea să devină interesat de acest segment al pieței. Intervenția statului ar trebui admisă doar pentru riscurile pe care piața nu le-ar acoperi altfel.
- (38) Din aceste motive, în cazul în care un stat AELS dorește să acopere riscurile menționate la punctul 18 litera (b) sau (c), trebuie să notifice autoritatea, în temeiul Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, și să demonstreze în notificare că a contactat principalii asigurători și brokeri de credite din statul AELS respectiv⁽²⁾ și că le-a oferit posibilitatea să prezinte dovezi că acoperirea pentru riscurile în cauză este disponibilă pe teritoriul său. În cazul în care asigurătorii de credite vizați nu oferă statului AELS sau autorității informații cu privire la condițiile acoperirii și la volumele asigurate pentru tipul de risc pe care statul AELS dorește să îl acopere în termen de 30 de zile de la primirea cererii statului AELS în acest sens sau în cazul în care informațiile furnizate nu demonstrează că în statul AELS respectiv acoperirea pentru riscul vizat este disponibilă, autoritatea va considera că riscul este temporar neasigurabil pe piața privată.

5.4 Obligația de notificare în celelalte cazuri

- (39) În ceea ce privește riscurile menționate la punctul 18 litera (d), statul AELS în cauză trebuie să demonstreze în notificarea adresată autorității în temeiul Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție că acoperirea nu este disponibilă pentru exportatorii din acel stat membru din cauza unui șoc al ofertei pe piața asigurărilor private a creditelor, în special din cauza retragerii din statul AELS respectiv a unui asigurător al creditelor important, capacității reduse sau unei game limitate de produse comparativ cu alte state AELS.

6 Data aplicării și durata

- (40) Autoritatea va aplica principiile enunțate în prezentele orientări de la data adoptării lor până la 31 decembrie 2018.

(1) A se vedea Comunicarea Comisiei către statele membre UE privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt, 6.12.2012 (JO C 392, 19.12.2012, p. 1), punctul 37.

(2) Asigurătorii și brokerii de credite contactați ar trebui să fie reprezentativi în ceea ce privește produsele oferite (de exemplu, furnizorii specializați pentru riscuri unice) și dimensiunea pieței pe care o deservește (de exemplu, reprezentarea în comun a unei cote minime de 50 % din piață).

*Apendice***Lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată**

Toate statele membre ale UE și statele AELS care fac parte din SEE

Australia

Canada

Japonia

Noua Zeelandă

Elveția

Statele Unite ale Americii

DECIZIA AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

NR. 258/13/COL

din 19 iunie 2013

de închidere a procedurii oficiale de investigare privind vânzarea către întreprinderea Narvik Energi AS („NEAS”) a drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de municipalitatea Narvik (Norvegia)

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE („Autoritatea”),

AVÂND ÎN VEDERE Acordul privind Spațiul Economic European („Acordul privind SEE”), în special articolele 61 și 63 și Protocolul 26,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție („Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”), în special articolul 24,

AVÂND ÎN VEDERE Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție („Protocolul 3”), în special articolul 7 alineatul (2) și articolul 13 alineatul (1) din partea a II-a,

DUPĂ CE părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ⁽¹⁾ și ținând seama de observațiile acestora,

întrucât:

I. DATE FACTUALE

1. Procedura

- (1) Prin scrisoarea din 7 ianuarie 2009, împotriva municipalității Narvik (denumită în continuare „Narvik”) a fost depusă o plângere având ca obiect vânzarea către întreprinderea Narvik Energi AS (denumită în continuare „NEAS”) a drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de Narvik. Scrisoarea a fost primită și înregistrată de Autoritate la 14 ianuarie 2009 ⁽²⁾. Prin scrisoarea din 16 iulie 2009 ⁽³⁾, Autoritatea a solicitat informații suplimentare din partea autorităților norvegiene. Prin scrisoarea din 2 octombrie 2009 ⁽⁴⁾, autoritățile norvegiene au răspuns la solicitarea de informații.
- (2) La 14 decembrie 2011, Autoritatea a inițiat procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, prin adoptarea Deciziei nr. 393/11/COL (denumită în continuare „Decizia 393/11/COL”). Prin scrisoarea din 23 februarie 2012 ⁽⁵⁾, autoritățile norvegiene au furnizat observații privind decizia.

⁽¹⁾ Publicate în JO C 121, 26.4.2012, p. 25 și în suplimentul SEE nr. 23, 26.4.2012, p. 1.

⁽²⁾ Document nr. 504391.

⁽³⁾ Document nr. 519710.

⁽⁴⁾ Documente nr. 532247-532256.

⁽⁵⁾ Document nr. 626050.

- (3) La 26 aprilie 2012, Decizia a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în suplimentul SEE la acesta ⁽⁶⁾. Prin e-mailul din 25 mai 2012 ⁽⁷⁾, Autoritatea a primit observații de la o parte interesată. Prin e-mailul din 28 iunie 2012 ⁽⁸⁾, Autoritatea a înaintat observațiile respective autorităților norvegiene. Prin scrisoarea din 30 noiembrie 2012 ⁽⁹⁾, autoritățile norvegiene au prezentat informații suplimentare.

2. Plângerea

- (4) Reclamantul susține că Narvik, prin încheierea unui contract cu NEAS pentru vânzarea anuală a 128 GWh de energie electrică din concesiune pe o perioadă de 50,5 ani, și-a vândut drepturile de cumpărare a energiei electrice din concesiune la un preț semnificativ inferior prețului de piață, acordând astfel întreprinderii NEAS ajutor de stat ilegal.
- (5) De asemenea, reclamantul afirmă că decizia de a încheia contractul a fost adoptată de consiliul municipal Narvik pe baza unor informații incorecte și/sau incomplete. Se afirmă că rapoartele experților care critică durata contractului și dificultățile inerente în stabilirea unui preț de piață pentru energia electrică nu au fost comunicate consiliului municipal înainte de adoptarea deciziei de încheiere a contractului.

3. Regimul norvegian al energiei electrice din concesiune

- (6) În Norvegia, în general, pentru exploatarea hidrocentralelor mai mari este necesară o concesiune. Centralele care dețin concesiuni pentru exploatarea cascadeelor au obligația de a vinde un anumit volum din producția lor anuală municipalității pe raza căreia sunt situate. Volumul de energie electrică pe care are dreptul să îl cumpere municipalitatea este denumit energie electrică din concesiune. Sistemul energiei electrice din concesiune este prevăzut în secțiunea 2 punctul 12 din Legea privind acordarea licențelor industriale ⁽¹⁰⁾ și în secțiunea 12 punctul 15 din Legea privind reglementarea cascadeelor ⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ A se vedea nota de subsol 1.

⁽⁷⁾ Document nr. 635920.

⁽⁸⁾ Document nr. 639486.

⁽⁹⁾ Documente nr. 655297-655305.

⁽¹⁰⁾ 1917.12.14 nr. 16 Lov om erverv av vannfall mv. (industrikonsesjonsloven) („Legea privind acordarea licențelor industriale”).

⁽¹¹⁾ 1917.12.14 nr. 17 Lov om vassdragsreguleringer (vassdragsreguleringssloven) („Legea privind reglementarea cascadeelor”).

- (7) Argumentul legislativ este că ar trebui să se asigure alimentarea suficientă a municipalităților cu energie electrică la un preț echitabil; astfel, volumul de energie electrică din concesiune este determinat pe baza necesităților generale de alimentare cu energie electrică ale fiecărei municipalități ⁽¹²⁾ și poate atinge zece la sută din producția anuală a unei centrale. Cu toate acestea, nu există restricții impuse exploatarei energiei electrice din concesiune de către municipalități. Prin urmare, municipalitățile pot utiliza, vinde sau distribui energia, după cum consideră adecvat.
- (8) Drepturile la energia electrică din concesiune nu presupun că municipalitățile au obligația de a cumpăra energia electrică din concesiune. În general, pentru concesiunile anterioare anului 1983, se aplică avertismentul conform căruia, atunci când decide să nu își exercite dreptul la energia electrică din concesiune, municipalitatea pierde acest drept pe viitor.
- (9) Legislația definește două regimuri de stabilire a prețurilor pentru energia electrică din concesiune; primul se aplică pentru concesiunile acordate înainte de 10 aprilie 1959, iar al doilea pentru concesiunile acordate la 10 aprilie 1959 sau mai târziu.
- (10) Pentru concesiunile acordate înainte de 10 aprilie 1959, prețul energiei electrice din concesiune se calculează ca funcție a prețului de cost caracteristic fiecărei centrale electrice, la care se adaugă o primă de 20 %. Acest model încă se aplică concesiunilor acordate înainte de 10 aprilie 1959 și este denumit în continuare modelul „prețului de cost”. Energia electrică din concesiune vândută în conformitate cu acest model de stabilire a prețurilor este denumită în continuare „energia electrică din concesiune vândută la prețul de cost”.
- (11) Pentru concesiunile acordate după 10 aprilie 1959, prețul de concesiune este stabilit de Ministerul Energiei și Petrolului pe baza costului mediu pentru un eșantion reprezentativ de hidrocentrale din întreaga țară. Această metodă de stabilire a prețurilor este denumită în continuare metoda „prețului stabilit de minister”. Energia electrică din concesiune vândută în conformitate cu acest model de stabilire a prețurilor este denumită în continuare „energia electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister”.
- (12) Legea privind acordarea licențelor industriale prevede că drepturile municipalităților la energia electrică din concesiune pot fi aduse în atenția Direcției pentru Resurse de Apă și Energie din Norvegia („NVE”) pentru a fi reevaluate după o perioadă de 20 de ani de la acordarea concesiunii ⁽¹³⁾. Autoritățile norvegiene au explicat că, deși procesul de reevaluare poate conduce la o ajustare de către NVE a volumului de energie electrică din concesiune, acesta nu poate determina modificări substanțiale ale drepturilor municipalităților la energia electrică din concesiune. Termenul de reevaluare pentru majoritatea drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de municipalitatea Narvik este anul 2019.

⁽¹²⁾ Secțiunea 2 punctul 12 subpunctul 1 din Legea privind acordarea licențelor industriale.

⁽¹³⁾ Legea privind acordarea licențelor industriale, articolul 2 alineatul (12) punctul (7).

- (13) Municipalitățile suportă costurile de alimentare a rețelei cu energia electrică din concesiune.

4. Energia electrică din concesiune deținută de municipalitatea Narvik

- (14) Anual, Narvik are dreptul la o cantitate totală de energie electrică din concesiune de aproximativ 128 GWh, din care aproximativ 116,3 GWh este evaluată conform metodei prețului stabilit de minister, iar restul de aproximativ 11,7 GWh este evaluată conform metodei prețului de cost. Autoritățile norvegiene au explicat că, în 2000, prețul stabilit de minister a fost de aproximativ 0,10 NOK, iar prețul de cost relevant pentru Håkvik și Nygård în același an s-a situat în intervalul 0,14 – 0,178 NOK.

Proprietarul centralei la momentul efectuării tranzacției	Centrala	Cantitatea aproximativă în GWh/an	Metoda de stabilire a prețului
NEAS	Håkvik și Nygård	11,7	Prețul de cost
NEAS	Taraldsvik	1,0	Prețul stabilit de minister
Nordkraft	Sildvik	20,9	Prețul stabilit de minister
Statkraft	Skjomen, Båtsvann și Norddalen	94,4	Prețul stabilit de minister

5. Narvik Energi AS („NEAS”)

- (15) NEAS este situată în municipalitatea Narvik din districtul Nordland și este o întreprindere care produce și comercializează energie electrică. Până în 2001, NEAS a fost deținută în proporție de 100 % de către municipalitatea Narvik. În 2001, Narvik a vândut un procent de 49,99 % din acțiunile sale către două întreprinderi care furnizează energie electrică, Vesterålskraft AS și Hålogalandskraft AS.
- (16) Ca urmare a fuziunii din 2006 și a schimbării denumirii din 2009, în prezent, NEAS face parte din întreprinderea Nordkraft AS („Nordkraft”).

6. Evenimentele care au condus la vânzarea energiei electrice din concesiune

- (17) Până la sfârșitul anului 1998, Narvik a vândut întreprinderii NEAS dreptul său anual la o cantitate aproximativă de 128 GWh de energie electrică din concesiune în temeiul contractelor pe termen scurt sau pe termen lung. Cu toate acestea, la începutul anului 1999, deoarece nu a ajuns la un acord cu NEAS, Narvik și-a vândut energia electrică din concesiune la bursa de energie electrică la prețul pe piața la vedere.

- (18) În martie 1999, municipalitatea a organizat o procedură de licitație pentru vânzarea energiei sale electrice din concesiune pentru perioada rămasă din 1999. La 30 martie 1999, Narvik a încheiat un contract cu ofertantul care a oferit cel mai mare preț, Kraftinor AS. Prețul a fost de 109,50 NOK/MWh. Având în vedere că a plătit 111,10 NOK/MWh plus costuri de alimentare de 20 NOK/MWh pentru energia electrică din concesiune, Narvik a înregistrat pierderi de aproximativ 2,3 milioane de NOK în temeiul contractului respectiv. Inițial, Narvik preconizase un excedent de 3,5 milioane NOK.
- (19) La 19 octombrie 1999, comitetului executiv al consiliului municipal („comitetul executiv”) a recomandat consiliului municipal ca obiectivul general pentru manipularea energiei electrice din concesiune deținute de municipalitate să fie maximizarea randamentului pe termen lung pentru a obține un orizont de planificare stabil. Strategia propusă pentru realizarea acestui obiectiv a cuprins patru elemente:
- 1) Energia electrică din concesiune este vândută ofertantului care oferă cel mai mare preț prin intermediul contractelor pe termen lung cu randament fix, dar care conțin clauze de ajustare care oferă randamente suplimentare în cazul în care prețurile sunt în mod substanțial superioare prețurilor preconizate în perioada contractuală;
  - 2) Energia electrică din concesiune este vândută în temeiul a diferite contracte încheiate pe diferite perioade contractuale pentru diversificarea riscului;
  - 3) Primarul este împuternicit să încheie acorduri în conformitate cu strategia stabilită de consiliul municipal; și
  - 4) Profiturile provenite din vânzarea de energie electrică din concesiune sunt depuse într-un fond care urmează să fie repartizat în conformitate cu deciziile consiliului municipal.
- (20) Consiliul municipal a confirmat recomandarea comitetului executiv, cu o singură ajustare, sugerată de primar și confirmată printr-o modificare a strategiei: în loc ca primarul să fie împuternicit în mod explicit „să încheie acorduri în conformitate cu strategia stabilită de consiliul municipal”, decizia finală prevede că „într-o primă etapă în realizarea acestei strategii, întreprinderea NEAS este invitată să discute interesul său în acest aspect, astfel cum a fost evidențiat în scrisoarea sa din 9 noiembrie adresată municipalității.”
- (21) Scrisoarea din partea NEAS din 9 noiembrie 1999 a pus sub semnul întrebării strategia propusă de a vinde energia electrică din concesiune în temeiul a diferite contracte încheiate pe diferite perioade contractuale pentru diversificarea riscului. În schimb, NEAS a sugerat încheierea unui contract pe termen lung („de exemplu, pe o perioadă de 50 de ani”) și a fost dispusă să includă o clauză de ajustare a prețurilor în contractul cu Narvik.
- (22) De asemenea, în scrisoarea din 15 aprilie 1999, NEAS și-a exprimat interesul pentru încheierea unui contract pe termen lung în ceea ce privește energia electrică din concesiune, în primul rând, prin intermediul unei achiziții cu plata în avans a unei sume forfetare, sau, alternativ, prin intermediul unei închirieri pe termen lung – inițial, sugerată pe o perioadă de 60 de ani – cu plăți anuale către Narvik.
- (23) În afară de problema energiei electrice din concesiune, au existat, de asemenea, dezbateri privind viitorul rol al întreprinderii NEAS pe piață și rolul municipalității Narvik în calitate de proprietar al NEAS.
- (24) Potrivit autorităților norvegiene, la momentul respectiv, NEAS supraveghea consolidarea extinsă la nivel regional în rândul întreprinderilor care furnizează energie electrică și intrarea operatorilor naționali/internaționali pe piețele locale. NEAS avea nevoie să își consolideze baza de capitaluri proprii pentru a achiziționa acțiuni în cadrul altor întreprinderi furnizoare de energie electrică, în special în cadrul Nordkraft AS. De asemenea, NEAS semnase scrisori de intenție cu Hålogaland Kraft AS și cu Vesterålskraft AS în vederea înființării unei întreprinderi regionale de producere a energiei electrice și a unei întreprinderi regionale de transport a energiei. Schimbările au fost planificate să intre în vigoare începând cu 1 ianuarie 2001. Pentru ca NEAS să fie în măsură să finalizeze tranzacțiile utilizând o combinație de capital propriu și capital împrumutat, Narvik – proprietarul unic al NEAS – urma să injecteze capital propriu suplimentar în NEAS.
- (25) În cadrul unei reuniuni a consiliului municipal din 16 decembrie 1999, s-a decis că participația municipalității în cadrul NEAS, necesitățile de capital ale întreprinderii și manipularea energiei electrice din concesiune ar trebui să fie evaluate în comun de către o echipă de negociere formată din primar, viceprimar, liderul opoziției, precum și directorul, directorul adjuncți și directorul departamentului de achiziții al administrației municipalității („echipa de negociere”).

7. Evaluările externe

- (26) NEAS a comandat două rapoarte din partea întreprinderilor Arthur Andersen („AA”) și Deloitte & Touche („DT”) pentru a determina valoarea energiei electrice din concesiune vândută la prețul stabilit de minister. Raportul întocmit de AA aplică o metodologie bazată pe valoarea actualizată netă („VAN”), dar nu descrie foarte detaliat ipotezele subiacente. Raportul elaborat de DT utilizează, de asemenea, o metodologie bazată pe VAN, însă depășește raportul AA în ceea ce privește nivelul de explicații oferite în privința ipotezelor și a calculelor relevante. De exemplu, raportul DT explică detaliat modul în care este determinat randamentul necesar pe baza modelului de stabilire a valorii activelor de capital („CAPM”) și modul în care este determinat costul mediu ponderat al capitalului („WACC”). De asemenea, analiza conține o descriere detaliată a modalității de calcul al prețului de concesiune și include o analiză a sensibilității bazată pe schimbările treptate atât ale prețului energiei electrice, cât și ale WACC.

- (27) Narvik a comandat două rapoarte din partea Danske Securities („DS1” și „DS2”). Primul raport, DS1, a fost comandat întreprinderii Danske Securities pentru a evalua dacă municipalitatea ar trebui sau nu să își vândă drepturile la energia electrică din concesiune pe piață sau să le transfere întreprinderii NEAS. În DS1, Danske Securities a furnizat, din proprie inițiativă, o estimare a valorii drepturilor la energia electrică din concesiune pe o perioadă de 50 de ani. În afară de prezentarea ipotezelor formulate pentru evoluțiile viitoare ale prețurilor la energia electrică, Danske Securities a oferit orientări limitate privind modalitatea de calcul a valorii drepturilor la energia electrică din concesiune.
- (28) În DS2, Danske Securities a solicitat așteptările în materie de prețuri și de costuri din partea a 3 operatori de piață: CBF Kraftmebling AS („CBF”), Norwegian Energy Brokers AS („NEB”) și Statkraft SF („Statkraft”). Pe baza așteptărilor, Danske Securities a calculat o valoare de

pieță estimată a drepturilor la energia electrică din concesiune. Așteptările formulate de CBF au avut drept rezultat o estimare a scenariului de bază de 127 de milioane NOK. Așteptările formulate de NEB au avut drept rezultat o estimare a scenariului de bază de 75 de milioane NOK. Având în vedere faptul că NEB nu își adaptase la inflație așteptările în materie de prețuri și de costuri, Danske Securities a subliniat că nu consideră credibile așteptările prezentate de NEB. Așteptările formulate de Statkraft au avut drept rezultat o estimare situată în intervalul 115-140 de milioane NOK. Pe baza celor trei evaluări ale valorii, Danske Securities a concluzionat că VAN estimată a drepturilor la energia electrică din concesiune va fi cuprinsă între 100 și 140 de milioane NOK.

- (29) Cele patru rapoarte sunt prezentate sintetic în tabelul de mai jos. În cele ce urmează, rapoartele sunt denumite în mod colectiv „cele patru rapoarte”.

Raportul	Autorul raportului	Data raportului	Raport comandat de	Volumul de energie electrică din concesiune evaluat (în GWh) ⁽¹⁾	Perioada (în ani)	VAN estimată (în milioane NOK)
AA	Arthur Andersen	20.5.1999	NEAS	115,3	50	71,4-117,4 ⁽²⁾
DS1	Danske Securities	14.2.2000	Narvik	116,3	50	80-145
DS2	Danske Securities	23.2.2000	Narvik	116,3	50	100-140
DT	Deloitte & Touche	3.5.2000	NEAS	116,3	50,5	110-130

⁽¹⁾ Reiese că rapoartele DS1, DS2 și DT acoperă energia electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister, produsă de centralele Taraldsvik, Sildvik, Skjomen, Båtsvann și Norddalen. Deși raportul DS2 nu prevede în mod explicit cantitatea evaluată de energie electrică din concesiune, nu există elemente care să indice că acesta nu se referă la același volum acoperit de raportul DS1. Raportul AA acoperă producția aceluiași centrale, cu excepția Taraldsvik.

⁽²⁾ Cu o valoare a scenariului de bază de 87,7 milioane NOK.

8. Evaluările interne

- (30) În plus față de consultanța externă, directorul departamentului de achiziții al municipalității Narvik a efectuat propriile evaluări.
- (31) În prima evaluare prezentată comitetului executiv în octombrie 1999, acesta a concluzionat că exista un risc global ridicat pentru municipalitate în cazul contractelor pe termen lung definite pe o perioadă contractuală cuprinsă între 10 și 40 de ani.
- (32) În a doua evaluare, prezentată echipei de negociere la 16 martie 2000, au fost discutate diferite opțiuni pentru manipularea energiei electrice din concesiune. Cu toate acestea, până la data respectivă, echipa de negociere își restrânsese deja domeniul de aplicare a mandatului, astfel încât să evalueze numai riscurile, momentul de decontare, implicațiile fiscale și maximizarea profitului pentru trei scenarii (toate implicând transferarea către NEAS a dreptului la energia electrică din concesiune deținut de Narvik pe o perioadă de 50 de ani și reducerea participației municipalității în cadrul NEAS). Fără a aduce atingere acestui aspect, în cea de-a doua evaluare a sa, directorul departamentului de achiziții a continuat să se axeze pe importanța perioadei contractuale. Evaluarea sa privind valoarea marginală în timp a

dreptului la energia electrică din concesiune prevedea că „...încheierea unui contract pe o perioadă foarte lungă de timp, cum ar fi 50 de ani, oferă o valoare adăugată foarte scăzută pentru noi, în calitate de vânzători, în comparație cu un contract cu o perioadă contractuală mai scurtă (de exemplu, 20 de ani cu 83 de milioane NOK).”

- (33) În urma discuțiilor la nivel intern privind avantajele și dezavantajele unui contract pe termen lung, echipa de negociere a formulat recomandarea adresată Consiliului municipal, în cadrul căreia a recomandat un contract cu o durată de 50,5 ani ca fiind adecvat pentru a reduce riscul municipalității și pentru a oferi un orizont de planificare pe termen lung.

9. Vânzarea energiei electrice din concesiune

- (34) NEAS a încercat să achiziționeze numai 116,3 GWh din energia electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister. Cu toate acestea, în cadrul negocierilor purtate cu întreprinderea, Narvik a insistat ca drepturile sale la energia electrică din concesiune să fie cumpărate în totalitate, prin urmare, cantitatea de 11,7 GWh de energie electrică din concesiune vândută la prețul de cost să fie vândută împreună cu energia electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister.

- (35) În mai 2000, părțile au fost de acord în cele din urmă să încheie acordul pentru întreaga cantitate de 128 GWh de energie electrică din concesiune, iar NEAS să plătească 120 de milioane NOK pentru energia electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister și 6 milioane de NOK pentru energia electrică din concesiune vândută la prețul de cost.
- (36) La 25 mai 2000, Consiliul municipal a hotărât în mod oficial că municipalitatea ar trebui să vândă întreprinderii NEAS dreptul său anual la 128 GWh din energia electrică din concesiune pe o perioadă de 50,5 ani pentru suma de 126 de milioane NOK.
- (37) La 16 octombrie 2000, Narvik și NEAS au formalizat acordul prin semnarea contractului prin care Narvik a vândut dreptul la energia electrică din concesiune în condițiile descrise mai sus. În contract nu a fost inclus niciun mecanism de ajustare a prețului, iar suma de bani urma să fie plătită în avans, sub forma unei sume forfetare.
- (38) La 29 noiembrie 2000, Narvik și NEAS au semnat un acord suplimentar prin care NEAS, pentru achiziționarea dreptului la energia electrică din concesiune, s-a angajat să plătească municipalității Narvik 60 de milioane NOK în numerar, iar restul de 66 de milioane NOK sub formă de contribuție în natură la capitalul propriu injectat în NEAS (la momentul respectiv, deținută în proporție de 100 % de către municipalitate).

10. Vânzarea acțiunilor în cadrul NEAS

- (39) În 2001, Narvik a cesionat 49,99 % din acțiunile sale din cadrul NEAS întreprinderilor Vesterålskraft AS și Hålogalandskraft AS.

11. Observațiile formulate de autoritățile norvegiene

- (40) Autoritățile norvegiene sunt de părere că contractul cu NEAS a fost încheiat în condițiile pieței. În primul rând, acestea subliniază că acordul a fost încheiat deoarece situația financiară a municipalității Narvik era deosebit de tensionată și era nevoie de capital lichid. În al doilea rând, a fost necesară recapitalizarea NEAS pentru a restructura întreprinderea în vederea înființării unei întreprinderi regionale mai extinse. În sfârșit, la momentul încheierii contractului, municipalitatea înregistra pierderi în urma vânzării energiei electrice din concesiune, întrucât prețul energiei electrice din concesiune era mai mare decât prețul obținut pe piață. Cu titlu de exemplu, în perioada aprilie 1999 – decembrie 1999, Narvik a înregistrat pierderi în valoare de 2,3 milioane NOK din vânzarea energiei electrice din concesiune.
- (41) În ceea ce privește problema riscurilor de reglementare, autoritățile norvegiene au explicat că NEAS suportă toate riscurile. Acestea susțin că probabil va exista un risc de cantitate redusă mai degrabă decât unul de cantitate crescută de energie electrică din concesiune, care ar reduce probabilitatea ajutorului.
- (42) Autoritățile norvegiene declară că valoarea de referință a pieței adecvată pentru acordul pe o perioadă de 50,5 ani este vânzarea permanentă a unei centrale electrice și că, ajustate în funcție de diferențele relevante, prețurile obținute de NEAS au fost în conformitate cu nivelurile prețurilor pentru vânzarea de centrale electrice din aceeași perioadă.
- (43) Pentru datele privind prețurile de vânzare a centralelor electrice din anul 2000, autoritățile norvegiene fac referire la o așa-numită analiză în timp real a pieței de energie electrică pentru anul 2000 realizată prin Pareto („analiza Pareto”). Reiese din analiza respectivă că prețurile de piață pentru centralele electrice vândute în 2000 au variat între 1,64 NOK și 1,77 NOK per kWh din capacitatea anuală de producție. Vânzarea drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de Narvik reprezintă echivalentul a aproximativ 1,00 NOK per kWh din capacitatea anuală de producție. Potrivit autorităților norvegiene, diferența dintre aceste cifre poate fi explicată de următorii factori.
- (44) În primul rând, în 2000, costurile tipice de exploatare, care includ reinvestirea continuă (fără depreciere), pentru o centrală electrică mai nouă erau de aproximativ 0,05 NOK per kWh pe an (plus costurile de alimentare). Plata continuă preconizată de către NEAS era dublă; aproximativ 0,10 NOK per kWh pe an (plus costurile de alimentare) pentru energia electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister și între 0,14 NOK și 0,178 NOK per kWh (plus costurile de alimentare) pe an pentru energia electrică din concesiune acordată înainte de 10 aprilie 1959. În anul 2000, prețul de piață preconizat era de aproximativ 0,12 NOK per kWh. Prin urmare, scenariul din 2000 ar conduce la un profit net de 0,07 NOK per kWh pentru un proprietar de centrală, în comparație cu 0,02 NOK per kWh pentru energia electrică din concesiune. La momentul încheierii contractului, prețul estimat pentru anul 2010 era de 0,20 NOK. Pe baza estimării, scenariul pentru 2010 ar conduce la un profit net de 0,15 NOK per kWh pentru un proprietar de centrală, în comparație cu 0,10 NOK per kWh pentru energia electrică din concesiune.
- (45) În al doilea rând, autoritățile norvegiene susțin că prețurile pentru vânzarea celor cinci centrale electrice din analiza Pareto trebuie să fie reduse cu aproximativ 10-15 % atunci când se aplică o rată de capitalizare de 4 % pentru a compensa diferența dintre capitalizarea pe o durată de timp infinită (factor de capitalizare de 25) și capitalizarea pe o perioadă de 50 de ani (factor de capitalizare de 21,48).
- (46) În continuare, autoritățile norvegiene susțin că primii ani au cel mai mare impact asupra calculului VAN, iar costurile ridicate ale reinvestirii aferente proprietății survin, de regulă, într-o etapă ulterioară, influențând, prin urmare, foarte puțin reducerea VAN în calculul acesteia.

(47) Ținând seama de acest aspect, autoritățile norvegiene afirmă că există o legătură strânsă între, pe de o parte, vânzările de centrale electrice la prețuri de aproximativ 1,64 – 1,77 NOK per kWh din capacitatea anuală de producție și, pe de altă parte, chiriile (plata pentru accesul la electricitate pe o perioadă de 50,5 ani) de aproximativ 1,00 NOK per kWh de energie electrică din concesiune.

(48) Prin urmare, autoritățile norvegiene susțin că o comparație care face ajustări în funcție de acești factori demonstrează că prețul plătit de NEAS pentru energia electrică din concesiune era comparabil cu prețul corespunzător vânzării centralelor electrice din aceeași perioadă și adaugă faptul că concluzia privind nivelul prețurilor este susținută de raportul DT și de cele două rapoarte DS întocmite înainte de încheierea acordului privind energia electrică din concesiune pe o perioadă de 50,5 ani.

(49) Făcând trimitere la Orientările Autorității pentru elementele ajutorului de stat în vânzările de terenuri și clădiri de către autoritățile publice („SOL”) ⁽¹⁴⁾, autoritățile norvegiene susțin că o procedură de licitație competitivă și necondiționată este doar una dintre metodele recunoscute de Autoritate pentru a determina prețurile de piață pentru vânzarea activelor publice. Autoritățile norvegiene subliniază că, în cadrul SOL, Autoritatea recunoaște, de asemenea, faptul că un preț de piață care nu implică niciun ajutor poate fi stabilit pe baza evaluării unui expert independent. Autoritățile norvegiene observă că raportul DT și cele două rapoarte DS au fost livrate înainte de încheierea contractului pentru perioada de 50,5 ani. Cel de-al doilea raport DS a determinat valoarea pe baza „cercetării directe a pieței”, care, potrivit autorităților norvegiene, a avut ca rezultat efectuarea unui test de piață similar cu cel al unei proceduri de licitație. De asemenea, autoritățile norvegiene constată faptul că prețul final s-a încadrat la nivelul superior al celor trei evaluări.

(50) În continuare, autoritățile norvegiene susțin că decizia neincluzerii unei clauze de ajustare a prețurilor a fost adecvată, întrucât prețul de achiziție a fost plătit sub formă de sumă forfetară, și nu în mod continuu. Autoritățile norvegiene susțin că, inițial, vânzarea a fost efectuată – parțial în numerar și parțial sub formă de contribuție în natură – într-o manieră similară cu vânzarea permanentă a unei centrale electrice, prin urmare, includerea unui mecanism de ajustare a prețului este „nefirească și foarte neobișnuită”. În plus, autoritățile norvegiene afirmă că, în temeiul modelului contribuției în natură, probabil că o ajustare ulterioară ar fi fost, de asemenea, ilegală în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Legea privind societățile cu răspundere limitată ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁴⁾ JO L 137, 8.6.2000 p. 28.

⁽¹⁵⁾ 1997.6.13 nr. 44 Lov om aksjeselskaper (aksjeloven) („Legea privind societățile cu răspundere limitată”).

12. Observațiile părților terțe

(51) O singură parte terță, NEAS (în prezent Nordkraft), a prezentat observații privind Decizia 393/11/COL. Observațiile formulate de NEAS sunt, în esență, în concordanță cu opiniile autorităților norvegiene.

II. EVALUARE

1. Prezența ajutorului de stat

(52) Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE prevede următoarele:

„Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord, orice ajutor acordat de statele membre ale CE, statele AELS sau din resurse de stat, în orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri este incompatibil cu funcționarea prezentului acord, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante.”

(53) Rezultă din această dispoziție că, pentru ca ajutoarele de stat să fie prezente, măsura trebuie să confere un avantaj economic beneficiarului. În cele ce urmează, Autoritatea evaluează aspectele legate de existența unui astfel de avantaj economic în cazul de față.

2. Avantajul economic

(54) Curtea de Justiție a Uniunii Europene a precizat că, pentru a confirma dacă o măsură de stat constituie ajutor, este necesar să se stabilească dacă întreprinderea beneficiară dispune de un avantaj economic pe care nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață ⁽¹⁶⁾. Pentru a evalua prezența unui avantaj economic, Autoritatea va aplica principiul investitorului (ipotetic) în economia de piață ⁽¹⁷⁾.

(55) În cazul în care tranzacția în cauză a fost efectuată în conformitate cu principiul investitorului în economia de piață, și anume, în cazul în care municipalitatea a vândut drepturile la energia electrică din concesiune la valoarea de piață a acestora, iar prețul și condițiile tranzacției ar fi fost acceptabile pentru un investitor privat prudent care operează într-o economie de piață, tranzacția nu ar conferi NEAS un avantaj economic, prin urmare, nu ar implica acordarea unui ajutor de stat. Dimpotrivă, ajutorul de stat ar putea fi implicat în cazul în care tranzacția nu este realizată la prețul de piață.

(56) În realizarea evaluării, Autoritatea nu poate substitui aprecierea comercială a municipalității Narvik cu cea proprie, ceea ce presupune că municipalitatea, în calitate de proprietar al drepturilor la energia electrică din concesiune, beneficiază de o marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea modului în care operează în condiții normale de concurență.

⁽¹⁶⁾ Cauza SFEI/La Poste, C-39/94, Rec. [1996], p. I-3547, punctul 60.

⁽¹⁷⁾ Principiul investitorului în economia de piață este descris mai detaliat în Orientările Autorității cu privire la aplicarea dispozițiilor privind ajutoarele de stat în cazul întreprinderilor publice din sectorul manufacturier (JO L 274, 26.10.2000, p. 29).

- (57) Evaluarea prețului și a condițiilor contractuale între municipalitate și NEAS ar trebui să se bazeze pe informațiile aflate la dispoziția Narvik la momentul încheierii contractului. În general, o evaluare *ex ante* în cunoștință de cauză ar fi suficientă pentru a exclude prezența ajutorului de stat, chiar dacă ipotezele utilizate în evaluare se dovedesc incorecte într-o interpretare retroactivă.
- (58) Prin urmare, în cele ce urmează, Autoritatea evaluează dacă Narvik a acționat asemenea unui investitor privat în economia de piață atunci când a încheiat contractul de vânzare a drepturilor sale la energia electrică din concesiune.
- (59) Autoritatea este preocupată de contextul în care fost încheiată tranzacția. Din informațiile furnizate de autoritățile norvegiene, Autoritatea înțelege că, la momentul încheierii contractului, municipalitatea se afla într-o situație în care necesita atât acces la lichidități (în vederea îndeplinirii obligațiilor sale de creditare), cât și capital pe care să îl injecteze în NEAS. În plus, se remarcă faptul că Legea privind societățile cu răspundere limitată a limitat posibilitatea de a include în contract un mecanism de ajustare a prețului atunci când se aduce o contribuție în natură. În 1999, înainte de încheierea acordului de vânzare din 2000, Narvik a înregistrat, de asemenea, pierderi rezultate din vânzarea de energie electrică din concesiune. Prin urmare, municipalitatea a decis să își vândă drepturile la energia electrică din concesiune pe un termen mai lung și, în același timp, să își respecte strategia exprimată de maximizare a randamentului energiei electrice din concesiune.
- (60) Autoritățile norvegiene au susținut că Autoritatea ar trebui să fie în măsură să excludă prezența unui avantaj prin aplicarea principiilor SOL în cazul de față. Autoritatea observă că, deși nu se aplică vânzării drepturilor de cumpărare a energiei electrice din concesiune, SOL prevede, într-adevăr, două metode prin care autoritățile publice pot, în mod normal, să obțină un preț de piață pentru vânzarea de terenuri și clădiri publice, prin urmare, să se asigure că vânzarea nu implică ajutor de stat. Prima metodă de excludere a unui element de ajutor este vânzarea printr-o procedură de licitație necondiționată. A doua este vânzarea la un preț stabilit printr-o evaluare a unui expert independent, realizată în conformitate cu standarde de evaluare general acceptate.
- (61) Autoritatea constată că, în mod normal, vânzarea unui activ printr-o procedură de licitație necondiționată va exclude prezența unui avantaj. Aceasta se întâmplă cel puțin în cadrul procedurilor cu adevărat deschise în care există mai mult de un singur ofertant⁽¹⁸⁾. Cu toate
- acestea, drepturile deținute de municipalitatea Narvik la energia electrică din concesiune nu au fost vândute în baza unui proces de licitație necondiționată.
- (62) Pe de altă parte, atât Narvik, cât și NEAS, au comandat câte două evaluări din partea unor consultanți externi, astfel cum sunt descrise la considerentele (26)-(29). Cu toate acestea, nici DS1, nici DS2 și nici rapoartele AA nu au clarificat amănunțit metoda utilizată pentru a determina evaluările valorii. În absența unor clarificări suplimentare, Autoritatea nu se află în poziția de a analiza dacă evaluările valorii de piață au fost efectuate în conformitate cu indicatorii de piață și cu standardele de evaluare general acceptate. Prin urmare, opinia Autorității este că rapoartele DS1, DS2 și AA au o valoare limitată în evaluarea valorii drepturilor la energia electrică din concesiune. Pe de altă parte, raportul DT prezintă o explicație detaliată a evaluărilor sale. În consecință, rezultatele acestuia pot fi testate și verificate. Prin urmare, Autoritatea consideră că raportul DT este cel mai credibil raport. În opinia Autorității, faptul că toate cele patru rapoarte furnizează rezultate similare⁽¹⁹⁾ consolidează totuși rezultatele raportului DT și, fără îndoială, ale celorlalte trei rapoarte.
- (63) Autoritatea constată că, deși, în mod normal, un preț stabilit de un evaluator independent de valori poate fi folosit pentru a exclude prezența unui avantaj în vânzarea de terenuri sau clădiri destinate utilizării cu caracter general, a căror valoare poate fi evaluată cu ușurință și care au făcut obiectul a numeroase tranzacții, acest lucru nu este valabil, de asemenea, pentru terenurile și clădirile caracterizate de mai multe atribute unice sau în cazul cărora împrejurările în care a avut loc vânzarea sunt de natură să pună sub semnul întrebării faptul dacă evaluarea expertului reflectă valoarea efectivă de piață a proprietății⁽²⁰⁾.
- (64) Astfel cum se explică în cele ce urmează, contractele de furnizare a energiei electrice la un preț fix, a căror durată contractuală depășește 6 ani, sunt neobișnuite și nu sunt

⁽¹⁸⁾ A se compara cu Orientările Autorității privind aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea de servicii de interes economic general (nepublicate încă în JO, disponibile pe site-ul internet al Autorității: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>), punctul 68.

⁽¹⁹⁾ Prețul de achiziție de 120 de milioane NOK convenit pentru 116,3 GWh de energie electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister este identic cu valoarea medie a intervalului VAN estimat prezentat în raportul DT (110 – 130 de milioane NOK), precum și în raportul DS2 (100-140 de milioane NOK). În plus, prețul este mai mare decât valoarea medie a intervalului indicat în raportul DS1 (80 – 145 de milioane NOK) și depășește intervalul indicat în raportul AA (71,4 – 117,4 milioane NOK pentru 115,3 GWh de energie electrică din concesiune vândută la prețul stabilit de minister).

⁽²⁰⁾ O evaluare realizată de un expert independent, care îndeplinește criteriile relevante prevăzute în SOL, nu poate fi considerată întotdeauna o expresie reală a prețului de piață al unei proprietăți sau al unei clădiri. A se vedea Decizia nr. 157/12/COL a Autorității cu privire la vânzarea terenului GNR 271/8 de către municipalitatea Oppdal (L 350, 9.5.2012, p. 109), secțiunea II.6.2.

observate în mod normal. Având în vedere absența unei piețe pe care să poată fi observate prețuri comparabile și, de asemenea, volatilitatea prețurilor la energia electrică, evaluarea efectuată de un expert este un instrument mai puțin adecvat pentru a determina prețul de piață al unui contract de furnizare a energiei electrice la un preț fix încheiat pe o perioadă de 50,5 ani ⁽²¹⁾.

- (65) În orice caz, Autoritatea reamintește că testul aplicabil pentru a evalua dacă un contract de furnizare a energiei electrice încheiat de o autoritate publică include un avantaj care „favorizează” o întreprindere este testul investitorului în economia de piață, și nu SOL, care se referă la vânzarea de terenuri și clădiri publice. Într-adevăr, Tribunalul a confirmat că principiul investitorului în economia de piață se aplică contractelor de furnizare a energiei electrice pe termen lung în cauza *Budapesti Erőmű Zrt/Comisia*, în care Tribunalul a aprobat abordarea adoptată de către Comisia Europeană („Comisia”) într-un caz privind contractele de furnizare a energiei electrice pe termen lung încheiate de autoritățile ungare ⁽²²⁾.
- (66) În cazul respectiv, Comisia a definit principalele practici normative ale operatorilor comerciali de pe piețele de energie electrică din Europa care erau relevante pentru scopul analizei sale și a analizat dacă acordurile în cauză erau în conformitate cu practicile respective sau dacă contractele au fost încheiate în condiții care nu ar fi fost acceptabile pentru un operator care acționează doar pe baza considerentelor comerciale ⁽²³⁾.
- (67) Comisia a constatat că contractele de furnizare a energiei electrice pe termen lung, cu o durată contractuală care depășește 6 ani, sunt rareori încheiate pe piața europeană ⁽²⁴⁾. Informațiile de care dispune Autoritatea confirmă această constatare. Prin urmare, există puține contracte de furnizare a energiei electrice pe termen lung, sau chiar niciunul, cu care să se poată compara prețul energiei electrice vândute pe o perioadă de 50,5 ani în viitor.
- (68) Cu toate acestea, estimări pe termen lung ale prețurilor viitoare la energia electrică trebuie să fie realizate de către

potențialii cumpărători și vânzători de centrale electrice. Pe această bază, autoritățile norvegiene au susținut că vânzarea drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de municipalitatea Narvik ar trebui să fie comparată cu vânzarea unei hidrocentrale. Pentru a susține acest argument, autoritățile norvegiene au prezentat Autorității analiza Pareto, care oferă o imagine de ansamblu asupra a cinci hidrocentrale vândute în Norvegia în anul 2000.

- (69) Autoritățile norvegiene susțin că, atât în cazul vânzării unei hidrocentrale, cât și în cazul vânzării drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de municipalitatea Narvik, prețurile de vânzare reprezintă VAN a fluxurilor de lichidități preconizate, aferente volumului producției. Prin urmare, asemenea municipalități Narvik și întreprinderii NEAS în cazul de față, orice cumpărător sau vânzător de hidrocentrale va trebui să evalueze valoarea centralei pe baza veniturilor preconizate din producție din care s-au scăzut costurile preconizate actualizate la o rată de actualizare relevantă, pe toată durata exploatarei energiei hidroelectrice relevante de către noul proprietar.
- (70) Autoritățile norvegiene susțin că, luând în considerare anumiți factori relevanți, prețurile celor cinci hidrocentrale menționate în raportul Pareto sunt comparabile cu prețul obținut din vânzarea drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de municipalitatea Narvik. În acest context, Autoritatea ia act de factorii de corecție menționați de către autoritățile norvegiene, astfel cum se explică în capitoul I.11 de mai sus.
- (71) Pentru cele cinci hidrocentrale, prețurile de vânzare per kWh de capacitate de producție s-au situat între 1,66 NOK și 1,74 NOK. Vânzarea permanentă a unui activ va crește VAN a activului în comparație cu vânzarea drepturilor de a achiziționa energia electrică din concesiune pe o perioadă de 50,5 ani, deoarece se consideră că activul va genera un flux pozitiv de numerar inclusiv după această perioadă. Pentru a compara vânzarea permanentă cu vânzarea limitată în timp a energiei electrice din concesiune, autoritățile norvegiene au presupus o rată de capitalizare de 4 %, care conduce la o scădere a prețului de vânzare cu aproximativ 10-15 % ⁽²⁵⁾.
- (72) A doua diferență între vânzarea permanentă și vânzarea drepturilor de a achiziționa energia electrică din concesiune pe o perioadă de 50,5 ani se referă la baza de cost utilizată în modelul VAN — costurile totale de producție versus prețul de concesiune. Autoritățile norvegiene au afirmat că costurile tipice de exploatare, care includ reinvestiri, pentru o centrală electrică mai nouă, au fost de aproximativ 0,05 NOK per kWh, în timp ce prețul stabilit de minister la momentul respectiv era de aproximativ 0,10 NOK per kWh.
- (25) Dată fiind rata de capitalizare de 4 %, scăderea propriu-zisă a valorii ar fi de aproximativ 14 %.

⁽²¹⁾ În plus, Autoritatea constată că cele patru rapoarte nu evaluează valoarea celor 11,3 GWh de energie electrică din concesiune vândută la prețul de cost. De asemenea, Autoritatea nu a primit evaluarea efectuată de un expert independent prin care să se evalueze valoarea respectivei cantități de energie electrică din concesiune. Autoritățile norvegiene au explicat doar faptul că prețul de 6 milioane NOK pentru această cantitate de energie electrică din concesiune a fost stabilit prin negocieri între Narvik și NEAS. Aceste circumstanțe nu permit Autorității să evalueze vânzarea cantității de 11,3 GWh de energie electrică din concesiune vândută la prețul de cost în conformitate cu principiile prevăzute în SOL. În plus, AA nu ia în considerare valoarea energiei electrice produse de centrala Taraldsvik (1 GWh).

⁽²²⁾ Cauzele conexate T-80/06 și T-182/09 *Budapesti Erőmű Zrt/Comisia* [nepublicate încă], punctele 65-69.

⁽²³⁾ Cauzele conexate T-80/06 și T-182/09 *Budapesti Erőmű Zrt/Comisia* [nepublicate încă], punctele 68-69.

⁽²⁴⁾ A se vedea Decizia Comisiei în cazul C 41/05 privind *ajutorul de stat acordat de Ungaria prin intermediul contractelor de achiziție de energie electrică* (JO L 225, 27.8.2009, p. 53), punctul 200.

- (73) Pentru a evalua dacă prețurile pentru centralele electrice constituie substituenți corespunzători pentru prețul de piață al energiei electrice din concesiune în discuție, este necesară examinarea detaliată a fiecărui element al argumentului. Evaluarea Autorității se bazează pe informațiile furnizate de autoritățile norvegiene și pe alte informații disponibile publicului.
- (74) În următoarea analiză sunt utilizate valori nominale în toate calculele ⁽²⁶⁾.
- (75) Pentru cele cinci hidrocentrale menționate în analiza Pareto, prețurile de vânzare per kWh de capacitate de producție s-au situat în intervalul 1,66 – 1,74 NOK. Într-un raport emis de către întreprinderea de consultanță economică Econ Pöyry, în cadrul căruia s-au analizat vânzările de centrale electrice din perioada 1996-2005, valoarea medie a tranzacției în anul 2000 pare relativ mai mare, fiind estimată la aproximativ 1,85 NOK. Conform aceluiași raport, același preț aproximativ a fost obținut în 1999. În consecință, intervalul comparativ de prețuri pare ușor mai ridicat decât cel utilizat în analiza Pareto. Având în vedere faptul că raportul ECON se referă la o valoare medie mai ridicată a tranzacției față de cea prevăzută de analiza Pareto, în analiza suplimentară, Autoritatea va utiliza intervalul 1,70-1,80 NOK.
- (76) Al doilea factor care trebuie luat în considerare este modalitatea de ajustare a nivelurilor prețurilor de la vânzarea permanentă la vânzarea limitată la perioada de 50,5 ani. Autoritățile norvegiene au susținut că factorul adecvat de ajustare este cuprins în intervalul 10-15 %, pe baza unei rate de capitalizare de 4 %. Autoritatea constată că alegerea ratei de capitalizare este strâns legată de alegerea ratei de actualizare din modelul VAN. Rata nominală de actualizare după impozitare utilizată în raportul DT a fost de 6,8 %, în timp ce în raportul AA s-a utilizat o valoare de 7 %. De asemenea, se observă că NVE a utilizat o rată de 6,5 % în evaluarea proiectelor de hidrocentrale noi ⁽²⁷⁾. Modelul de calcul al prețului de cost utilizează o rată de 6 % ⁽²⁸⁾. Pe baza aspectelor menționate mai sus, Autoritatea este de părere că rata adecvată de actualizare, prin urmare, rata adecvată de capitalizare, care trebuie aplicate atunci când se compară vânzarea permanentă cu vânzarea limitată în timp, se situează în intervalul nominal de 6-7 % după impozitare. Pe această bază, ajustarea corespunzătoare a valorii de la vânzarea permanentă la vânzarea pe o perioadă de 50,5 ani nu este de 10-15 %, astfel cum au susținut autoritățile norvegiene, ci, mai degrabă, se situează mai aproape de intervalul 4-5 %.
- (77) Al treilea factor care trebuie luat în considerare este viitorul preț de piață preconizat pentru energia electrică. Astfel cum s-a explicat mai sus, prognozarea viitoarelor prețuri la energia electrică pe o perioadă de minim 50 de ani este un exercițiu extrem de dificil. În rapoartele de evaluare descrise mai sus, în special în rapoartele AA și DT, se preconiza o creștere constantă a prețului de piață la energia electrică timp de 10-20 de ani, după care se preconiza că prețurile vor rămâne constante în termeni reali (și anume, vor crește doar cu inflația preconizată) ⁽²⁹⁾. Aceasta sugerează că, la momentul respectiv, pe piață exista consensul că prețurile viitoare pe termen lung la energia electrică vor rămâne constante în termeni reali și nu vor continua să crească ⁽³⁰⁾. Autoritatea presupune că toți participanții de pe piață împărțeau aceleași incertitudini privind prețurile viitoare la energia electrică, inclusiv cei care cumpărau și vindeau centrale electrice în aceeași perioadă în care s-a realizat vânzarea drepturilor la energia electrică din concesiune. Ca atare, nu există niciun motiv pentru a presupune că diferiții participanți pe piață au acces la informații care diferă în mod semnificativ în ceea ce privește așteptările în materie de prețuri de piață.
- (78) Trecând de la venituri la costuri, comparația prezentată de autoritățile norvegiene se referă la un scenariu în care există o diferență în ceea ce privește ieșirile de numerar per kWh între vânzarea permanentă și vânzarea de energie electrică din concesiune la prețul de 0,05 NOK din cauza unui preț de concesiune de aproximativ 0,10 NOK și a unui cost de exploatare, care include și reinvestirea, de aproximativ 0,05 NOK.
- (79) În ceea ce privește prețul stabilit de minister pentru energia electrică din concesiune, consultații contactați de Narvik și NEAS preconizau că prețurile vor rămâne relativ constante în termeni reali, în sensul că nu se așteptau nici la câștiguri semnificative în termeni de eficiență, nici la o volatilitate crescută a bazei de costuri. În principiu, se preconiza o creștere odată cu inflația a prețului stabilit de minister pentru energia electrică din concesiune ⁽³¹⁾. Pe baza informațiilor disponibile, Autoritatea este de părere că un investitor prudent ar fi formulat aceleași ipoteze, prin urmare, aceasta presupune că nu ar exista schimbări majore ale prețului la energia electrică din concesiune vândută la prețul de cost în analiza suplimentară. Costurile respective alcătuiesc ieșirea de numerar relevantă în calculul valorii energiei electrice din concesiune ⁽³²⁾.

⁽²⁶⁾ Valoarea nominală se referă la o valoare economică exprimată în unități de monedă, într-un anumit an. În schimb, valoarea reală ajustează valoarea nominală pentru a elimina efectele variației în timp a nivelului general al prețurilor (inflația).

⁽²⁷⁾ Manualul NVE nr. 1 din 2007 *Kostnader ved produksjon av kraft og varme*, disponibil la adresa: <http://www.nve.no/Global/Konsesjoner/Fjernvarme/handbok1-07.pdf>

⁽²⁸⁾ Valori preluate din cartea: Thor Falkanger și Kjell Haagenen *Vassdrags- og energirett* 2002, pagina 349.

⁽²⁹⁾ A se vedea raportul AA și numeroasele rapoarte menționate în acesta.

⁽³⁰⁾ A se vedea, de exemplu: Frode Kjærland *Norsk vannkraft – „arvesølv solgt på billigsalg”? 2009*, disponibilă la adresa: <http://www.magma.no/norsk-vannkraft-arvesoelv-solgt-paa-billigsalg>.

⁽³¹⁾ A se vedea raportul DT, secțiunea 4.3.1.

⁽³²⁾ În plus față de costurile de alimentare, dar acestea vor fi echivalente pentru scenariul de vânzare a centralei electrice, prin urmare, pot să nu fie luate în considerare în cadrul analizei.

- (80) Deoarece există o serie de variabile care, în timp, pot afecta nivelul de decontare, valoarea de 0,05 NOK, care combină costurile de exploatare și cele aferente reinvestițiilor, trebuie să fie evaluată în funcție de diversele sale componente.
- (81) În primul rând, este evident faptul că o centrală electrică va avea un anumit nivel al costurilor generale de exploatare și de întreținere. În general, se presupune că costurile de exploatare și de întreținere ale unei hidrocentrale sunt relativ reduse și constante, situându-se în intervalul 0,02 – 0,05 NOK per kWh⁽³³⁾. Acest lucru este susținut de datele privind costurile utilizate pentru a determina prețul stabilit de minister. În anul 2000, compensațiile acordate în temeiul acestui model pentru costurile de exploatare și de întreținere erau de 0,267 NOK per kWh.
- (82) De asemenea, pentru calculul VAN, sunt relevante și alte ieșiri de numerar. În calculul din 2000 al prețului stabilit de minister, impozitele au fost compensate cu 0,021 NOK. Bineînțeles, impozitul efectiv aferent unei anumite centrale electrice ar depinde de profiturile realizate, dar, având în vedere că prețul stabilit de minister este destinat să fie reprezentativ pentru costul mediu al centralelor electrice tipice din Norvegia, pare rezonabil să se presupună costuri fiscale de aproximativ 0,02 NOK per kWh.
- (83) Partea finală a ieșirilor de numerar utilizate în calculul VAN reprezintă costurile aferente reinvestițiilor, care depind într-o mare măsură de necesitățile legate de calendarul și nivelul reinvestirii la nivelul centralei. Autoritatea înțelege că, în sens contabil, durata de viață economică a unei hidrocentrale este de 40 de ani⁽³⁴⁾, însă durata de viață efectivă poate fi mai lungă. În multe cazuri, nivelul reinvestirii este substanțial, prin urmare, calendarul decontărilor, astfel cum au susținut și autoritățile norvegiene, are o importanță deosebită în calculele VAN. În cazul în care reinvestirea este realizată la începutul perioadei de calcul, reducerea VAN este mult mai pronunțată decât în cazul în care reinvestirea are loc mai târziu în perioada de calcul. Cu toate acestea, autoritățile norvegiene nu au prezentat Autorității informații cu privire la necesitățile de reinvestiții la nivelul hidrocentralelor vândute în perioada 1999-2000 pe care autoritățile le utilizează ca bază pentru comparația realizată. Autoritatea constată că este probabil ca astfel de informații să nu fie disponibile imediat și nici să nu poată fi obținute cu ușurință din cauza vechimii și a posibilului caracter comercial sensibil al acestora.
- (84) La ajustarea prețurilor pentru hidrocentralele în cauză în funcție de cele două diferențe menționate mai sus, perioada de timp și baza de cost, autoritățile norvegiene susțin că intervalul de preț cuprins între 1,66 NOK și 1,74 NOK per kWh este comparabil cu prețul de apro-

ximativ 1,00 NOK per kWh, obținut pentru energia electrică din concesiune⁽³⁵⁾. Astfel cum s-a explicat mai sus, informațiile disponibile Autorității indică faptul că valoarea medie a tranzacției pentru anii 1999 și 2000 a fost relativ mai mare decât acest interval (aproximativ 1,85 NOK). Prin urmare, Autoritatea va compara un interval de preț cuprins între 1,70 NOK și 1,80 NOK per kWh cu prețul de 1,00 NOK obținut de Narvik.

- (85) Prima ajustare ar fi transformarea prețurilor pentru vânzările permanente în prețuri comparabile cu cele corespunzătoare unui contract încheiat pe o perioadă de 50,5 ani. Autoritatea a utilizat o rată de capitalizare de 6 % care reduce valorile vânzărilor permanente cu aproximativ 5,5 %. Prin urmare, intervalul comparabil de prețuri obținute pentru vânzarea centralelor electrice este 1,61 – 1,70 NOK. Diferența de 0,61 – 0,70 NOK per kWh în fluxurile nete de numerar între prețurile pentru energia electrică din concesiune și costurile de exploatare aferente unei centrale electrice ar trebui să explice diferența pentru a obține un rezultat pozitiv la testul investitorului în economia de piață și pentru a exclude ajutorul.
- (86) Astfel cum s-a menționat anterior, se estimează că costurile totale de exploatare se situează în intervalul 0,02 – 0,05 NOK per kWh, la care se adaugă o valoare estimativă a impozitelor de 0,02 NOK per kWh, rezultând o valoare de 0,04 – 0,07 NOK per kWh. În plus, trebuie să fie luate în considerare reinvestirile, al căror impact financiar depinde de calendarul și de amploarea acestora și, care, prin urmare, sunt dificil de cuantificat.
- (87) Luând în considerare acest aspect, Autoritatea a efectuat o analiză de sensibilitate privind vânzarea cantității de 128 GWh⁽³⁶⁾ de energie electrică din concesiune pe o perioadă de 50,5 ani. Autoritatea a testat diferite combinații de costuri și rate de actualizare cu rate nominale de actualizare după impozitare care variază între 5,5 % și 7,5 % și costuri totale de exploatare cuprinse între 0,05 NOK și 0,09 NOK per kWh, astfel cum se demonstrează în tabelul de mai jos.

Analiza sensibilității		Rata de actualizare				
		5,5 %	6 %	6,5 %	7 %	7,5 %
Costuri de exploatare	0,05	1,60	1,46	1,34	1,23	1,14
	0,06	1,34	1,23	1,12	1,04	0,96
	0,07	1,09	0,99	0,91	0,84	0,78
	0,08	0,83	0,76	0,70	0,64	0,59
	0,09	0,58	0,53	0,48	0,45	0,41

⁽³³⁾ Manualul NVE nr. 1 din 2007, secțiunea 4.2.3 și raportul Sweco Grøner nr. 154650-2007.1, citate în Ot.prp. nr. 107 (2008-2009) secțiunea 4.4, tabelul 4.2, disponibile la adresa: <http://www.regjeringen.no/nn/dep/oed/dokument/proposisjonar-ogmeldingar/odelstingsproposisjonar/-2008-2009/otprp-nr-107-2008-2009-/4/4.html?id=569864>

⁽³⁴⁾ Manualul NVE nr. 1 din 2007, secțiunea 4.2.2, ref 2.2.

⁽³⁵⁾ Și anume, prețul de vânzare de 126 de milioane NOK, împărțit la 128 GWh de energie electrică anuală din concesiune.

⁽³⁶⁾ Autoritatea a utilizat valoarea de 0,10 NOK pentru prețul stabilit de minister și, pentru simplitate, valoarea de 0,15 NOK pentru prețul de cost; a se vedea considerentul (14) de mai sus.

(88) Rezultatele sunt inferioare intervalului 0,61 – 0,70 NOK în cazul în care costurile de exploatare sunt de 0,09 NOK pentru orice rată de actualizare cuprinsă în intervalul 5,5 % - 7,5 % sau în cazul în care costurile de exploatare sunt de 0,08 NOK și rata de actualizare este de minim 7,5 %. În aceste scenarii, diferența între prețul energiei electrice din concesiune și costurile de exploatare este atât de redusă încât atunci când se calculează VAN aferentă diferenței, aceasta nu explică diferența între prețurile mai ridicate obținută în cazul vânzărilor permanente de hidrocentrale. Cu toate acestea, acest lucru se întâmplă numai în situațiile în care costurile de exploatare, atunci când sunt incluse și costurile aferente reinvestițiilor, sunt cu 60 % până la 80 % mai mari decât estimările privind costurile avansate de autoritățile norvegiene.

3. Concluzie și rezumat

(89) Autoritatea a evaluat, pe baza informațiilor furnizate de autoritățile norvegiene, dacă acordul încheiat de Narvik cu NEAS a conferit sau nu un avantaj acestuia din urmă. Autoritatea a constatat că cele patru evaluări ale experților au o valoare limitată. Există numeroase incertitudini legate de evoluțiile pe perioade mai lungi de timp ale prețurilor viitoare la energia electrică. Sunt neobișnuite contractele de furnizare a energiei electrice încheiate pe termen lung care nu conțin clauze de ajustare a prețurilor.

(90) De asemenea, nu este evident faptul că vânzarea de centrale electrice ca atare poate fi comparată cu vânzarea de energie electrică din concesiune, deoarece vânzarea permanentă reprezintă o hotărâre definitivă pentru care trebuie să fie evaluat riscul privind valoarea infinită sau viitoare. Acest lucru nu este valabil pentru vânzarea energiei electrice din concesiune, în cazul căreia durata optimă a contractului din punct de vedere al riscului și al valorii ar putea fi diferită.

(91) Cu toate acestea, Autoritatea a luat cunoștință de circumstanțele speciale ale cazului, inclusiv de faptul că Narvik a înregistrat pierderi din vânzarea energiei electrice din concesiune chiar înainte de încheierea contractului cu durata de 50,5 ani cu NEAS, corelat cu faptul că municipalitatea avea nevoie de acces la lichidități atât pentru a-și rambursa datoria, cât și pentru a realiza investiția planificată în NEAS.

(92) Ținând seama de aceste circumstanțe deosebite, Autoritatea acceptă argumentul potrivit căruia tranzacția în discuție, în pofida duratei foarte lungi și a incertitudinii privind prețurile viitoare la energia electrică, poate fi

comparată cu vânzările de hidrocentrale care au avut loc în anii 1999 și 2000. Prin urmare, în acest caz particular, Autoritatea acceptă faptul că prețurile pentru hidrocentralele vândute reprezintă un substituent adecvat al prețului de piață pentru vânzarea pe termen lung a drepturilor la energia electrică din concesiune în cauză. Pe baza dovezilor puse la dispoziția Autorității de către autoritățile norvegiene și pe baza explicațiilor cu privire la diferențele relevante, reiese că municipalitatea Narvik a obținut un preț comparabil cu prețurile corespunzătoare vânzărilor de centrale electrice din anii 1999 și 2000.

(93) Pe baza acestor elemente, în ansamblu, Autoritatea a ajuns la concluzia că Narvik, la încheierea contractului cu NEAS pentru vânzarea drepturilor sale la energia electrică din concesiune, a acționat, ținând cont de puterea sa de apreciere, asemenea unui investitor în economia de piață.

(94) Prin urmare, nu se poate considera că contractul conferă un avantaj întreprinderii NEAS și, în consecință, contractul nu implică ajutor de stat în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Vânzarea către întreprinderea Narvik Energi AS a drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de municipalitatea Narvik nu implică ajutor de stat în sensul articolului 61 din Acordul privind SEE.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Norvegiei.

Articolul 3

Numai versiunea în limba engleză a prezentei decizii este autentică.

Adoptată la Bruxelles, 19 iunie 2013.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Oda Helen SLETNES
Președintele

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Membru al Colegiului

2013/775/UE:

- ★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 17 decembrie 2013 privind contribuția financiară din partea Uniunii la măsurile de urgență pentru combaterea gripei aviare în Germania, Italia și Țările de Jos în 2012 și 2013 și în Danemarca și Spania în 2013 [notificată cu numărul C(2013) 9084] 44

2013/776/UE:

- ★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 18 decembrie 2013 de stabilire a „Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură” și de abrogare a Deciziei 2009/336/CE ... 46

III Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

- ★ Decizia Autorității AELS de Supraveghere nr. 28/13/COL din 30 ianuarie 2013 de modificare, pentru a optzeci și opta oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea unui nou capitol privind asigurarea creditelor la export pe termen scurt 54
- ★ Decizia Autorității AELS de Supraveghere nr. 258/13/COL din 19 iunie 2013 de închidere a procedurii oficiale de investigare privind vânzarea către întreprinderea Narvik Energi AS („NEAS”) a drepturilor la energia electrică din concesiune deținute de municipalitatea Narvik (Norvegia) 63

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO